

آسیف آغا (انام آغا)
ASİF ATA (İNAM ATA)

ASİF ATA (İnam Ata)

ON QUTSAL BİTİQ
(Mütləqə İnam ruhaniyyəti, fəlsəfəsi)

Altıncı Bitiq:

QUTSAL QURUCULUQ

Elm və Təhsil
Bakı-2020

Atakənd-42

**Türkün (İlk) Ruhaniyyat Ocağı –
Asif Atanın (İnam Atanın)
Mütləqə İnam Ocağı**

**İşləyəni, Ön Sözüün yazarı: Soylu Atalı
Düzəldicisi: Nurtəkin Atalı
Bilgisayar işi: Göylü Atalı**

ASİF ATA

On Qutsal Bitiç toplusunun Altıncı Bitiçi - Qutsal Quruculuq.
Atakənd (Bakı), Elm və Təhsil, 2020. 212 səh.

Asif Atanın “Onluğu” Türk xalqından başlayan Yeni Bəşər İnamının özül dəyərlərini, fəlsəfəsini özündə daşıyır. Ona görə də Dünyabaxışın bu Bitiçini təkcə yurdumuzun oxucularına deyil, bütövlükdə İnsanlığa sunuruq.

Altıncı Bitiç: “Qutsal Quruculuq” – İnamın üç qutsal əsərini, eləcə də “Yeddi Qutsa Kəlam”ını özündə birləşdirir:

Əsərlər: Yol. Ata Sözü; Sədaqət; Ruhani Hökmlər.

Kəlamlar: I Mütləqlə Təmas; II İkilik; III Varlığın Özündə – Varlıqdan artıq; IV Varlıq – Məna; V Sabah üstə; VI İmtinaya Yetmək; VII İnsanilik Dünyası.

4603000000

N-98-2020 qrifli nəşr

© "Elm və təhsil", 2020

İnsanlıqın ölçüsü ilə qurulan yaşam

İnamın Bitiqlərinə “Ön Söz” gərəkdirmi, deyilmi – bilmirəm. Ancaq yazırıq, sunuruq. Qutsal Onluğun bu altıncı Bitiyi “Qutsal Quruculuq” adlanır. “Yol. Ata Sözü”, “Sədaqət”, “Ruhani Hökmlər” əsərlərini, eləcə də “Yeddi Müqəddəs Kəlam”ı özündə birləşdirir. Bu Bitiqlərdə həm genel ruhaniyyatın fəlsəfəsi açılır, həm də Asif Atanın özünün yaratdığı, başladığı Mütləqə İnamın fəlsəfəsi. Asif Atanın fəlsəfəsi yeni, həm də fərqli fəlsəfədir. Gələnəksəl fəlsəfələrlə ortaq nöqtələri çox deyil. Bütün başqa fəlsəfi yönərdən daha çox Hürufilərin İnsançılıq öyrətilərinə (təlimlərinə) yaxındır. Yeri gəlmişkən, bir sıra yazarlar, düşünərlər Asif Atanın öyrətisini Hürufilərin öyrətisi ilə eyniləşdirirlər, bəzən də onun davamı kimi götürürlər. Deyil! Yaxınlıq var, ancaq nə Hürufiliyin eyni deyil, nə də davamı. Genel anlamda Mütləqə İnamı Tanrıçılığın da, Xürrəmiliyin də, Hürufiliyin də davamı saymaq olar. Yəni Milli Ruhun yaşadılması açısından. Ancaq Milli Ruhun yaşadılması Asif Ata öyrətisində yeni ideyalarla yenilənərək baş verir. Yenilənmə – ideyaların, tələblərin yenilənməsi deməkdir. Yenilənmə olmayan yerdə intibah yoxdur. Yəni yüzillər öncə mövcud olmuş ən qabaqcıl baxışı belə, olduğu kimi təkrarlamaq özünü doğrultmaz. Hər çağda ruhun daha gəlmiş tələbləri olur. Bu baxımdan yanaşanda Qədimliyi təkrar eləmək yox, Qədimlikdən güc almaq gərəkdir. Asif Ata da Qədimlikdən güc alaraq yeni İntibah Yolu başlayıb. Bir sözlə, onun 6 ideyasını (“Mütləqə İnam”, “Kamil İnsan”, “Ruhani Cəmiyyət”, “Müstəqil Vətən”, “Özümlü Şərq”, “Ləyaqətli Bəşər”) öyrənməklə də bu fəlsəfənin fərqi bütünü dolğunluğu ilə anlamaq mümkündür. Belə götürəndə bu yazıda biz Asif Atanın başqa baxışlardan fərqi deyil, kitabın anlatmaq istədiklərinə üz tutmaq istəyirik. Ona görə sadəcə fərqli olan ideyaların adını çəkməklə yetərlənəcəyik. Məsələn, “Mütləqə İnam”, “Ruhani Cəmiyyət”, “Müstəqil Vətən”, “Özümlü Şərq” başqa dünyagörüşlərdə, o sıradan Hürufilikdə yoxdur.

İndi isə kitabın anlatdıqlarını öyrənməyə şalışaq. Başqa dünyagörüşlərdə olduğu kimi, Asif Atada da ideyalar sistemindən

başqa, bu ideyaları öyrədən, gerçəkləşdirən öyrəti (təlim) vardır. Öyrəti – ideyaların məktəbə çevrilməsidir. İdeya verən onun gerçəkləşdirilmə, yaşadılma yolunu, üsulunu da öyrədir. Ruhsal yaşamaq, ruhsal mübarizə aparmaq – gələncəyə fiziki-bioloji, sosial qaydalarla alınmaz. Burada ideyanın yaradıcısına münasibət də ideyaya münasibət qədər önəmlidir. İdeyanın yaradıcısına adi baxmaq, adi yanaşmaq, yəni ona hamının biri kimi münasibət sərgiləmək ideyanın etkisini ortadan qaldıra bilər. Ona görə Asif Ata bu kitabında davamçıları üçün Yola, Amala, özünə münasibət qaydaları bəirləmişdir. Dinlərdə insan Allahla, ya da Allahın cəzası sayılan cəhənnəmlə qorxudularaq peyğəmbərə, onun yoluna saygılı münasibət tələb olunur. Asif Atada isə Atalığın ləyaqəti, böyüklüyü öyrədilərək münasibət formalaşdırılır. Kamil insana münasibət – böyüklüyə, ləyaqətə, mənəviyyata saygı, sevgi, səcdə deməkdir. Bu davranışları həyata keçirmək, içəridən dəyişilmək tələb edir. Böyüklük qarşısında lovğalıq, təkəbbür, paxıllıq, qısqanclıq sındırılmalı, onun yerinə böyüklüyü anlayan, doğruldan mənəvi güc yaradılmalıdır. İnsana münasibətin dəyişilməsi – böyüklüyə münasibətin ucılığından başlayır. İnsanın özünü başqasında tapması özünüdərk prosesinə gətirib çıxarır. Başqasındakı gözəllikləri kəşf etmək, başqasını sevmək – özündəki balacılıqları tanıyıb ortadan qaldırmaqla olar. Bu cür qurulma Asif Atanın “Ruhani Cəmiyyət” ideyasının özül sürəclərindəndir.

Bu Bitiyin birinci kitabı “Yol. Ata Sözü”dür. Bu kitabda insana iç şərlə, eləcə də toplumsal şərlə döyüş yolu, üsulu öyrədilir. Burada belə bir deyim var: “Vətənçilik Ocağının ən böyük düşmənidir”. Çünkü Vətənsizlik – şəxsiyyətin yaranmamasıdır. Şəxsiyyət yetişməyəndə dəyər də yaranmır. Dəyəri olmayan Vətəni qorumaq, sevdirmək çox çətindir. İnsan vətəni o vaxt sevməyə başlayır ki, orada ana laylasının, ana dilinin, ana mehrinin şəxsiyyətlər böyütməsini anlamağa başlayır. Bunun üçün ölçü gərəkdir. Dəyər ölçüsü ana nəfəsini övlad qüdsiyyətinə çevirir. Belə bir hal vətəni dəyərə çevirə bilər. Vətən dəyərə çevrildə onun torpağında yatan ölünün də urvatı olur. İnsanın qurtuluşunu Batıda, Doğuda, başqa yerlərdə axtarmaq

vətənsizlikdir. Siyasətçilər sözdə xalq deyirlər, ancaq işdə qıraqdakı güclərdən yardım umurlar, onlara küsənirlər. Çünkü vətən övladının ruhunu böyütmək əzabına qatlaşmırlar. Siyasətçinin məqsədi özüdür, ancaq xalq üçün çalışan görünür. Bu elə vətənsizlikdir.

İdraka heç nə verməyəni alim adlandırırlar. Həqiqətə heç nə verməyəni mömün sayırlar. Vətənə heç nə verməyəni başa çəkirlər. Şüur pozulub, əxlaq geriləyib – yalan başa çıxıb. Dolanışq xatirinə ömürlərdə yalan Allahdan (Mütləq olandan) üstün tutulur. Yalan vədlər, yalan adlar, yalan andlar, yalan dostluq – toplumsal ortamın ölçüsünə çevrilib. Məğrur yaltaqlar, qoçaq yalançılar, cəsur oğrular dünyasında sanki hamı bir-birini qoruyur, birləşirlər – milli adlar düzəldirlər, yeni milli qeyrət uydururlar. Ödüllər, rütbələr qazanırlar, şöhrətlənirlər. Yaxşı dolanırlar, milli görünürlər. Doğru yoxa çıxır, doğru başa. Həqiqət yoxa çıxır, yalan başa. Ədalət yoxa çıxır, eybəcərlik həyatı bürüyür. Vətənsizlik fəlakəti yaşanır toplumda.

Kitab insan şəxsiyyətinin daha bir düşməninin “Yalan” olduğunu vurğulayır. “Yalan”– ömürdə boşluq yaradır, uçuruma çevrilir. İçində yalan gəzdirənlərə bel bağlamaq uçuruma düşməkdir. Yalanla nəfəs alanın dilində doğru belə bütöv deyil, yarımçıqdır, ziddiyyətlidir. Yarımçıq doğru ilə həqiqəti dərk etmək olumsuzdur. Şəxsiyyəti bütövləşməyənin yarımdoğrusunda qısqanclıq, paxıllıq, məkr, xəyanət, mənəmlilik gizlənilir. Bu cür antiinsani keyfiyyətlər yarımdoğrunun arxasında gizlənərək Xeyiri ləkələməyə, həqiqəti kölgələməyə çalışır. Özünü var göstərir, toplumsal həyata pozuntular gətirir. Yarımdoğrular şəxsiyyətin qarşısında əngələ çevrilirlər. Şəxsiyyəti görməli, anlamalı olan sadə insanlar yarımdoğruları çox vaxt aş bil-mirlər, onların yarımdoğru, yarımoyun sözlərində ilişib qala bilirlər. Buna görədir ki, toplumsal (ictimai) həyatda tərəqqi, intibah gecikə bilir. Bir sözlə, yalan həmişə xeyir libasında göründüyü üçün çaşıra bilir. Asif Ata bu durumu ortadan qaldırmaq üçün hər bir münasibətin Mütləqlik səviyyəsinə üz tutur. İnsanlığı da buna çağırır.

Yalan bireysəl münasibətlərdə inkişaf elədikcə toplumsal həyatda daha geniş fəlakətlərə çevrilir. Yalanın qaynağını insanda axtarmır-

lar, quruluşda, gedişdə, zamanda axtarırlar. Ona görə yalan ortadan qalxmır, bir yalan başqa yalanla əvəz olunur, yaşayır, davam edir...

Bugünün yalanı dünənin yalanından fərqli görünür. İndi yeni texnologiyalar var, həyat guya durmadan qabağa gedir. Çağdaş yalan insana münasibəti gizləməyə çalışır. Guya bu gün insana münasibət dünənkə münasibətdən üstündür. Bu gün insanın dərisini soymurlar, tonqalda yandırmırlar, ölüm hökmü də ortadan qaldırılıb. Üzdəki dəyişikliklər çağdaş yalanlarla pərdələnir, yeni qəbahətlər dalğası yeriyir həyatın üzərinə. Toplumsal eybəcərliklərin genişlənməsində uluslararası siyasal qurumların rolu daha böyükdür. Pulçuluğu yaşam ölçüsünə çevirənlərin yaratdığı tərəqqi yalanı İnsanlığa zərbələr vurmaqla qabağa gedir. Bütün dünyada bu yalançı tərəqqiyə qoşulmaq istəyənlərin yarışı gedir. Mənəviyyat dünyasına arxa çevirib maddiyyat dünyasızlığına doğru sürünənlər üçün yarımhəqiqətdən, yarımədələtdən, yarımazadlıqdan yüksəkdə duran ölçü mövcud deyildir. Belələri Vətənin taleyini asanlıqla yadlığa tapşıırırlar.

Deyirlər Avropada hər şey yaxşıdır, Azərbaycanda pisdir. Ancaq heç kim özündən soruşmur: bəs yaxşılar pisin onlarla qonşu olmasına, genel olaraq, həyatda eybəcərliyin yaşamasına necə dözlər?! Necə yaxşıdırlar ki, pisliyin arxasında dururlar, insanların əzabla yaşamasına göz yumurlar. Deyirik, əgər bir ölkədə insana qiymət yoxdursa, dünya pisdir. Qonşunda meyit qoxusundan xəstəliklər törəyirsə, sənin evində necə sağlam həyat ola bilər?! Bir ölkədəki gerilik bütün dünyanın geriliyi deməkdir. Mənəvi xəsarətin bəşər övladına dəxli yoxdursa, onda onun dünyada yaşamağının anlamı yoxdur...

“Yol” kitabında toplumsal şərlə döyüşməyin başqa bir çaları kimi Asif Ata “İnamsızlıq” anlayışının adımı çəkir. Dində Allaha inanan dünyaya inanmır. Dünya onun gözündə mənasızlaşır. Əslində Dünya Allahın (yəni Mütləq olanın) görsənişidir. Dünya özündə Mütləq olanı gəzdirir. Düdə Dünya Allahı özündə gəzdirmir, Allahın oyunağı kimi bilinir. Allahın axirət dünyası var, bu dünyanı özünə oyunaq kimi yaradıb. Buradan bir sual ortaya çıxır: Əgər bu dünya oyunaqdırsa, onda dünyada yaşayan insan kimdir, oyunağın sakini

nə deməkdir?! Belə bir oyuncaq dünyada kamil olmaq nə deməkdir?! Bu məntiqsizlikdən yerə-göyə sığmayan inamsızlıq törəyir. Asif Ata bu inamsızlıqla döyüşməyi Ocaqçının İnsani borcu sayır. Asif Ataya görə Dünya, İnsan mənaca əzəlidir, əbədidir. Bunları oyuncaq saymaq, fani elan etmək günahdır.

Asif Ata Allah anlamına, yəni Mütləqə əsillik keyfiyyəti verdi. Bu keyfiyyətlərə üz tutanda insan da özümləşir, millət də. İnsan-lararası, millətlərarası münasibətlərdə doğruluq, doğmalığ bərqərar olur. Dindəki kimi Allah insanı istismar eləmir, müqəddəsliyə yüksəlir. Dövlət insanı istismar eləmir, çünkü Allah anlamı ilə (yəni Mütləqlə) insan arasında birlik yaranır. Dövlət bu birliyin gücünü əyə bilmir, zor yenilir, müqəddəslik bərpa olunur.

İnsanı qurmaq bəşəri qurmaqdır. İnsan qurulanda birgəyaşayış nizam tapır. Birgəyaşayışın nizamından xalq yaranır, sürüçülük aradan qalxır.

İnsanilik sonsuz olaraq yenilənir. Doğuluş, yaranış nizamı ilə başa gəlir yenilənmə. Yenilənmədə hər bir insan özünəxaslıq qazanır – atalığında, analığında, qardaşlığında, bacılığında, dostluğunda heç kimi təkrar eləmir. Bu yenilənmə heç vaxt başa çatmır, dayanmır, yəni əbədidir. Əslində bu, yeni nikbinlik ölçüsüdür, İnamsızlığın aradan qalxmasıdır.

Kitabda Ocaqçının qarşısında qoyulan tələblərdən biri də “Ataya münasibət” başlığı altında vurğulanıbdır. Üzdən baxanda bu tələb Asif Atanın özünə qarşı məcburi münasibət yaratması kimi görünə bilər. Əslində isə məsələ çox fərqlidir. İnsanlarda adi münasibətlərə, başqa sözlə, münasibətləri adiləşdirməyə alışqanlıq yaranıb. Bəzən yanımızda bizim kimi yeyən, bizim kimi gəzən, bizim kimi yatan bir dahinin, bir şəxsiyyətin böyük dəyişikliklər yaradacaq qüdrətini görmürük, dərk eləmirik. Onunla adi davranırıq, adi danışıırıq. Ona görə də o bizi böyüdə, həqiqətləri anlada bilmir, adilik mane olur. Ancaq böyük şəxsiyyət bizi öz qüdrətinə, insani quruculuğuna ortaq eləmək üçün özünə qarşı münasibət bənzərsizliyi yaratmalı olur. Bu tələbi anlayan kəs içindən böyüyür, özünü dəyişir, milli-insani quruculuq yoluna düşür. Anlamayan isə şəxsiyyəti özünəvurğun-

luqda, mənəmlikdə suçlayır. Asif Ataya münasibət də bu açıdan düşünülməli, dərk olunmalıdır. Dünyanı dəyişmək qüdrətinə yetən bir insanla davranmağın ölçüsü, söz yox, hamıya yanaşma kimi başa düşülməməlidir. Ona görə deyirik: Asif Atanın, adını eşitmək, bilmək, hədəflərinin əlamətləri ilə tanış olmaq azdır, Onun ruhunu tanımaq gərəkdir. Bizə görə bugünün gedişini dəyişməyin anlamı Asif Atanın ruhsal varlığında yaşayır. Onu topluma öyrətməsək, dəyişiklik baş tutmaz. Biz dəyişikliyə varmağın anlamını aydınlatmaq üçün Asif Atanı tutuşdurmalarla sunuruq. Bu da yeniliyin tələblərindən doğan bir üsuldür. Mövcud olanla Yeniliyin fərqi başqa cür göstərmək də mümkün deyil. Dini, fəlsəfi öyrətilərdə insan əsil mahiyyətindən uzaqlaşdırılır. Bu nədə özünü göstərirsə, biz dəfələrlə aydınlıq gətirmişik. Asif Atanın öyrətisi isə insana əsil mahiyyətini göstərməklə, öyrətməklə yeni həyat ölçüsü bəirləyir. Bu zaman O, öz ardıcılarının qarşısında mübarizə tələbi qoyur: insanın özünüdərk sürəsinə başlaması üçün dini, fəlsəfi yalanları danmalı, rədd etməli. İnsan mənəviyyatının gözəlliklərini göstərməyən öyrətilərin yaşaması fəlakətdir. Fəlakəti qoruyanlara sayğı göstərmək mənəvi zəlliliyi urvatlı göstərməkdir. Ocaq mənəviyyata axıb dolan qəbahətlərin qarşısına keçərək həyata ülvəyyət gətirməyi müqəddəs borcu sayır.

Kitabda “Xalq” başlığı altında belə bir deyim var: “Xalq – İnsanların sadəcə cəmi deyil, Birliyidir”. Xalqın Birliyi – etiqad, əxlaq, idrak, dil birliyi deməkdir. Bu açıdan yanaşanda Asif Atanın fəlsəfəsi demokratiyanı antixalq bir ideoloji sayır. Çünki demokratiya bir xalqın içində min dənə yanaşı (paralel) etiqad tanıyır. Min dənə idrak tanıyır – bir-birindən yer-göy qədər fərqli, bir-birini danan. Xalq Birliyi Vətən birliyidir. Vətəni onun şəxsiyyətləri, dəyərləri urvatlandırır. Məsələn, Azərbaycan üçün Xalq Birliyi nə müsəlmanlıqda, nə demokratiyada özünü doğrultmur. Müsəlmanın xalqı yoxdur, ümməti var, şəxsiyyətləri də qıraqdan gəlir. Demokratiya şəxsiyyət tanımır – böyüklə balacanı (böyüklüklə balacalığı da demək olar) eyni ölçüdə görür, göstərir. Bu açıdan Asif

Atanın “Ruhani Cəmiyyət”, başqa adla “Xəlqi Birlik” ideyası mövcud baxışları qəbul etmir, onlardan yüksəkdə durur...

Bitiyin ikinci əsəri “Sədaqət” adlanır. Burada Ocağın biçim quralları, Ocaqçının mübarizə üsulu, Ocaqçının andına, mübarizə istəyinə uyğun böyüməsi, hərəkətə keçməsi bəzilərimiz. Ocaqçının Özüylə döyüş yolu, Ataya, Amala, ideallara inanmaq, bağlanmaq kəlam-kəlam öyrədilir. Bir sözlə, Mütələqə İnam Ocağını yaşatmağın, onun ideyalarını gerçəkləşdirməyin gərəклиyi idraki prinsiplərlə təsdiq olunur.

Bitiyin “Ruhani Hökmlər” əsərini də Ocaq quruculuğunun başlıca üsulu, əməli adlandırmaq olar. Ocağa gələn çox şeylərdən imtina edir. İmtinasız Kamilləşməyə yetmək olumsuzdur. Kef adamı, maddiyat adamı, özünü düşünən Ocaqda var ola bilməz. Ruhani Hərəkətin başlıca şərti imtinadır. Asif Ata öz Ocaqçılarını öyrədir, böyüdür, quruculuğa yönəldir. Hər kəs cəmiyyətdə onun qaydaları ilə yaşayır. Ancaq cəmiyyəti dəyişmək istəyən onun qaydaları ilə yaşaya bilməz. Ocağa gələn köhnə vərdislərdən daşınmalı, ömrünün yönü dəyişməlidir. Bunun üçün qarşıda özünə inam, özünü dəyişmə, kamilləşmə tələbi durur. Bu tələblərə yüksələ bilməyən, yaşaya bilməyən Ocaqdan uzaqlaşdırılır. Ocağın insanlaşdırma qüdrəti – onu eşidənlərdə yaşayıb gerçəkləşir. Ocağın bu cür içsəl nizamı Asif Atanın Ruhani Hökmləri ilə qorunur.

Bitiqdə yer almış “Yeddi Kəlam”da Mütələqə İnam Ocağının yaşam nizamını, Hərəkətin gerçəkləşmə biçimini öyrədir.

Bələliklə, Asif Atanın 6-cı Bitiyinin – Qutsal Quruculuğun məzmununu ilə bağlı qısaca bir tanışlıq bilgisi sərgilədik. Bütövlükdə isə Bitiyi oxucunun ixtiyarına veririk. Hər birimiz bu Bitiyi öyrənsək, öyrəndiklərimizi öyrətsək, İnsanlığa qulluq göstərmiş olarıq.

Yükümüzdən Böyük Fərəhimiz yoxdur!
Atamız Var olsun!

Soylu Atalı
Mütələqə İnam Ocağının Yükümlüsü

İNSANLAŞMAQ

Zəmanə İnamını – İnamsızlıq saydım.
İnam yaratdım.

Zəmanə İdrakını – İdraksızlıq saydım.
İdrak yaratdım.

Zəmanə Mənəviyyatını – Mənəviyyatsızlıq saydım.
Mənəviyyat yaratdım.

Zəmanə İradəsini – İradəsizlik saydım.
İradə yaratdım.

Zəmanə Amalını – Amalsızlıq saydım.
Amal yaratdım.

Zəmanə Əməlini – Əməlsizlik saydım.
Ocaq qaladım.
Təqiblərə yüksəldim. Ata çağırıldım.

Bəşərin nicatı – İnsanlaşmaqdadır.
İnsanlaşın – İnsanlaşdırın...

*Şölə Ayı, 7-ci il. Bakı.
(İyun, 1985-ci il).*

ՉԼ. ՆՈՆ ՏԴՅԿ
YOL. ATA SÖZÜ

(Üçüncü Qutsal Kitab)

DOĞMALARIMA

Siz Sirli, Sehrli, Qədim və Müqəddəs Dünyanın zərrələrisiniz.

Sizin *Təbiət* Dünyanızda Dərin və Uca Səmalar, Vüqarlı və Müdrik Dağlar, Günəş Şəfqəti, Meşə Hekayəti, Qar Nağılı, Gecə Möcüzəsi, Səhər Təbəssümü, sonu görünməyən, ürəyimizi özü ilə aparan, Ruhumuzu çağırən Yollar, Qürub Çağının Kədərli Mələhəti, Şimşək Nərəsi, Sel Əzəməti var...

Sizin *Analıq, Məhəbbət və Dostluq* Dünyanızda beşik başında oxunan Layla Qüdsiyyəti, Ürəklərdən-ürəklərə axan Işıq, Yerin-Göyün Mehr, Heyrət, Vəcd şəfqinə bürünməsi, Duyğu Bulağının qaynaması, Özünü başqasında tapmaq Sədəti var.

Sizin *Tarix* Dünyanızda Qəhrəmanlıq Müdrikliyi, Özündənkeçmə Ülvyyəti, Qorxu hissini ölümü, İnsanın İlahi Qüvvələrlə Yarışı, Babəkin tikə-tikə doğranılan bədəni və Xəlifəliyi sarsıdan Ruh, Əzabdan alınan Fərəh, Fədakarlığın əvəzsiz Nəşəsi var.

Sizin *Ruh* Dünyanızda Zərdüştün Hürmüzdü, Füzulinin Məcnunu, Mənsur Həllacın Mütləqə qovuşmaq arzusu, Buddanın İmtinası, Muğamın Ülvi Ehtizazı var...

Sizin *Xalq, Vətən* Dünyanızda əsrlərin sınağından çıxmış Ağsaq-qallıq, Varislik, Valideynlik, Həya, İsmət, Qeyrət Ənənəsi, Qədimliyə pərəstiş, Babaların Müqəddəs Ruhuna İnam var.

Siz həmişə özünüzü böyük Dünyada hiss edin. Onda kimliyinizi anlarsınız.

Dünyasızların Ürəkləri kordur. Onlar Ülvyyəti görmürlər.

Dünyasızlarla döyüşün – Dünyanızı təsdiq etmək üçün!

Öz Daxilinizdəki naqışliyi öldürün – Dünyanıza layiq olmaq üçün.

Ürəyinizə baxın – orada Sabahı görəcəksiniz!

OCAQ MƏRAMI

Dünyada, Həyatda, Xalqımızda Əsilliyə, Mənəvi Kamilliyə, Ruhani Zənginliyə sonsuz Ehtiras yaşayır.

Ocaq həmin Ehtirasdan yaranmışdır!

Dünyada, Həyatda, Xalqımızda Süniliyə, Bəsitliyə, Yalana sonsuz Nifrət yaşayır.

Ocaq həmin Nifrətdən yaranmışdır!

Dünyada, Həyatda, Xalqımızda ölməz Ənənələrə, Ali Mənəvi sərvətlərə sönməz Məhəbbət yaşayır.

Ocaq həmin Məhəbbətdən yaranmışdır!

Dünyada, Həyatda, Xalqımızda Müqəddəsliyə alovlu bir pərəstiş yaşayır.

Ocaq həmin Pərəstişdən yaranmışdır!

Dünyada, Həyatda, Xalqımızda Bütöv, Parlaq, Gözəl İnsan Şəxsiyyətinə Çağırış yaşayır.

Ocaq həmin Çağırışdan yaranmışdır!

Dünyada, Həyatda, Xalqımızda Hərərətli və Dərin, Əzəmətli və Zərif, Ehtizazlı və Müqəddəs Şərq Ruhuna atəşli Meyil yaşayır.

Ocaq həmin Meyildən yaranmışdır!

Dünyada, Həyatda, Xalqımızda Qeyrət ilə Alçaqlıq, Ləyaqət ilə Qəbahət, Cəngavərlik ilə Mənəvi Zəlillik, Vətənpərvərlik ilə Vətənsizlik döyüşür.

Ocaq bu Döyüşün ön sırasındadır!

Dünyada, Həyatda, Xalqımızda Yanar Zəkanın Övladı olan, Dünya Fikrinin Mahiyyətini özündə təcəssüm etdirən, Bədiiyyatla nəfəs alan, Mənəviyyatı Həqiqət Odunda təmizləyən Qanadlı, Hissiyatlı, Cəsarətli İdraka zəruri Ehtiyac yaşayır.

Ocaq həmin Ehtiyacdən yaranmışdır!

XX əsrin bayquşları İnsana İnam Bayrağını tapdalamağa çalışırlar. Biz həmin Bayraqı başımızın üzərinə qaldırırıq.

İnsan hər bir mühitdə İnsan olaraq qala bilər. O, hər bir şəraitdə öz zəifliyi üzərində qələbə çala bilər.

İnsan özünü daim təkmilləşdirməlidir. Bu, onun özü qarşısında ən böyük borcudur. Bütün çirkinlikləri daxildən silib atmaq olar. Pisliyin bəraət imkanı yoxdur...

Ocaq İnsana İnam ideyasına əsaslanır, Kamil İnsan yaratmağı öz məqsədi sayır.

Dünyada, Həyatda, Xalqımızda – yenilik pərdəsi altında əxlaqsızlıq, yırtıcılıq, bədbinlik, eybəcərlik təbliğ edən “sənət”ə qarşı ikrah hissi yaşayır.

Ocaq pozğun, çirkin, bayağı qeyri-sənətlə döyüşündə ardıcıl, amansız olacaqdır.

Dünyada, Həyatda, Xalqımızda müasir əxlaq, müasir gözəllik, müasir həyat tərzli libasına bürünmüş, öz Əsilliyindən, Qədimliyindən, Xəlqi Mahiyyətindən ayrılmış təcavüzkar, fəal, azgın qüvvələr yaşayır.

Onların puç və zərərli əqidəsini Ocaqda yandırır külə döndərmək lazımdır.

Biz gələcəyə keçmişimizin meyidi üzərindən adlayıb keçmirik.

Biz gələcəyə Müqəddəs keçmişimizin geniş Yollarıyla gedirik.

Biz Qərb solçuları kimi gələcəklə keçmiş arasında uçurum görmürük, “ya gələcək, ya keçmiş” demirik.

Biz belə hesab edirik ki, müasir İnsanın Qəlbində Məcnun Alovu yaşamalıdır, Nəsimi Ənəlhəqqi səslənməlidir, Zərdüşt Işığı parlama-lıdır, Muğam Hikməti, Saz Əzəməti səslənməlidir.

Biz mədəni bədbinlərin “İnsan məhv olur” – hay-küyünə inanmırıq.

İnsan öz böyüklüyünə qayıda bilər, qayıtmalıdır və Ocaq bu ümumbəşəri tarixi vəzifəyə xidmət edir.

Biz geriyə yox, irəliyə gedirik.

Fəqət biz irəliyə keçmişimizlə bərabər gedirik.

Biz Bəşərin Ülvi Ruhunu Ürəyimizdə gəzdiririk. Həmin Ruh bizi Müqəddəsləşdirir və biz bu Müqəddəsliyi Dünyaya, Həyata, Xalqa qaytarırıq.

Dünya gözəlləşir, İnsan paklaşır, Əzəmət, Ülvyyə gəlir Həyata, Mehr, Məhəbbət bəzəyir Dünyanı, Qeyrət, Namus cilalayır Mənəviyyəti, Fikrə Ənginlik, Duyğuya Tərəvət bəxş olunur.

İnsan öz üzərində çaldığı qələbəni bayram edir.

Biz azərbaycanlıyıq, Şərq dünyasının bir hissəsiyik.

Muğamlarımızla, Şeirimizlə, Adət-Ənənələrimizlə Şərqə bağlıyıq, Füzulilərimiz, Nəsimilərimiz Cəlaləddin Rumilərə, Hafizlərə qohumdur.

Şərq mədəniyyətinə qovuşmuşuq, onun Ruhuna Ruhumuzu calamışıq. İtirməmişik – Böyümüşük, Yüksəlmişik, həm də Yüksəltmişik.

Şərqin ikinci Füzulisi yoxdur, Muğamları da ən kamil şəkildə biz qoruyub saxlamışıq və ifa etmişik.

Biz həm də Qərbdən bəhrələnmişik. Ancaq heç vaxt qərbçi olmamışıq. Sənətimizdə, Fəlsəfi Fikrimizdə, Musiqimizdə təsdiq olunan Ruh – Hərərətli, Müdrək Şərq Ruhudur.

Biz həm də türkdilli xalqların bir hissəsiyik. Ancaq bu xüsusiyyətimizi bütün Şərqə qarşı qoymuruq.

Biz türkdilli xalq olsaq da, ən çox Şərqi xalqıq. Bizim Mənəviyyatımızda ümumi Şərq Mahiyyəti çox güclüdür. Adət-Ənənələrimiz, Cəngavərliyimiz hamıya bəllidir.

Belə bir xalq özünəməxsus Mənəviyyat Fəlsəfəsi yaratmalıdır. Tarix onun qarşısında bu vəzifəni qoyub.

Ocaq həmin Zəruriyyətdən yaranıb!

Füzulilərin, Nəsimilərin, Muğamatın, Sazın, Şərq Ruhunun, ümumən Dünya İdrakının davamı olan Mənəviyyat Fəlsəfəsini Ocaq mütləq yaradacaq!

Biz Dünyanı və İnsanı daha Gözəl və Kamil görmək istəyirik.

Dünyanın Aqibəti İnsanın əlindədir. Gözəl İnsanlar Gözəl Dünya yaratmağa qadirdirlər.

Azərbaycanın sinəsində yanan bu Ocaq Xalis, Qeyrətli, Pak İnsanlar yetişdirəcək, Gözəl İnsan yaratmaqla Gözəl Dünyaya xidmət edəcək.

Qoy bir an da Qəlbimizdə Ülviyyət Odu azalmasın!

Qoy bir an da Gözlərimizdə Heyrət İşığı azalmasın!

Əzmimiz, Gücümüz, Cəsarətimiz, Fədakarlığımız – Məqsədimizə bərabər olsun!

Ocağın Müqəddəs Ruhu sönməzdir!

Bakı, 1980-ci il.

OCAQÇININ HƏYAT TƏRZİ

1.ÖZÜ İLƏ DÖYÜŞ

Dünyanı, İnsanı, Həyatı dəyişən, Kamilləşdirən, Üviləşdirən Ocaqçı öz Mənəviyyatında, İdrakında yaşayan eybəcərliyi, naqisliyi, natamlığı öldürməlidir.

Ocaqçının qazandığı ilk Qələbə – özünün üzərində çaldığı Qələbə olmalıdır.

Ocaqçı bilməlidir ki, bəşər övladı *Məxluq* kimi dünyaya gəlir, *Adam* kimi mövcud olur, *İnsan* kimi yenidən doğulur.

Məxlunun başqa canlılardan fərqi azdır. O, cismani tələbləri ödəyir, nəsil artımında iştirak edir, Həyata uyğunlaşır, özünü qoruyur, ibtidai nəşlərdə səadət tapır. Təbiət tərəfindən bəxş olunan nadir Qüdrət – Ağıl həmin məqsədlərə xidmət edir. Dostluq əvəzinə faydalı ünsiyyət, Məhəbbət əvəzinə şəhvani asılılıq, Vətənpərvərlik əvəzinə məişətsevərlik yaranır.

Məxluq üçün Viedan, Həqiqət, Fədakarlıq, Ülvyyəət yoxdur.

Məxluq Dünyanı, Bəşəri, Vətəni görmür. Çünki Mənəvi Aləmi dardır, Qəlbi sönükdür, İdrakı cılızdır.

Məxluq özünü dəyişdirməyə can atmır, çünki özünü tanımır, özünə qayıtmır, öz əsil Mahiyyətinə yaddır. O, daim bayağı fəaliyyətdədir. Onun öz daxili Dünyasına enməyə meyili, həvəsi, vaxtı yoxdur. O, bəsit həyat axarında adi bir damladır.

Məxluq İradəsini, Aqlını, Mənəviyyatını cılız cismani mövcudluğa qarşı qoymağa cəhd göstərmir. Çünki bu mövcudluqdan kənara çıxıb bilmir, ona pərçimlənir.

Məxluq özünün indiki vəziyyəti ilə kifayətlənir, bayağı Həyatın meyvələri ona dadlı gəlir, çünki başqa meyvə tanımır və tanımaq istəmir, başqa meyvənin olacağına inanmır.

O, Dünyadan yalnız cismani faydalanır. Məxlunun başını qaldıraraq Dünyaya baxmağa vaxtı və ehtiyacı olmur.

Özünü dəyişdirmək üçün özünü öyrənməlisən.

Məxluq özünə heç yaxınlaşmır da.

Ali Duyğulara tələb yaranmır. Çünki hissiyyat div yuxusuna qərq olub.

Dəhşətli bir naşılıq törəyir. Günəş – bədəni isidən səma cismi, Torpaq – qarnı doyduran mətbəx, Vətən – birgəyaşayış yeri, Çay – böyük hovuz, Dağ – torpaq, daş və gil yığımı sayılır.

Məxluqun taleyi yoxdur, çünki Mənliyi yoxdur.

Məxluq Zəmanənin daxilində olsa da, Zəmanəni görmür, çünki Zəmanədən fərqlənir.

Məxluq Əqidə tanımır, çünki heyvaniliyi xoşbəxtlik sayır.

Məxluq İdrak tanımır, çünki şüur onun cismani tələblərini tam ödəyir.

Məxluq Müqəddəslik tanımır, çünki heyvanilik səddini aşma bilmir.

Ocaqçı Qəlbində, Düşüncəsində, Həyat Tərziində təzahür edən məxluqluğa qarşı ardıcıl şəkildə vuruşmalıdır.

O, anlamalıdır ki, Mənəvi naqışlık öz-özünə aradan qalxmır, Kamilliyə nail olmaq istəyən şəxs Daxili Aləmin dərin qatlarına enməli, oradakı çirkəbi Ürəkdən silib atmalıdır.

Ocaqçı *Həyat Dəftərinə* özünün səciyyəvi müsbət və mənfi cəhətlərini, özü ilə döyüşün nəticələrini yazmalıdır.

“Mən bu gün necə yaşadım, hansı mənfi keyfiyyətlərdən xilas ola bildim?”

“Mənəvi Kamilləşmə Yolunda hansı yeni addımlar atmalıyam?”

“Dostluğum, Məhəbbətim əsildirmi?”

“Yalana, saxtılığa meyil etməyəm ki?”

“Vətən haqqında düşünürəmmi?”

“Qəlbimdə xəbislik ilan yatmır ki?”

“Bu gün hansı xeyirxah iş gördüm?”

“Əqidəm uğrunda ölməyə hazırımı?”

“Əzabdan, cəzadan qorxmuram ki?”

“Başqasında özümü görə bilirəmmi?”

(Bu qəbildən olan suallara cavab Həyat Dəftərində əks olunur və hər altı aydan bir Ocağa təqdim edilir, Ata tərəfindən qiymətləndirilir.)

Ocaqçı bilməlidir ki, İnsan Həyata kamil, nöqsansız gəlmiş, Təbiət insanı İdeal səviyyədə yaratmış. Ona görə də şəxsiyyət özünü yenidən yaratmalı, ardıcıl şəkildə dəyişdirməli, İdeala yaxınlaşdırmalıdır.

Yalnız özü ilə amansız döyüşən, özü üzərində yüksələn şəxs Ocaqçı adına layiq ola bilər!

Özü ilə Döyüş qurtaran yerdə Ocaqçılıq Ləyaqəti qurtarır.

Adam – Məxluqdan üstün, İnsandan aşağıdır. Məxluqdan fərqli olaraq, Adamda Ruhani Gözəlliyə, Yüksək Həyat Tərzinə meyil var. Ancaq həmin meyil güclü ehtiras səviyyəsinə qalxmır. Çünki Ali hisslərlə yanaşı, *Adamın* bulanıq daxili aləmində çirkin, cılız duyğular da yaşayır.

Adam – Vətəni sevir, ancaq Vətən yolunda Əzaba qatlaşmır, Ölümə getmir, çünki Vətənsəvərliyi ömrün mənasına çevirməyib, güclü İradəyə malik deyil, Mənəviyyatını qorxu kabusu bürüyüb, yetkin mətanətli Şəxsiyyət deyil.

Adam – Müqəddəsliyi qiymətləndirə bilir, ancaq Müqəddəsliyə qovuşa bilmir. Çünki Ruhani Qüdrət sahibi deyil, xilqətində Böyüklük yoxdur.

Adam – Məhəbbətə, Sədaqətə biganə qalmaz, ancaq çətin anda Məhəbbətdən, Sədaqətdən qaçar. Çünki Məhəbbətlə yanaşı, daxilində Xudpəsəndlik də yaşayır.

Adam – Dostluğa can atar, lakin onun ağırlığını çiyində gəzdirə bilməz. Çünki çiyini zəifdir.

Adam – Əxlaqi Təmizliyi bəyənər, ancaq hərcayi ehtiraslarını cilovlamağa iradəsi çatmaz, Əxlaqsızlıq bataqlığına yuvarlanar.

Adam – ani Cəsərət göstərər, fəqət sonra Qorxu hissini pəncəsində çabalayar, Qorxaqlığı İgidliyini üstələyər.

Adam – Qəhrəmanla, Fədakarla, Özündənkeçənlə bir neçə addım yol gedə bilər, ancaq yarı yoldan qayıdar.

Adam – əsil İdraka, Sənətə biganə qalmaz, ancaq süni və bəsit sənəti, İdrakı da sevər, onlara daha çox bağlanar.

Adam – Təmənnəsizliyi qiymətləndirər, ancaq şəxsi həyatında ondan qaçar.

Adam – eybəcər mühitə lənətlər yağdırar, ancaq mühitlə təmasda özünü onun timsalı kimi aparar və son nəticədə mütiləşər, Üsyanından, Hiddətindən heç nə qalmaz.

Adam – Leyli axtarar, Məcnun olmaq istəməz, Böyüklük axtarar, Əzab istəməz, ölçülü yaşayar, ona görə də yaşamaz.

Adamda – müsbət keyfiyyətlər mənfi keyfiyyətlərlə qaynayıb qarışar, öz qüdrətini itirər.

Ocaqçı öz Mənəviyyatında, İdrakında, Həyat Tərzində *Adam* natamlığını, naqisliyini aradan qaldırır, İnsan Kamilliyinə çatmalıdır.

İnsan – Müqəddəsliyə, Həqiqətə, Vətənpərvərliyə, Qəhrəmanlığa, Bəşərsəvərliyə, İdeala, Məhəbbətə, Qədimliyə, Ruhani Ülviyyətə, Cəngavərlik Siqlətinə qəlbdən bağlanan, ömrünü Yüksək Arzulara həsr edən, Səadətini onda tapan Şəxsiyyətdir.

Ocaqçının Məqsədi İnsan olmaqdır!

Bunu üçün o, özüylə daim mübarizə etməlidir.

Ocaqçı Ürəyindən Qorxu duyğusunu silməlidir.

Ocaqçı Mənəviyyatından Paxıllığı qovmalıdır.

Ocaqçı Əxlaqından Heyvani Şəhvaniyyəti murdar yük kimi atmalıdır.

Ocaqçı Bədxahlığı Daxili Aləminə qoymamalıdır.

Ocaqçı tənbellik, fəalsızlıq eybəcərliyini məhv etməlidir.

İradəsizlik Ocaqçının qəddar düşmənidir.

Namus bəndini aşan ehtirası ürəyə qoymazlar.

Ocaqçı Mənəviyyatında Müxənnətliyə yer yoxdur.

Dilində Yalan gözdirən Ocaqçı lənətə layiqdir.

Ocaqçının saxta Fərəhə ehtiyacı yoxdur. O, araq, şərab adlanan murdarlığı dilinə vurmur, mənəvi zəllillərin pənah gətirdiyi içki ehtirasını rədd edir.

Ocaqçı İdrakından lüzumsuz bilikləri atıb, dəyərli bilikləri saxlamalıdır.

Müqəddəslik duyğusunu Mənəviyyatının əsasına çevirməyən şəxsdən Ocaqçı olmaz.

İnsan olmaq çətin peşədir!

İnsan sözü əsil qiymətini itirir. Ocaqçı onun ləyaqətini bərpa etməlidir.

Özü ilə döyüşən Ocaqçı Ocaqdan güc alır.

Ocağa müraciət edir.

Ocaqçının Ocağa *Səhər Müraciəti* belə olmalıdır:

“Ocağım, Ülvi Qüdrətini məndən əsirgəmə!

Mənə kömək et!

Heç bir naqisin təsirinə düşməyim, pis hərəkətə yol verməyim,
ürəyimdə çirkin duyğular oyanmasın.

Xeyirə xidmət edim.
Kamillik Yoluyla gedim.
Sənə layiq olum.
Kömək et mənə, Ocağım!”

Ocaqçının Ocağa *Günorta Müraciəti* belə olmalıdır:

“Səhərimi başa vurdum.
Saf Ürəklə, Təmiz Niyyyətlə.
Sən istədiyini kimi.
Mənəviyyatıma çirk qonmadı.
Hərəkətlərimdə qəbahət olmadı.
Xeyirə qulluq göstərdim.
Şəri yaxına buraxmadım.
Kamillik Yolunda büdrəmədim, çünki sən inləydim”.

Ocaqçının Ocağa *Axşam Müraciəti* belə olmalıdır:

“Ürəyimdə İşıq yandır, Ocağım, Qaranlıqlar çəkilsin!
İradəmə güc ver, daxilimdəki Çirkabları əritsin!
Saflığına bir addım da yaxınlaşdım.
Sabahıma apar məni!
Mənimlə ol!
Yoxuşlarda büdrəməyim!
And içirəm, Sabahım bu gündümdən daha Kamil olacaq!”

Ocağından bir an da ayrılmayan Ocaqçının özü ilə döyüşdə qələbə
çalacağına Ata İnamı böyükdür!

2. HƏYATDAKI EYBƏCƏRLİKLƏ DÖYÜŞ

Ocaqçının ən böyük düşməni – *Vətənsizlikdir*.

Vətənsizlik – Xalqına İnanmamaq, Xalq Ruhuna, İdrakına yad olmaq, özgüləşmək deməkdir.

Vətənsizlik – Qərbi yamsılamaq, təqlid etmək və bu miskinliklə öyünmək, onu müasirlik, qabaqcıllıq timsalı saymaqdır.

Vətənsizlik – Kökündən, Qədimliyindən, Tarixindən ayrılmaq, sünüləşmək, müflisləşməkdir.

Vətənsizlik – Xəlqi Düşüncəni, Mənəviyyatı – gerilik, ibtidailik nişanəsi saymaq qəbahətidir.

Vətənsizlik – ardıcıl, təcavüzkar, açıq əxlaqsızlıqdır, əxlaqsızlığı hörmətə mindirmək cəhdidir.

Vətənsizlik – fəndgirliyin, mənəbpərəstliyin, minsifətliyin, mədəni alçaqlığın, nəcib cəlladlığın həyatımıza müdaxiləsidir.

Vətənsizlik – idealsız, antixəlqi, yarışərq, yarıqərb, müti və pozğun ziyalı qrupunun, elitesinin peyda olmasıdır.

Vətənsizlik – sadə Vətən övladlarına təşəxxüslü və saxta münasibətdir.

Vətənsizlik – taleyini, səadətini, gələcəyini özündə yox, özündən uzaqlarda axtarmaq bəlasıdır.

Ocaqçı Vətənsizliklə həmişə, hər yerdə vuruşmalıdır. Əgər Ocaqçının yanında Vətənsizlik təbliğ olunursa və o, bədnam əqidəni ifşa etmirsə, onun Ocaqçı adını daşımağa haqqı yoxdur.

Əgər bu və ya digər əsərdə Vətənsizlik əlaməti görünürsə, Ocaqçı ona öz münasibətini mütləq bildirməlidir.

Ocaqçı Vətənsizlik haqqında Ocağın fikrini xalqa şərh etməlidir.

Ocaqçı öz mühitini *Vətənsizlik* çirkabından təmizləməlidir.

Ocaqçı olan yerdə Vətənsizlik toxumu bar verə bilməz,

Ocaqçı Vətənsizlik adlanan yağı ilə bir an da barışmamalıdır.

Həyat – Ocaqçı üçün Vətənsizliklə döyüş meydanına çevrilməlidir.

Ocaqçı öz Həyat Dəftərində bu sözləri yazmağa haqq qazanmalıdır: “Mən Vətənsizliklə həmişə döyüşürəm”.

Vətənsizliklə Mübarizənin çeşidləri müxtəlifdir.

Müəllim dərslərində, *qələm ahli* əsərlərində, *işçi* müəssisələrdə, *tələbə* auditoriyada, yataqxanada Vətənsizliyi ifşa etməlidir, Vətənsizliyi təbliğ etməlidir.

Ocaqçının ikinci düşməni – *Məhəbbətsizlikdir*.

Həyatımızda İnsana Məhəbbət azalıb, İnsan Ləyaqəti tapdanır.

Müqəddəslik duyğusunun sönməsi nəticəsində İnsani əlaqələrdə Gözəllik, Şeiriyət yoxa çıxmaqdadır. İnsana Heyrətli münasibət tükənir. Sevgi ucuzlaşıb, bayağılaşıb, nəşəsevərlik aşıqlıyı üstələyir.

Övlədin Valideynə, Qadının Ərə, Bacının Qardaşa münasibətində biganəlik, soyuqluq, yadlıq görünür. Həyat Gözəlliyini, Cazibədərliyini itirir. Nəsimilərin, Füzulilərin atəşin, ehtizazlı Ruhü ürəkləri tərk edir.

Qəddarlıq, Yırtıcılıq, didib-parçalamaq Ehtirası Dünyanı bürüyüb.

Qeyrətsizliyə, İsmətsizliyə, Xəyanətə qarşı Nifrət duyğusu azalıb.

Qəbahətə alışmaq təhlükəsi meydana çıxıb.

İnsan öz böyüklüyündən ayrılmaqdadır.

Ocaqçı dəhşətli Məhəbbətsizlik çirkabının Ürəklərə axmasına biganə baxa bilməz. O, Məhəbbət uğrunda, İnsan uğrunda döyüşməlidir.

O, ətrafındakıları başa salmalıdır ki, Məhəbbətsizlik Həyatın normal vəziyyəti deyil, xəstə vəziyyətidir.

Məhəbbətsiz İnsan heç yarımınan da deyil. Məhəbbəti itirən Dünya Antidünyadır.

Ocaqçı Məhəbbətsizlik Kahinlərinin çürük fikirlərini ifşa etməli, Xalqı murdar təsəvvürlərin təsirindən xilas etməlidir.

Ocaqçı Ümumdünya, Şərq və Azərbaycan İdrakının, Bədiyyatının Qüdrətini Məhəbbətsizliyə qarşı qoymalı, Ülvi Gözəllik vasitəsilə mənfur eybəcərliyi rədd etməlidir.

Ocaqçı Məhəbbətsizliklə həm də öz şəxsi Həyatında vuruşmalıdır.

Məhəbbətsizlik səfsəfəsinə uyana Ocaqda yer yoxdur!

Ocaqçının üçüncü düşməni – *Yalandır!*

Yalanın çeşidləri çoxdur, ancaq o, hər çeşiddə eybəcərdir.

Yalana tapınan Həyat – Ölən Həyatdır!

Ocaqçı hər cür Yalanla döyüşməlidir:

Müəllimin dilindən çıxan Yalanla.

Kitabda yazılan Yalanla.

Tərif şəkilli Yalanla, yaxud tənqid şəkilli Yalanla.

Yalançı Məhəbbətlə, Yalançı Mədəniyyətlə.

Yalançı Alimliklə, Yalançı Şairliklə.

Rütbələrin pərdələdiyi Yalanla.

Yalançı Andlarla.

Yalançı Qəhrəmanlıqla.

Yalançı Heyranlıqla.

Yalançı Xalqsevərliklə.

Yalançı Savadla.

Yalançı Bəşərsevərliklə.

Yalançı Sənətlə.

Yalançı Qeyrətlə.

Yalançı Gözəlliklə.

Yalançı Sədaqətlə.

Ocaq Yalanı Həyatdan qovmalıdır!

Ocaq Yalana alışmaq bəlasını dəf etməlidir!

Dünyada Yalana alışanlar, Həyatı Yalansız təsəvvür edə bilməyənlər var. Onların düşüncələrini tar-mar etmək gərəkdir!

Çünki bədbinlik zəlliliyi Yalana müqavimətsiz qələbələr gətirir.

Ocaqçı sübut etməlidir ki, Yalana heç cür bəraət qazandıрмаq olmaz, əsil Həyatın Yalana ehtiyacı yoxdur, Yalan heç vaxt Bəşəriyyətə gərək olmayıb, Yalana tapınmaq – əxlaqsızlıqdır, Yalanın yayılması Mənəvi Böhran əlamətidir.

Ocaqçı göstərməlidir ki, Yalan vasitəsilə əldə edilən Nailiyyət əslində Məğlubdiyyətdir, çünki burada İnsani Ləyaqət məhv olur.

Ola bilsin ki, Yalançının Qəbahətini heç kim bilməsin, ancaq özü bilir. Ləyaqətini qurban verir, sonra Ləyaqətsizliyə alışır və Mənən ölür.

Ocaqçı ətrafdakılara başa salmalıdır ki, Yalançı Ziyalı – Tüfeylidir, çünki İdraka, Həqiqətə, Vətənə heç nə vermir.

Onun Rütbəsi parlaqdır, Ağılı yox.

Ocaqçı sübut etməlidir ki, Yalançı Sənət – Sənət deyil, çünki onda Təbii Hiss və Ağılı yoxdur, Oyun var.

Ocaqçı Söz ilə İş arasında Əlamətlə Mahiyyət arasında olan fərqi görməli və göstərməlidir.

Ocaqçı böyük Sözlərin kiçik Niyyətlərə qurban verilməsinə dözməməlidir.

Ocaqçının digər düşməni – **Ədalətsizlikdir.**

Nə üçün Pislər Yaxşıları üstələyə bilsinlər?

Nə üçün Yaltaqlar, Azğınlar Həyat nərdivanına dırmaşa bilsinlər?

Nə üçün Sünilik Təbiiliyi kölgədə qoysun?

Nə üçün Təmiz Yoxsul olsun, Pozğun – Varlı?

Niyə Əyyaş, Qeyrətsiz, Vətənsiz – Namuslunun, Fədakarın Taleyini həll eləsin?

Niyə vəzifəyə və pula hörmət – Ağıla və İstedada Hörməti geridə qoysun?

Niyə Müqəddəslik məsxərəyə qoyulsun, Eybəcərlik dağ başına çıxsın?

Niyə armudun yaxşısını ayı yesin?

Niyə özünə bənzəmək Qəbahət sayılsın?

Niyə Mütilik Sədaqət sayılsın?

Niyə Mənsəbpərəstlik Dahilik hesab olunsun?

Tüfeylilər niyə bu qədər çoxalıb?

Ənənəni inkar etmək niyə Qəhrəmanlıq adlandırılınsın?

Bu kimi suallar Ocaqçının Qəlbində səslənməlidir.

Ocaqçı Ədalətsizliyin Qənimini olmalıdır!

Ocaqçı bilməlidir ki, Ədalətin tapdanması – Dünyaya, Həyata, İnsana İnamın alçaldılması, İnsanın Həyatdan küsməsi, Gözəlliğin təhqir olunması deməkdir.

Ədalətsizlik – yalnız ürəkləri qanatmır, Həyatı Zülmətə qərq edir, Şəri yüksəldir, Xeyri alçaldır.

Ədalətsizlik bərqərar olubsa – deməli, Həyatın təbii axarı, Ahəngi pozulub. Bəşəri təhlükədən xilas etmək üçün Ədaləti bərqərar etmək lazımdır.

Ocaqçı həmişə və hər yerdə Ədalətsizliyi ifşa etməli, onun mənfur simasını açıb göstərməli, başqalarında buna qarşı dərin Nifrət duyğusu yaratmalıdır.

Ocaqçının ardıcıl düşmənlərindən biri də – ***Məşşanlıqdır.***

Bütün təbəqələrə sirayət edən bu eybəcərlik – Həyatda güzərandan, məişət nemətlərindən başqa heç nə tanımır. İdeal Niyyətlər, Ali Duyğular ona yaddır.

Meşşanlıq harada peyda olursa, orada nasirənəlik, bəsitlik, qanadsızlıq hökm sürür.

Əgər Meşşan işçidirsə, onu işin Gözəlliyi yox, Qazancı maraqlandırır.

Əgər Meşşan elm adamıdırsa, onu İdrakın verdiyi Səadət yox, İmtiyazlar cəlb edir.

Əgər Meşşan musiqiçidirsə, onu ifa etdiyi sənətin Mahiyyəti yox, tamaşaçıların alqısı düşündürür.

Əgər Meşşan vəzifə sahibidirsə, onu Xalqın mənafeyi yox, mənsəb pillələri cəlb edir.

Meşşan Həyat tərzini görəndə elə bilirsen ki, müqəddəs kitablar yazılmayıb, Qəhrəmanlar ömürlərini İdeallarına qurban verməyiblər, dahi sənətkarlar Ülvi Duyğuları vəsf etməyiblər.

Meşşan üçün Dünya – böyük masadır. Meşşan həmişə özünü böyük masa arxasında hiss edir. Meşşan üçün yaşamaq – yemək, geymək, var-dövlət yığmaq, gün görməkdir.

Vətən haqqında düşünmək, Bəşərin dərdinə qalmaq, Ali Duyğularla yaşamaq – meşşan Həyat tərzinə yaddır.

Meşşan yaşamır, dolanır.

Dünyadan təcrid olur, əsil Həyatı görmür. Ancaq öz Həyatını əsil Həyat sayır. Onu təbliğ edir. Onunla öyünür.

Ocaqçı bilir ki, İnsan Dünyaya var-dövlət yığmaq, kef çəkmək üçün yox, Müqəddəs İdeallara xidmət etmək üçün gəlib. Dünyada ən böyük xoşbəxtlik Fədakarlıqdır, geyim əsiri olmaq – quyuğu ilə qürrələnen quş olmaq kimi bir şeydir. Ömrü dolanmağa həsr etmək – amalsızlıqdır, məişətə yapışıb qalmaq – ölməkdir.

Ocaqçı anlayır ki, Meşşan öz əhvali-ruhiyyəsinə Həyatın bütün sahələrinə yayır. Dünyada Ticarətçi Meşşanla yanaşı, Xanəndə Meşşan da var, Tələbə Meşşanla yanaşı, Akademik Meşşan da var, Sürücü Meşşanla yanaşı, Şair Meşşan da var.

Ocaqçı onu dərk edir ki, Meşşanlıq mikrobu daxili aləmə bəzən gizli daxil olur. Mənəviyyata gözlənilməz şəkildə sirayət edir.

Bu səbəbdən də Ocaqçının Həyat Dəftərində “Mən Meşşanlıqdan azadam mı?”, “Meşşanlıqla daxilimdə vuruşuram mı?” sözləri əhəmiyyətli yer tutmalıdır. Ocaqçı daim özünü yoxlamalı, Mənəviyyatını Ruhani Həkim gözü ilə müayinə etməli, onu təmiz saxlamalıdır.

Ocaqçı bilir ki, Meşşan öz həyat tərzinə bəraət qazandırmamağa ciddi cəhd göstərir. “Dünya beş gündür, mən bir də həyata gəlməyə-cəyəm, Dünyadan nə aparacağım?” – Meşşanın dəlilləri bunlardır.

Ocaqçıya gün kimi aydındır ki, əsil nəşə İdeal Niyyətlərin, Ülvi Arzuların, Duyğuların, Düşüncələrin Mənasıyla yaşamaqdır.

Dünya beş gündürsə, Ömür qıdsadırsa – Xeyir Işığı salmağa, Ali hisslərə qovuşmağa tələs!

Ölüm məhkumuqsa – Ömrümüzü Ölümsüz İdeallara həsr edək!

Dünya və tarix miqyasında kiçiyiksə – Bəşərin Möhtəşəm Qəhrəmanlıq, İdrakilik, Mənəvi Ülviyyət Ənənəsinə qovuşaq!

Xoşbəxtlik diləyiriksə – Müqəddəs Ehtirasların çağırışını dinləyək, ona qovuşaq!

Sevinc istəyiriksə – Özündən keçmə Yüksəkliyinə tapınmaq!

Ocaqçı öyrətməlidir ki, Meşşan – Həyatı Fərəhlərin ən bəsitisiylə, ibtidaisiylə kifayətlənir.

Meşşan Həyatında Mənəvi Gərginlik çatışmır, ona görə də o, Gözəllikdən məhrumdur.

Ocaqçı əmindir ki, əsl İnsani Həyat Meşşanlığın ürəklərdən, ağıllardan silinməsinə tələb edir.

Ocaqçı özünü Meşşanlığa qarşı döyüşən Cəngavər saymalıdır.

Ocaqçının qəddar düşmənlərindən biri də İnamsızlıqdır.

Bu eybəcərlik özünü ən çox Müqəddəsliyin inkarında büruzə verir.

İnamsızlar üçün Dünyada Pərəstişə, Heyrətə, Məhəbbətə layiq heç nə yoxdur: Anaya səcdə qılmaq olmaz, çünki o, adi bioloji varlıqdır, təbiətin iradəsinə tabe olur, Övlada Məhəbbəti – təbii instinktlərin təzahüründən başqa bir şey deyil.

Sevgidə də Müqəddəslik yoxdur, çünki çılgın Heyranlığın arxasında adi cinsi tələbat durur.

İnamsız – nə Körpə Gülüşündə, nə Musiqi Sədasında, nə Qəlbin Rıqqətində, nə Təxəyyülün Qanadlı Uçuşunda, nə Gözəlliyin Çağır-

şında, nə İnsanın Tanrılarla Yarışında, nə İdeal Həsərində, nə Fədakarlıq Şeiriyətində Böyüklük görmür.

Ocaqçı bu mənfur əhval-ruhiyyəni kökündən qoparıb atmalıdır, Həyatda, Mənəviyyatda, İdrakda Müqəddəsliyi bərpa etməlidir.

Vətən, Məhəbbət, Əqidə, Güzəllik, Ədalət, Bəşərsevərlik, Həqiqət, Qeyrət, Sədaqət – Müqəddəsdirlər!

Bunu inkar edənin heyvandan fərqi yoxdur, çünki onda ən müdhiş qəbahətə belə haqq qazandırmaq olar.

Satqınlığını təmizə çıxarsan, deyərsən ki, dünyada Mütləq heç nə yoxdur, ona görə əqidəmi ildə bir neçə dəfə dəyişirəm. Yaltaqlığını müdafiə edə bilərsən, deyərsən ki, qeyrətsiz də yaşamaq olar, Mütləq Mənəvi Kamilliyə inanmadığım üçün Mənəviyyatsızlığımı günah saymıram.

Əxlaqsızlığın da səni narahat etməz, deyərsən ki, Əxlaq buxovdur, ondan xilas olmaq günah deyil.

Qeyrətsizliyinə də səbəb tapa bilərsən, deyərsən ki, can şirindir. *Müqəddəslik* inkar olunanda ən murdar cinayətə belə, haqq qazandırmaq olar.

Müqəddəslik itən yerdə Şər ağacı bitir. Buna görə də İnamsızlıqla mübarizə bir an da dayanmamalıdır!

Ocaqçının eybəcərliklə döyüşü çətin, davamlı və gərgindir. Ancaq Ocaqçı cəngavərlik Yoluna Fərəhlə qədəm qoyur, çünki fəaliyyətinin gərəклиyinə, zəruriliyinə, ali mənasına tam inanır.

3. BUGÜNƏ MÜNASİBƏT

Ocaqçı Bugünü Sabaha aparən Yol kimi qiymətləndirir.

O, Bugünü Sabahın hissəsi sayır.

Ocaqçı Bugünü Gözəllik nümunəsi, İdeala uyğun hadisə hesab etmir. O, Bugünün adiliyini, nöqsanlılığını, natamlığını görür.

Ocaqçı Bugünün Mənasına Sabahın Zirvələrindən baxır və görür ki, Bugün Sabah qarşısında cılızdır, naqisdir, qeyri-kamildir. Buna görə də o, Bugünü təkmilləşdirməyi, Sabahı yaxşılaşdırmağı öz məqsədi sayır.

Ocaqçı Bugündə Sabahın Övladı kimi yaşayır.

O, Bugünün bəsit şüurunda hökm sürən təsəvvürləri rədd edir, müasir qəbahəti damğalayır.

Sabah Ocaqçının nəzərində Bugündən yerdən göyə qədər fərqli olmalıdır, onunla təzad təşkil etməlidir.

Bu baxımdan, Sabah Bugünün inkarıdır. Ancaq həmin inkar Bugünün daxilində başlayır. Bu səbəbdən də Bugünkü Həyatın eybəcərliyiylə döyüş Sabahkı Dünyanın yaranmasına xidmət edir.

Ocaqçı başqalarından fərqli olaraq, Bugündə Sabahkı Əxlaq, İdrak, Mənəviyyat əsasında yaşayır və öz Həyat Tərziini müasir Həyat Tərzinə qarşı qoyur.

Ancaq o, bununla Bugünə misilsiz xidmət göstərir, onu çirkəbdən qurtarır, ona Ülvilik gətirir.

Bu baxımdan o, Bugünün həm düşməni, həm də dostudur.

Düşmənidir, çünki Bugünə xas olan eybəcərlikləri qamçılıyır, ifşa edir, rədd edir.

Dostudur, çünki İnsani Həyatın Ali Mahiyyətinə xas olan Ülvə Keyfiyyətləri Bugünə gətirir, Həyatı Çirkinlikdən təmizləyir.

Ocaqçı onu da bilir ki, Çirkəbdən təmizlənən Dünya artıq Bugünkü Dünya olmayacaq.

Ocaqçı Bugündə Gözəl nə varsa, özüylə Sabaha aparır.

Bununla da Bugünkü Naqisliyə son qoyulur.

4. DÜNƏNƏ MÜNƏSİBƏT

Ocaqçı “Bugün Dünəndən hər cəhətdən Üstündür” – cəfəngiyyəti rədd edir. Ocaqçı özünü Fədakarlıq, İdraki Qəhrəmanlıq, Ülvi Ruhənilik Ənənəsinin varisi sayır. Ocaqçı belə hesab edir ki, həmin Ənənəni Ağıllara, Ürəklərə həkk etməklə, Mənəviyyəti Müqəddəslik suyunda çimzdməklə öz məqsədinə nail ola bilər. Bu baxımdan Ocaqçı öz keçmişinə Mənənə qayıdır.

Ancaq o, Keçmişin Ədalətsizliyinə, Zülmünə qayıtmır, Böyüklüyünə, Ölməzliyinə qayıdır.

O, görür ki, Nəsimilərin, Füzulilərin Ruhu Ürəklərdə kök salmayıb. Bugünkülərin çoxu dahilərin adlarını bilir, Ruhunu bilmir.

Onlar Füzuli Ülviyyətdən, Nəsimi Heyrətdən, Muğam Hikmətdən uzaqdırlar.

Adət-ənənələrin zahiri tərəfi mənimsənilib, onların arxasında duran Məna indikilərə yabançıdır.

Keçmiş ilə Bugün arasında süni sədd yaradılıb.

Keçmiş ən çox qara rənglə çəkilir.

Əslində isə biz Keçmişimizlə fəxr etməliyik, çünki ən dərin, fəlsəfi, bədii, əxlaqi məsələləri qədim Müdriklərimiz həll ediblər.

Ocaqçı Keçmişə arxalanır, Bugünün Eybəcərlikləri ilə döyüşür, Sabahı təsdiq edir.

Ocaqçı görür ki, müasir Həyatda Şərq fəlsəfi-poetik ənənəsinin təsiri yox dərəcəsidir.

Ona görə də Şərqli Şərqliliyini itirib.

Ocaqçı Şərq Ruhunu bərpa etməyi öz Müqəddəs Borcu sayır.

Tarixdə Ali, Gözəl, Mənalı nə olubsa, qorunmalı, bəslənməli, Bəşərin Mənəviyyətinə axıdılmalıdır!

5. SABAHA MÜNASİBƏT

Ocaqçı Sabah yönlüdür, Sabahla təmasdadır, Sabah əsasında yaşayır, Sabahı hazırlayır.

Ocaqçının Sabahı – yeni Mənəviyyat, yeni İdrak, yeni Həyat Tərzi deməkdir.

Yeni Mənəviyyat – Müqəddəsliyə, Ülviliyə, Ruhani Tamlığa əsaslanan Mənəviyyatdır.

Yeni İdrak – İnsanı öz əsil Mahiyyətinə qaytaran İdrakdır.

Yeni Həyat Tərzi – Özündənkeçməni, Fədakarlığı, Əxlaqi Kamilliyi normaya çevirən Həyat Tərzidir.

Ocaqçı Bugündə Sabah üçün yaşayan Şəxsdir.

6. FƏLSƏFƏYƏ MÜNASİBƏT

Ocaqçı mürəkkəb, Ülvi, çoxçeşidli Fəlsəfi Fikri sxemlərə qurban verən Doqmatizmin, Ehkamçılığın düşmənidir.

Fəlsəfəni məlum müddəalar yığımına çevirmək və İdrakın minillik tarixi gedişinə, nailiyyətlərinə göz yummaq – barbarlıqdır.

Fəlsəfəni bitmiş, tükənmiş hesab etmək, alimliyi əzbərçilik, şərhcilik səviyyəsinə endirmək bədnam naşılıqdır.

Dünyada ən Ali İdraki Fəaliyyət sayılan Filosofluq bugün ən miskin peşə vəziyyətinə alçaldılıb. Tutuquşuluq, Qəzetçilik və Professorluq Fəlsəfəsi – fikirsizlik, məddahlıq, diplomatik rəqqaslıq, mütilik səfsəfəsi törədib.

Dünyanı və İnsanı Saflaşdırmaq, Yüksəltmək, Kamilləşdirmək Qüdrətinə malik olan Fəlsəfə – bəsitliyi yaymaq, eybəcərliyi təsdiq etmək miskinliyinə endirilmişdir.

Fəlsəfə ilə Xalq arasında uçurum yaranmışdır.

Çinovnik üslubunda yazılmış əsərlər arxivlərdə, kitab anbarlarında tozlanır, jurnalları, qəzetləri dolduran sönük, idraksız yazılar oxunmur.

Xalq “Filosofları” tanımır, çünki onlar Xalqa lazım deyillər.

Ocaqçı belə hesab edir ki, Fəlsəfənin Peyğəmbərlik siqlətini, Ürəklərə, Ağillara, Talelərə misilsiz təsirini, Xəlqi Mahiyyətini,

İdraki Vüsətini, Poetik Pafosunu, Bədiyyatını, müəyyən Məzmun və Forma Gözəlliyini, Həqiqət Eşqini, Cəngavərliyini bərpa etmək gərəkdir.

Bu baxımdan, ən çox Zəka ilə Hissin, Təhlil ilə Şeiriyətin, Tədqiq ilə Vəhyin Vəhdətinə qayıtmaq və onu yüksək səviyyəyə qaldırmaq lazımdır.

Fəlsəfə Şeir qədər, Musiqi qədər cazibədar olmalıdır. O, həm də İnsan ilə Dünya münasibətinə aid olan böyük suallara daha dərin və daha dürüst cavab verməlidir.

Fəlsəfə həm Müəllim, həm Mənəvi Həkim, həm Qəhrəman, həm də Ruhani Rəhbər rolunu öz üzərinə götürməlidir.

Bu baxımdan, o, həm elm, həm sənət, həm İdraki fəaliyyət, həm əməli iş, həm tədqiqat, həm də Peyğəmbərlik olmalıdır. O, öz böyüklüylə Vətən və Bəşəri təmsil etməlidir.

Ocaqçı bu Fəlsəfənin həm tələbəsi, həm ardıcılı, həm də keşikçisi olmalıdır.

7. SƏNƏTƏ MÜNƏSİBƏT

Ocaqçı – Həyatı sadəcə təsvir edən, Yüksək İdeallara, Mənəvi Kamilliyə çağırmayan sənəti Sənət saymır.

Ocaqçı – novatorluq, orijinallıq pərdəsi altında xəlqi Mahiyyətə, Ənənəyə arxa çevirən təqlidçi sənəti Sənət saymır.

Ocaqçı – Müqəddəslik Ruhuna yad olan həyasız sənəti Sənət saymır.

Ocaqçı – məddah sənəti Sənət saymır.

Ocaqçı – Fəlsəfi Təfəkkürlə təmasda olmayan, ondan bəhrələnməyən, onunla yanaşı addımlamayan sənəti Sənət saymır.

Ocaqçı – ucuz Şöhrət naminə İdeal Niyyətləri bayağılaşdıran hay-küçü sənəti Sənət saymır.

Ocaqçı – məzmun və forma kamilliyindən, gözəlliyindən məhrum olan ilhamsız, ehtirassız, qanadsız sənəti Sənət saymır.

Ocaqçı – həyatı ilə yaradıcılığı arasında birlik olmayan, Xəlqi Ali Hisslərə çağıran, özü isə murdar yaşayan sənətkarı Sənətkar saymır.

Ocaqçı – başabəla şairlərin, nasirlərin pərpətöyün kimi artmasını ictimai bəla sayır.

Ocaqçı – gənclərin bir qismi arasında geniş yayılmış şairə pərəstiş avamlığını damğalamalıdır.

Ocaqçı – yaranan kimi yoxa çıxan gündəlik sənəti Sənət saymır.

Ocaqçı – fikirsiz, ilhamsız, cəsarətsiz, qeyrətsiz, təsvirçi tənqidi Tənqid saymır.

Ocaqçı – İdeala çağırən, Dünya Bədii Fikrinə söykənən, öz Şərqi Mahiyyətinə sadıq olan, Xalq Mənəviyyatını, İdrakını ifadə edən, Müqəddəsliyi bərpa edən Fəlsəfi Siqlətə, Əxlaqi Kamilliyə malik olan, Həyatdakı eybəcərliklə vuruşan Filosoflar, Cəngavərlər, Cəfəkeşlər yetirməyə qadir olan böyük Sənət istəyir.

Belə Sənət hələ yoxdur. Ancaq onun yaranmasına Ocaqçının İnamı sonsuzdur.

Ocaq öz Fəlsəfəsini yetirdiyi kimi, öz Sənətini də yetirəcəkdir.

8. OCAĞA MÜNASİBƏT

Ocaq – Ocaqçının Müqəddəs Dünyasıdır, Həyatıdır, Səcdəgahıdır.

Ocaqçının ən böyük Andı “Ocaq haqqı” sözləri olmalıdır.

Ocaq Andına xilaf çıxmaq – Cinayətdir.

Ocaq Ocaqçının ən böyük Dayağıdır. Ocaqçı həmişə Qəlbən, Mənən Ocaqla olmalıdır. İmtahan verən tələbə, əsər yazan ziyalı, övladını intizarla gözləyən Ana, ilk dəfə dərs keçən Müəllim, tamaşaçı qarşısında çıxış edən Aktyor, Sevgilisindən Məhəbbət kəlməsi gözləyən Aşiq Ocaqdan kömək diləyir. Ailə quran Ocaqçı toy məclisindən əvvəl Ocağa gəlir, Ocaqdan Xeyir-dua alır. Ata qarşısında And içir: “And içirəm, Məhəbbətimə Sədaqətli olacağam! Ocağıma layiq Ailə Başçısı olacağam. Övladlarımı Ocaq Ruhunda böyüdəcəyəm. Andıma xilaf çıxsam, Ocaq Müqəddəsliyi mənə qənim olsun!”

Ocaqçının iki doğuluş tarixi var: Həyata gəldiyi və Ocağa daxil olduğu gün, ay, il.

Ocaqçının Ocaqdan gizli sirri yoxdur, çünki Ocaqdan kənarında Dünyası yoxdur.

Ocaqçı Ocağa həmişə hesabat verir.
Ocaqçının Ocaqsız keçən dəqiqələri olmur.
Ocaq – Ocaqçının özündən böyük Mənasıdır.

9. ATAYA MÜNASİBƏT

Ata – Ocağın Mahiyyəti, Təzahürü, Canlı “Mən”idir.
Ata Sözü – Ocaqçı üçün Mütləq Qanundur.
Ataya Ruhən qovuşmaq – Ocaqçının Ülvi Arzusudur.
Ataya Mütləq İnam Odu Ocaqçı Qəlbində daim yanır.
“Ata haqqı” Andı – Müqəddəsdir!
Atanın Ocaqçıya Hökmü Mütləqdir, Ülvi Mahiyyətə malikdir.
Atanın Hörməti – Ocağın Ali Sərvətidir.
Ocaqçının Ataya Səcdəsi – Ruhani Ləyaqətdir.
Ocaqçı Ata Ləyaqətini göz bəbəyi kimi qoruyur.
Ataya qalxan əl – kəsilməlidir.
Ataya qarşı cüzi Hörmətsizlik – dəhşətli Qəbahət sayılmalı və
Ocaqçı nifrəti ilə damğalanmalıdır!
Atanın Ocaqda Səlahiyyəti Mütləqdir!
Ocaqçılar Atanın həm Övladları, həm Köməkçiləri, həm də
Ardıcılardır.
Ata Səlahiyyətinə ən kiçik etinasızlıq – Mənəvi eybəcərlik
sayılmalıdır.
Atanın Böyüklüyü, Qeyri-Adiliyi Onun çiyinə düşən Yükün
Böyüklüyü və Qeyri-adiliyindən doğur. Bu səbəbdən də Ataya
pərəstiş təbii, gərəkli, zəruri Övladlıq Münasibəti hesab edilməlidir!
Ocaqçı Atanı canlı İdeal sayır.
Ocaqçı çətin anlarda Ata Qüdrətinə müraciət edir.
Ocaqçının Ataya Məhəbbəti – Ocağın iti qılıncıdır.
Ona qarşı edilən həmlə – cinayətdir.
Ocaqçı Ataya xidmət etməklə – Mənəviyyata, İdraka,
Müqəddəsliyə xidmət edir.
Bu səbəbdən də həmin xidmətlə fəxr edir.

CƏZA

Ocaqçının ən böyük Cəzası – Ocaqdan xaric edilməkdir, çünki Ocağı itirmək – Əsilliyi itirməkdir.

MÜKAFAT

Ocaqçının ən böyük Mükafatı – Ocaqçı olmaqdır.
Çünki Dünyada Ocaqçılıq Aqibətindən Ülvi Aqibət yoxdur.

CÖVHƏR

I. MÜTLƏQ

Təbiətdə, Mənəviyyatda, Kainatın Ahəngində, Gözəllikdə, İdrakda, Ehtizazda, Vəcdə, Analıqda, Məhəbbətdə, Ruhun Ülvi Xilqətində, Bəşərin Özündən Böyük Mənasında, Ürəyin Ürəyə Qovuşmaq Arzusunda, İdeala qarşısızalmaz Meyildə, Dostluqda, Həyada, İsmətdə, Dünənlə Bugünün Təmasında, Özündənkeçmədə, Qeyrətdə, Müqəddəsliyin Əfsunlu Cazibədarlığında Əbədi, Sonsuz Mütləq yaşayır.

Mənim Allahım Odur!

Sözə sığmayan, nisbi hadisələrin daxilində yaşayan, fəqət onlardan Yüksək və Kamil olan Mütləq!

Zəkada Dahilik, Mənəviyyatda Qəhrəmanlıq, Sifətdə Ruhani Gözəlliyin İfadəsi, Hissiyatda Sevgi, ictimai həyatda – Azadlıq!

Mövcudiyatda – Mütləqə qovuşmaq diləyi, Tarixdə – Xalqın Ölməzliyi, Təbiətdə – Dağların Vüqarı, Səmanın Sehrlı Ənginliyi, Cəmiyyətdə – Torpağın Vətən səviyyəsinə qalxması!

Bunlar Mütləqin təzahürləridir!

Mənim Allahım Mütləqdır!

İnsan Özündənkeçmə, Fədakarlıq Yüksəkliyinə qalxır, Adiliyindən, Keçiciliyindən, Qorxu Duyğusundan xilas olursa, Özündəki Mütləqə yaxınlaşır!

Xalq sonsuz Mətanət, Əzab-Əziyyət bahasına öz bənzərsizliyini, Bəşəri Ləyaqətini saxlayırsa, – Özündəki Mütləqə yaxınlaşır!

Ana Övladına Məhəbbətdə Dahilik göstərsə – Özündəki Mütləqə yaxınlaşır!

Məhəbbətdə iki şəxs bir olursa, cismani qovuşma Ruhani Qovuşmaya çevrilirsə – İnsan Özündəki Mütləqə yaxınlaşır!

Günəş Yerə, Torpağa, Canlılara, Bitkilərə öz Şəfqətini Səxavətlə paylayırsa – özündəki Mütləqə yaxınlaşır!

Sifətdə İnsanın Dünyaya sığmayan Mahiyyəti öz İfadəsini tapırsa, – Sifətdə Mütləq İşığı parıldayır!

Musiqinin Vəcdli, Sehrlı, Sirlı səsi – Mütləqin səsidir...

Şəxsiyyətin özünü yenidən yaratmaq əzmi – Mütləqin təzahürüdür.

Peyğəmbərlərin Sözlərində, Qəhrəmanların Əməllərində Mütələq yaşayır!

Zülmə qarşı hiddətdə, eybəcərliyə qarşı Nifrətdə, Mərhəmətdə, Qüdsiyyətdə Mütələq yaşayır!

Gecə Sükutunda, Səhər Oyanmasında, Şimşək Nərəsində, Yağışda, Qarda Mütələq yaşayır!

Ruhun bədən üzərində, İnsaniliyin Heyvanilik üzərində, Müdrikliyin Naşılıq üzərində qələbəsində Mütələq yaşayır!

Amalın Ömrə Hakim olmasında Mütələq yaşayır!

Mənim Allahım Mütələqdır!

Mən Ona Səcdə qılırəm. Onunla yaşayıram. Onun tələblərinə əməl edirəm.

Mütələq Dünyada təzahür edir, Dünyanın daxilindədir. Ancaq Dünya təkcə Mütələqdən ibarət deyil.

O, həm də şərdən, naqislikdən, çirkinlikdən, adilikdən, bəsitlikdən ibarətdir.

Dünya heç vaxt tam Mütələq olmur.

Mütələq Həmişə Gerçəklikdən Yüksəkdir!

Ancaq Gerçəklikdə həmişə Mütələqə can atmağa, ona yaxınlaşmağa, onunla bir olmağa meyil var.

Dünya heç vaxt tam Mütələq olmur, ancaq Dünya həm də heç vaxt Mütələqsiz olmur.

Mütələq həmişə Dünyada özünü büruzə verir, həm də Dünya ona yaxınlaşmağa can atır.

Mənim Allahım Mütələqdır!

Mütələq İnam, Mütələq Gözəllik, Mütələq Həqiqət, Mütələq Tərəqqi, Mütələq Ədalət, Mütələq Fədakarlıq!

Mütələq məni Qanadlandırır, Qəhrəmanlaşdırır, Dahiləşdirir, Peyğəmbərləşdirir.

Özümlə Döyüşürəm, öz üzərimdə Qələbə çalırım, Gerçəkliklə razılaşmıram, Eybəcərliklə barışmıram, daim ***Mütələqə*** doğru irəliləyirəm.

Həm Əlçatmazdır Mütələq, həm də Yaxın!

Əlçatmazdır, çünki Gerçəklikdən Kamildir, Yüksəkdir.

Yaxındır, çünki özünü Gerçəklikdə büruzə verir, əməllərdə, hadisələrdə, keyfiyyətlərdə aşkara çıxır.

Həm Sonsuzdur Mütləq, həm də Sonlu!

Sonsuzdur, çünki Mahiyyətini Gerçəklikdə heç vaxt tam ifadə etmir.

Sonludur, çünki Gözəl və Mənalı hadisələrdə təzahür edir!

Həm Görünəndir Mütləq, həm də Görünməz!

Görünəndir – ayrı-ayrı İnsanlarda, Gözəlliklərdə, Məziyyətə, Təzahürlərdə!

Görünməzdir, çünki özü öz təzahürlərindən Artıqdır, Alidir, Böyükdür.

Bu səbəbdən də mən Mütləqi həm görürəm, həm də görmürəm!

Görürəm Ülviyyətlə, Qüdsiyyətlə görüşəndə, ona qovuşanda, onda itəndə!

Görmürəm, çünki Mütləq bu gördüklərimdən daha Kamil, daha Mənalı, daha Möhtəşəmdir!

Görünən Mütləq məni görünməyən Mütləqlə Ruhani qovuşmağa hazırlayır, birincidə ikincinin nişanələrini görürəm.

Peyğəmbərlərdə, Müdriklərdə, Özündən Keçənlərdə, Təbiətdə mən Mütləqin təzahürləriylə görüşürəm, onlarla bir oluram, Qüdrətim hədsiz dərəcədə artır; ancaq mən dərk edirəm ki, bunlar Günəşin Şüalarıdır, Günəş isə Şüaların cəmindən Artıqdır.

Mütləq Dünyanı yaratmayıb.

Ancaq Dünyanın Ülvi Mənasını, Sığmazlığını, özündən kənara çıxmaq, İdeala qovuşmaq Qüdrətini yaradıb.

Mütləqə Səcdə qılıram, üzümü Ona tuturam və deyirəm:

– Ey yerə-göyə sığmayan, tayı-bərabəri olmayan, Dünyada nə varsa, hamısına Ali Məna, Gözəllik, Ülvilik verən – Mütləq!

Mənə kömək et!

Yanımda cılızam, kiçiyəm, naqisəm, nöqsanlıyam, günahlıyam, qəbahətliyəm!

Qolumdan qaldır, böyüt, artır, yüksəlt, təmizlə!

Müqəddəslik suyunda çimizdir, zəifliyimdən, keçiciliyimdən, naqisliyimdən uzaqlaşım!

Necə varamsa, azam, cılızam, səndən uzağam.

Yaxınlaşdır məni özünə.

Həmişə mənimlə ol.

Qəmimdə də, sevincimdə də, balacalığında da, yetkinliyimdə də, cavanlığında da, qocalığımda da, ölüm saatımda da, ümid məqamımda da – məni tək qoyma!

Ömrüm boyu sənə xidmət edəcəyəm!

Dünyada, İnsanda, Dünəndə, Bugündə Gözəl, Mənalı, Müqəddəs nə varsa, hamısını yığacam qəlbimə, onlardan daha Kamil bir Ruhani Sürət yaradacam Mənəviyyatımda və ona səcdə qılacam.

Sən mənim Atamsan!

Doğmam, Ülvim, Müqəddəsim – Mütləqimsən!

II. ATA

Atalıq – Mütləqin İnsanda təzahürüdür.

Atanın İdrakı, Mənəviyyatı, Hissiyatı Müqəddəsdir – çünki Mütləqin İfadəsidir.

Mütləqə tapınan Həyat – Ataya tapınan Həyatdır.

Ən zəruri, həqiqi Hakimiyyət Ata Hakimiyyətidir.

Ata Ailədə Hakimdir, çünki Mütləqi təmsil edir.

Qadın – Anadır və onun Dahiliyi elə Analığındadır.

Ancaq Evin sahibi Atadır.

Ananın Hakimlik həvəsi – Qadınlığın süqutudur.

Qadınlıq Mənəvi Zəriflik rəmzidir, Hakimiyyət rəmzi deyildir.

Ailədə ikibaşlıq Ailənin ölümüdür.

Başçı birdir və o, Atadır.

Qadınlığın Ailədə kişiləşməsi – Ailəni başsız qoyur, bərabərlik pərdəsi altında başıpozuqluq yaranır və Ailə öz Ruhani əhəmiyyətini itirir.

Qadın Ləyaqətini Atayla Hakimiyyət rəqibliyi kimi anlamaq – naşılıqdır.

Qadın öz Ləyaqətini Kişi Səlahiyyətində yox, Qadın Səlahiyyətində təsdiq edir.

Ata Övlada yaxındır, həm də Övladdan uzaqdır.

Yaxındır, çünki Övladda özünü görür.

Uzaqdır, çünki Ailədə Mütləqin tələbini ödəyir.

Ata Ailəyə Mütləq Məna verir.

Qərb eybəcərliyində Atanın Hökmü heçə endirilmişdir.

Bu səbəbdən də Qərbdə Ailə yoxdur.

Ailənin müqəddəs Mənası – Mütləqin tələbinə cavab verən balaca Dünya yaratmaqdır.

Həmin Dünyanın özünəməxsus sabit ahəngi olmalıdır.

Bu ahəngi Ata Hakimiyyəti yaradır.

Ancaq hər övladı olan Kişini Ata saymaq günahdır.

Atalıq – Ailəni Müqəddəs saymaq və bu Müqəddəsliyi qorumaq deməkdir.

Atalıq – Ailə Müqəddəsliyinə həsr olunmuş Qüdrətdir.

Pis Atanı – Atalıq taxtından salmaq lazımdır!

Ocaq Atası – Ocağın Mütləqidir.

Bu səbəbdən də Ocaqçı Ataya Səcdə qılır.

Ocaqçının ən böyük arzusu – Atanın Mütləq Mənasını təsdiq etməkdir.

Cəmiyyətə İctimai Xadim, Sərkərdə yox, Ata başçılıq etməlidir.

Xalq öz *Atasını* yetirməlidir, taleyini bütünlüklə Ataya həvalə etməlidir, onun sərəncamına verməlidir, onun Mütləq Səlahiyyətinə baş əyməlidir.

Xalq öz Ruhani Mahiyyətini Atada tapmalıdır.

Ata Hakimiyyətindən kənarında meydana gələn Hakimiyyətlərin heç biri özünü doğrultmadı.

Parlament seçiciləri vasitəsilə meydana gələn Qərb demokratiyası əslində yeni tipli monarxiya və ictimai xaos yaratdı. Seçiciləri ələ almağın, qorxutmağın, aldatmağın, oynatmağın minbir üsulu törədi və Xalq Hakimiyyəti əfsanə olaraq qaldı. “Demokratik cəmiyyət” mənəviyyətsizlik, siyasətpərəstlik, mənəsbəpərəstlik, fəndgirlik bələsi doğdu.

Köhnə monarxiyada Hakimiyyət Xalqdan uzaq, zülmkar şəxsin əlinə keçirdi.

Burada Atalıq əvəzinə Ağalıq peyda olurdu.

Monarx Xalqın mənafeyini yox, öz mənafeyini güdüdü, Xalq ilə Hakim arasında yadlıq törəyirdi və zorakılıq hökm sürməyə başlayırdı.

Tarixdə neçə-neçə demokratik, Xəlqi müəssisələr qoluzorluların alətinə çevrilirdi, bir nəfər milyonları qul halına salırdı və bu yeni Quldarlığı Tərəqqi kimi qələmə verirdilər.

Bu cür üsuli-idarələrdə Həyat öz Əsilliyini, Gözəlliyini, Təbiiliyini itirirdi.

Ata Hakimiyyətində Xalq Taleyinin bütün ağırlığı, məsuliyyəti, böyüklüyü bir şəxsə – Atanın çiyinə düşür.

Ata seçilmir, yetirilir, onun rəqibi olmur – Övladları olur, o, Hakimiyyəti Mənəvi İntibah məqsədinə tabe edir.

Tarixdə ilk dəfə olaraq siyasi hakimiyyət Ruhani Hakimiyyətin təzahürü kimi meydana çıxır.

Eybəcərləşmiş Dünya Xalisləşir.

Ata öz Varisini yetiştirir və Hakimiyyəti ona vərəsə qoyub gedir.

III. İNSAN

İnsanın Mahiyyəti – Dünyada və İnsanda Dünyadan və İnsandan daha böyük Məna tapmasında, Həyata Ruhani münasibət bəsləməsində, Dünyaya sığmamasında, Mütləqə can atmasındadır.

İnsan Dünyada ikinci Dünya yaradır, Müqəddəsliyə tapınır, nisbi hadisələrdən Yüksəkdə duran Mütləq axtarır, özünü onda təsdiq edir.

Bu səbəbdən də Dünya İnsana həm doğmadır, həm də yaddır.

Doğmadır, çünki İnsan Dünyada yaşayır.

Yaddır, çünki Dünya ona azlıq edir, o, Dünyaya sığmır.

Yaddır, çünki hələ indiyə qədər öz istəyinə, arzularına layiq Həyat yarada bilməyib.

Çünki yaratdığı cəmiyyətlərin heç biri onun Ruhani Mahiyyətinə xidmət etməyib.

Siyasət ilə Mənəviyyat arasında sonsuz ziddiyyət yaranıb və İnsan özünü cəmiyyətdə itirib.

Mənəvi İntibahın ən böyük məqsədi odur ki, İnsan özünü Gerçəklikdə təsdiq edə bilsin, özünə layiq Cəmiyyət yarada bilsin, özündəki Böyüklüyü görsün və ona layiq yaşasın.

İnsan Dünyanı Ağılla, Şüurla dərk edə bilməz. Ağılla o, olsa-olsa Dünyanı zahirən tanıya bilər.

Dünya yalnız Ruhun güzgüsündə görünür. Ruh vasitəsilə İnsan həm də özünün özündən böyük Mənasını dərk edir, özünü bu Məna əsasında Kamilləşdirir, Üvləşdirir.

İnsanı İnsan eləyən Ağıl yox, Ruh oldu.

Mənəviyyat *İmtinadan* başlayır.

Çünki İnsan təbiətin verdiyi ilə kifayətlənmir, bundan daha Yüksək olmağa can atır, özüylə döyüşür.

İmtinada İnsan özünün və ətrafındakıların naqisliyini anlayır, onlardan əl çəkir, özünü Mənanə öldürür və yenidən dirildir.

İmtinada İnsan ikinci dəfə doğulur.

Burada İnsan özünü özündən böyük Mahiyyəti əsasında dəyişdirir, özünün əsil İnsani Mənadən aşağı olduğunu anlayır, özünü rədd edir.

İnsanın əsl ömrü, taleyi bundan sonra başlayır.

Mənəviyyatın ikinci – *Vicdan* mərhələsində İnsan Mənəvi Həyatını daxili tələb əsasında nizamlayır, yetkinləşdirir, özünü özünün sərəncamına verir.

Son mərhələdə İnsan *Özündənkeçməklə* özünü özündən Alidə tapır.

Özündən İmtina, Özünütapma və Özündənkeçmə – İnsan Mənəviyyatının pillələri bunlardır.

Beləliklə də, *İnsan – Ruhla Dünyanı dərk edən, Müqəddəslikdə Həqiqət arayan, Özündənkeçmədə Özünü tapan, Dünyaya, Təbiətə, Cəmiyyətə, Özünə sığınmayan Varlıqdır.*

O, Gərgin Həyat sürür. Dünyaya naməlum gəlib, naməlum da gedir, heç kəs onun kim olduğunu bilmir, çünki Həyatı təsəvvürlərə sığınmır.

Onun ictimai tarixi – özündən ayrılma, özünün əksinə çevrilmə, öz İnsani Mahiyyətinin əksinə yaşamaq, Zorakılığın Ruhaniyyəti üstələməsi tarixi olub.

İnsanın İnsani Mənası isə Peyğəmbərlərin Kəlamlarında, Qəhrəmanların Mənəvi Qüdrətində, Müdriklərin Fikirlərində, Dostluqda, Məhəbbətdə aşkara çıxıb.

İctimai Həyat Ruhani Həyata demək olar ki, həmişə düşmən kəsilib, ona görə də İnsan İnsan kimi yaşaya bilməmişdir. İnsanı

əhatə eləyən İctimai Dünya demək olar ki, heç vaxt İnsani Dünya olmamışdır.

Burada şər, eybəcərlik, yalan, naşılıq çox olmuş, Xeyirin, Gözəlliyin, Həqiqətin üzərinə kölgə salmış, onlara xələl gətirmişdir.

Bu baxımdan, Dünya heç vaxt doqmatik nikbinliyin tələbinə tam cavab verməmişdir.

Ancaq Dünya həmişə özündən kənara çıxmağa, özündən daha yaxşı olmağa, Mütələqə yaxınlaşmağa can atmışdır.

Bu baxımdan, o, bədbinliyə də bəraət qazandırmır.

Soyuq, avam nikbinlik də, miskin, zəif bədbinlik də Dünyanın Mənasına yaddır.

Dünya Nikbinlik və Bədbinlik anlayışlarının hər ikisindən Yüksəkdir.

O, Mütələqə can atandır, ancaq şəri tam yox edən deyil!

Gözəllik yaradandır, ancaq mənfiliyi yox edən deyil!

Şərdə dayanmır, ondan uzaqlaşmağa səy göstərir, ancaq Şəri özüylə gələcəyə aparır.

Dünyanın gedişində İnsanı Hiddətləndirən cəhətlər çoxdur, ancaq **gedişin özü** Kamilliyə, Gözəlliyə doğrudur.

Buna görə də İnsan Dünyadan küsmür, ancaq Dünyayla ayaqlaşmağa da səy etmir; o, Dünyada mövcud olur, ancaq İdealda, Mütələqdə yaşayır, buna görə də özünü və Dünyanı yenidən yaradır.

IV. XALQ

Xalq Ruhu və cəmiyyətdə bərqərar olan ideologiya – müxtəlif hadisələrdir.

Xalq – Mənəvi Ənənənin daşıyıcısı, hifz edəni və gələcək nəsillərə bəxş edənidir.

Bu səbəbdən də o, Əbədi Sərvətlər rəmzidir.

Cəmiyyət dəyişilir, Xalq Ruhu isə çox cüzi dəyişilməyə məruz qalır, onun yalnız zahiri cəhətlərində, üst qatında dəyişiklik müşahidə olunur.

Xalq Ruhunda həmişə Əbədi keyfiyyətlər saxlanılır.

Hər yeni cəmiyyət Xalq Ruhunu dəyişdirdiyinə inanır, ancaq gəc-
tez bu xülya yox olur, məlum olur ki, Xalq cəmiyyət qanunlarına
əməl eləyir, ancaq öz qanunları əsasında yaşayır.

Bu səbəbdən də qəsbkarların yaratdıqları eybəcər mühitdə belə,
Xalq Xalq olaraq qalırdı.

Çünki Xalq İnsanların sadəcə cəmi deyil, Birliyidir.

Bu Birlik Mənəviyyətin dərinliyində mövcud olur, bu dərinliyə isə
cəmiyyət müdaxilə edə bilmir.

Bu səbəbdən də cəmiyyət ölür, ancaq Xalq yaşayır.

Xalqı Xalq eləyən üç keyfiyyətdir: Etnik Birlik, Mənəvi Birlik,
Ərazi Birliyi.

Etnik Birlik – Xalqın yaranması, Həyata gəlməsi, İrqi
xüsusiyyətləri ilə bağlıdır.

Mənəvi Birlik – Dini, Fəlsəfi, Bədii Sərvətlərlə nəsildən nəsilə
keçən, sabit Adət-Ənənələrlə əlaqədardır.

Ərazi Birliyi – Vətən anlayışının coğrafi Mənasıyla, Xalqın
yaşadığı ümumi məkanı ifadə edir.

Bu üç cəhətin hər biri əsasdır.

Bu baxımdan, yalnız İdeoloji Birlik əsasında yaradılan və
yuxarıdakı amilləri nəzərə almayan Xalq anlayışı çox süni və yanlış
anlayışdır.

İdeoloji Birlik əsasında ərəblər qəsb etdikləri Xalqlar əsasında
yeni vahid Xalq yaratmadılar.

Romalılar da öz möhtəşəm imperiyasında Xalqların cəmindən yeni
Xalq yetirmədilər.

Napoleon – özünü Fransa inqilabının davamçısı kimi qələmə ver-
di, ancaq inqilabi ideologiya əsasında ümumi bir inqilabi Xalq icad
etmədi.

Bir-birindən Etnik, Mənəvi və Ərazi cəhətcə fərqlənən Xalqları
ümumi, vahid Xalq Birliyi adı altında birləşdirmək yalnız bir nəticə
verə bilər, sayca balaca olan Xalqları sayca böyük olan Xalqların
içərisində əritmək, böyük xalqı daha da artırmaq, genişləndirmək,
gücləndirmək.

Doqmatizmin ən böyük günahlarından biri Bəşəriyyəti Xalqlara,
Millətlərə qarşı qoymaqdır.

Əslində Doqmatizim müxtəlif Xalqlardan, Millətlərdən ibarət olan əlvən və buna görə də Həyatı, Təbii Bəşəriyyət tanımır. O, müxtəlifliklərdən təcrid olunmuş Xalqlar, Millətlər, Adət-Ənənələr əlvənliyindən azad olunmuş Bəşər tanıyır.

Bu səbəbdən də o, Millətlərin gec-tez aradan qaldırılmasını, bir-birinə qovuşmasını və az qala bir dildə danışmasını, Vahid Bəşəriyyət Varlığında itməsini – qarşısıalınmaz mütərəqqi hadisə sayır.

Narahat olanları sakitləşdirmək üçün Doqmatizm Millətlərin bir-birinə qovuşmasını uzaq gələcəyin öhdəsinə buraxır. Ancaq bununla zərərli fikrin təhlükəli mənası dəyişilmir.

Hər halda biz bilməliyik ki, gec-tez ayrı-ayrı Xalqlar əvəzinə yeganə, vahid bəşər əmələ gələcək, həmin bəşərin vahid mədəniyyəti olacaq və beləliklə də həlli çətin olan Milli məsələ öz qəti, tam “həlli”ni tapacaq.

Doqmatizm Milli məsələni Millətlərin ləğvi şəklində “həll edir”.

Sual olunur: Həyatı Müxtəliflik, Əlvənlik, Çoxcəhətlik Gözəlliyindən təcrid edən Yeknəsəq Dünya cənnətdən çox cəhənnəmə bənzəməzmi?

Digər tərəfdən, əgər Millətlər aradan qalxacaqsa, onda onların çiçəklənməsi nəyə gərəkdir?

Bu, təxminən saqqalanmağa hazırlanan qoyunun qəssab əlinə keçməmişdən qabaq kökəldilməsinə bənzəmirmi?

Xalqa deyirlər ki, Mədəniyyətini, Tarixini, Dilini öyrən, sonra da məlum olur ki, Xalq özü gec-tez itəcək.

Bu ona bənzəyir ki, məhsulu becərəsən, biçəsən, anbara doldurasan, sonra da anbarı yandırasan.

Doqmatizm Xalqlara çox fəlakətli aqibət hazırlayır.

Azərbaycanlıların özlərinə məxsus tarixi taleyi var: Etnik cəhətcə biz Oğuz Türkləriyik, Səlcuqların varisləriyik.

Mədəniyyət baxımından, ümumi Şərqi Dünyasının bir hissəsiyik, Ərəb-Fars Mədəniyyəti ilə təmasdayıq.

Ərazi cəhətdən iki hissəyə bölünmüşük, kiçik Xalqların cərgəsindəyik.

Tarixi taleyimizdə faciəli cəhətlər çoxdur.

Faciəmiz Türklərin bir-birini sevməməsi, tanımaması, bir-birindən ayrı düşməsi, Dünyaya səpələnməsindən başlayır.

Oğuzların bir hissəsi Azərbaycanda qaldı, o biri hissəsi Osmanlı Türkiyesini yaratdı, ancaq iki yaxın məmləkət arasında əsl ictimai Birlik bərqərar olmadı.

Faciəminin səbəbi bir də o oldu ki, Müstəqil Dövlətimizi yarada bilmədik, taleyimizi özgələr həll etdi, yadlara bel bağladıq, aldandıq.

Öz aramızda Birlik olmadı, naşıcasına Azərbaycanı məhəllələrə böldük.

Milli Şüur yetişmədi, Xalqla bağlı olan Qeyrətli Ziyalı Dəstəsi meydana gəlmədi.

Faciəminiz Millətimizin adında da yaşayır:

“Azərbaycan” – Odlar Yurdu deməkdir və Xalqı ifadə eləmir. Odlar Yurdunda – Oğuz Türkləri də yaşaya bilər, başqa Millətlər də. Ölkəmizin adıyla Xalqımızın adı arasında üzvi bağlılıq yoxdur.

Ümumən kimliyimiz də aləmə tam bəlli deyil.

Bizi Qafqaz Tatarları, Fars Türkləri sayırdılar.

Müstəqil Dövləti olmayan Xalq – evi olmayan kişidir.

O, nə qədər İstedadlı, Ağıllı, Mənəviyyatlı, Tarixli, Qəhrəmanlı olsa da, Kişilər arasında yeri yoxdur.

Müstəqil Dövlət olmadan – Müstəqil Ruhu təcavüzdən qorumaq çətinidir.

Müstəqil Dövlətdən məhrum olan Xalq – Müstəqil Xəlqi İradədən məhrum olur.

Müstəqil Dövlət – Xalqın ictimai-siyasi yaradıcılığıdır. Dövlətsiz Xalq bu yaradıcılıqdan məhrumdur.

Azərbaycan Xalqı öz Müstəqil Dövlətini yaratmalıdır, yad axından ayrılmalıdır.

Sonra o, ətrafında Türk Ruhu saxlayan Xalqları birləşdirib Böyük Məmləkət yaratmalıdır.

Böyük bəliqlərin balaca bəliqləri yediyi, möhtəşəm Dövlətlərin Kiçik Xalqları əsarət altına saldığı dövrdə balaca Dövlətin Müstəqil yaşaması çətinidir.

Azərbaycan Güclü, Müstəqil Dövlət olmalıdır və onun Özünəməxsus ictimai-siyasi Tarixi başlanmalıdır.

V. ŞƏRQ–QƏRB

Şərq bir zamanlar müəllim idi, öyrədirdi, indi Qərbi təqlid edir, onun arxasınca addımlayır, ona oxşamasıyla öyünür.

Şərq bir zamanlar yeni İdeyalar, formalar yaradırdı, indi həmin Məzmunu, Biçimi Qərbdən mənimsəyir.

Geyimdən başlamış, siyasi üsul-idarəyə, ictimai doktrinaya, İdeala, Fəlsəfi Fikrə, Bədiyyata qədər nə varsa, hamısını Şərq Qərbdən götürür.

Bir zamanlar Şərq Şərq olmağıyla fəxr edirdi, indi “mən Şərq deyiləm, mən elə Qərbəm” – deyə bağırır.

“Düşüncəm Qərb Düşüncəsidir, Duyğularım Qərb Duyğularıdır, Adətlərim, Həyat Tərzim, Məişətim Qərbvaridir, Özüm olmaq istəmirəm, Qərb olmaq istəyirəm.

“Avropalaşmalı” – deyə haray qoparıram.

Qərb müəssisələrini Şərqə gətirirəm, Şərq torpağında Qərb meyvəsi bitirirəm və bunu vüqarla aləmə bəyan edirəm. Sözdə irqçiliyin əleyhinə çıxıram, əməldə isə “Qərb hər şeydir” – ideyasını naşıcasına, miskincəsinə təsdiq edirəm.

Üsul-idarəm – Qərb üsul-idarəsi, müəssisələrim – Qərb müəssisəsi, İdealım – Qərb İdealı...

Qərbə qovuşuram, Qərbdə itirəm, ancaq fəlakətimi tərəqqi sayıram!

Özümə təskinlik vermək üçün – “Bəşər vahiddir, onu Şərqə və Qərbə bölmək olmaz” – deyirəm və unuduram ki, Bəşər müxtəlifliyin Vəhdəti kimi birdir, yeknəsəqliyin təsdiqi kimi yox!

Miskincəsinə, avamcasına unuduram ki, Şərqin Qərbləşməsi Qərbın Şərq Xalqlarını əsarətə salması üçün ən gözəl vasitədir”.

Mən sənəin əbədi qəyyumunam!

Sən məni eşitməlisən, mən deyən kimi yaşamalısan.

Mən sənə tarix tərəfindən əbədilik rəhbər təyin olunmuşam, sən mən deyən, mən istəyən Şərq olacaqsan!

Qərbləşməyə can atmaqla Şərq özünü əjdahanın ağzına atır, vüqarla Mənəvi səfalətə doğru addımlayır və anlamır ki, ayılıb gərəcə Şərq Dünyasından heç nə qalmayıb.

Şərqin belə fəlakətli vəziyyətə düşməsinin səbəbi nədir?

Birinci səbəbi odur ki, iqtisadi inkişafı tərəqqinin meyarı saydılar.

Əgər Qərb Şərqi iqtisadi cəhətdən ötübse, deməli, o, hər cəhətdən Şərqdən üstündür. Deməli, onun Mədəniyyəti də, İctimai İdeali da, Həyat Tərzi də təqlidə layiqdir.

Deməli, Avropalaşmaq lazımdır, Avropada nə varsa, Şərqi köçürmək lazımdır.

Şərqi öz Fəlsəfəsini, Üsul-İdarəsini yaratmağa ehtiyacı yoxdur.

Əgər Avropanın maşını çoxdursa, deməli, Ləyaqəti də çoxdur.

“Qərb balonlarda gəzir, biz isə avtomobil minməyirik” – deməli, avtomobilə minməklə biz tərəqqinin ön sırasına çıxacağıq.

Şərqi dəhşətli yanlışlığa, fəlakətli naşılığa yol verdi, avtomobilə minməyi tərəqqiyə eyniləşdirdi.

İndi Şərqi artıq balonlarda gəzir, ancaq tarixinin ən ağır illərini keçirir.

Şərqi hay-küyə uydu, uzaqgörənlik göstərmədi, indi Qərb filosofları özləri maşın sivilizasiyasının Bəşərə səadət gətirmədiyini, əksinə, zillət gətirdiyini təsdiq edirlər.

Şərqi avtomobilə minməliydi, minəcəkdə, ancaq bundan ötrü öz Dünyasından əl çəkməməliydi, anlamalıydı ki, İqtisadi Tərəqqi avtomatik şəkildə Mənəvi, İctimai, Siyasi Tərəqqi yaratmır, bu səbəbdən də Qərbdə hökm sürən Üsul-İdarəni, Mədəniyyəti süni surətdə Şərqi köçürmək, calamaq olmaz, bu, eybəcərlik törədir.

Qərb öz nailiyyətləri ilə Şərqi gözünü qamaşdırma bildi, Şərqi Sabahı görmədi.

Heç bir Şərqi ölkəsində parlament sistemi özünü doğrultmadı, Qərb Fəlsəfəsi Cərəyanlarının heç biri Şərqi İdrakına təkən vermədi, Şərqi pozitivistləri Kantların, Yasperslərin yanında heç görünmürlər də.

Şərqi öz bədii ənənəsini davam etdirmədi, Qərb ənənəsini mənimsədi və bu səbəbdən də Sənət Zirvəsi yarada bilmədi.

Şərqi öz Mədəniyyətinə Qərbin gözü ilə baxdı, Qərb rasionalizminin, pragmatizminin ölçüsüylə yanaşdı, özündən ayrıldı.

Ona elə gəldi ki, Tarixində, Qədimliyində nailiyyəti azdır, yalnız Qərbləşəndən, Avropalaşandan sonra onun əsl tarixi başlanacaq.

Şərqi özünü inandırır ki, onun dünəni despotçuluqdan, qəsbkarlıqdan və xurafatdan ibarətdir və bu səbəbdən də onun özünə əsaslan-

mağa, öz ənənələri əsasında təbii şəkildə inkişaf etməyə imkanı yoxdur, o, özünü rədd edib, Avropanı qəbul etməlidir.

Əslində isə Şərqlin öz yoluyla getmək, öz ənənələri əsasında müasir mədəniyyət yaratmaq üçün hər cür imkanı var idi.

Zərdüştdən, Buddadan başlayan Sufilik, Hürufilik səviyyəsinə yüksələn Fəlsəfi İdeyalar əsasında orijinal Şərq Fəlsəfəsi yaratmaq mümkün idi.

Qərb Şərqlin Fəlsəfi Siqlətini özündən yaxşı anladı, ondan bəhrələndi, onun təsiriylə Həyat Fəlsəfəsi, İntiutivizm və s. yaratdı.

Şərq Avropalaşmaya qapılan zaman Avropanın Tolstoyları, Şveyserləri Şərq Düşüncəsinə, Bədiiyyatına, Mənəviyyatına üz tutdular...

Şərq öz siyasi tarixinə daha ciddi, daha diqqətli və daha yetkin yanaşsaydı, onda Şərq despotçuluğundan başqa Şərq Müdrikliyi, Şərq Möhtəşəmliyi, Şərq Müqəddəsliyi, *Şərq Mətanəti də görərdi*, Qərbdən üsul-idarə mənimsəməzdi.

Ümumbəşəri Bədiiyyatın Zirvələrindən olan Şərq Sənətini də Şərq düzgün qiymətləndirmədi.

O, belə hesab etdi ki, müasir dövrdə ona arxalanmaq olmaz, o, vaxtı keçmiş arxaik hadisədir, Qərb sənətinə əsaslanmaq lazımdır.

Övladlar Atalarına layiq olmadılar və tədricən Şərq Qərbin bədii ayalətinə çevrildi.

Şərq çox şeydə yanıldı: ona elə gəldi ki, Qərb kapitalistləşirsə, o da kapitalistləşməlidir, Qərb sənayeləşirsə, o da mütləq sənayeləşməlidir, yoxsa məhv olar.

Əslində isə onu kapitalistləşmə, sənayeləşmə məhv etdi: bunları Şərq öz qüvvəsiylə həyata keçirə bilmədi, Qərbə üz tutdu, Qərb isə Şərqi sənayeləşmə ilə yanaşı, əsarət gətirdi.

Şərq elə hesab etdi ki, əgər Qərbdə yeni bir ictimai cərəyan yaranırsa və bu cərəyan əsasında Dünyanı cənnətə döndərirərsə, o, bu axından kənar qala bilməz, tezliklə "nicat doktrinasını" qəbul edib cənnətə hamıdan tez çatmalıdır.

Şərqlin Qərbçilik dövrü ona ağır başa gəldi.

İndi o, özünə qayıtmalıdır, ya da Qərbin bulanıq sularında qərq olmalıdır.

VI. QAYITMA

İnsan Özündən ayrılıb – onu Özünə qaytarmaq lazımdır!

Şərq Özündən ayrılıb – onu Özünə qaytarmaq lazımdır!

Azərbaycan Özündən ayrılıb – onu Özünə qaytarmaq lazımdır!

İnsanı Özünə qaytarmaq üçün Ona normal maddi şərait yaratmaq lazımdır.

Bu, ilkin və ibtidai tələbdir.

İnsanı Özünə qaytarmaq üçün Ona Yeni İdrak, Yeni Mənəviyyat, Yeni Hissiyat, Yeni Həyat İdealı lazımdır.

Bunun üçün keçmişə qayıtmaq tələb olunur.

Müqəddəsliyə pərəstiş duyğusunu bərpa etmək gərəkdir.

Bunun üçün Dinin alleqorik şəkildə ifadə etdiyi Ruhani İdeyalara, Duyğulara qayıtmaq tələb olunur.

İnsansevərliyə, Məhəbbətə qayıtmaq gərəkdir. Bunun üçün İdealizmin Ruhani Paklığına, Füzulilərin, Nəsimilərin Ehtizazına, Vəcdinə qayıtmaq tələb olunur.

Qəhrəmanlıq, Fədakarlıq, Özündənkeçmə Ehtirasına qayıtmaq gərəkdir.

Bunun üçün Babəklərin, Cordano Brunoların, Yan Qusların Dünyasına qayıtmaq tələb olunur.

Ailə Qüdsiyyətini bərpa etmək gərəkdir.

Bunun üçün Qədim Adətlərə, Qaydalara qayıtmaq tələb olunur.

Qadınlıq Ləyaqətini bərpa etmək gərəkdir. Bunun üçün Qədim Qadınlığa qayıtmaq tələb olunur.

Kişilik Əzəmətini bərpa etmək gərəkdir.

Bunun üçün Qədim Kişilərə bənzəməliyin.

İnsanın Torpaq ilə Doğmalığını bərpa etmək gərəkdir.

Bunun üçün ona torpaqdan nə isə düşməlidir.

İnsanı Heyvani Həyat tərzindən, əşyaləşmə fəlakətindən, var-dövlət əsarətindən qurtarmaq lazımdır.

Bunun üçün Buddaların, C.Rumilərin Ruhuna qayıtmaq tələb olunur!

İnsanın Gözəlliklə, Bədiyyatla təmasını bərpa etmək lazımdır.

Bunun üçün Təbiətə Ruhani münasibətə, Qədim, Əbədi Bədiyyata qayıtmaq tələb olunur.

İnsanın Vətənsəvərlik Ehtirasını bərpa etmək lazımdır.

Bunun üçün Vətənlə bir olmaq Ülviyyəti tələb olunur.

İnsanın Mənəvi Müstəqilliyini bərpa etmək lazımdır. Bunun üçün onu mühitin təsirindən qurtarmaq tələb olunur.

İnsanı daxilində yaşayan Şərdən, Eybəcərlikdən, Naqislikdən qurtarmaq lazımdır.

Bunun üçün Özüyləldöyüş Hikmətinə qayıtmaq tələb olunur.

Şərq Özünəməxsus Dövlət Quruluşu, İctimai-Siyasi Doktrina, İdeal, Fəlsəfə, Bədiyyat yaradanda, Qərbi təqlid etməkdən əl çəkəndə, öz Adət-Ənənələrinə arxalananda Özünə qayıdacaq.

Şərq özünün Dünənini Bugünündən, Qədimliyini Müasirliyindən, Tarixini indiki nailiyyətlərindən Üstün sayanda Özünə qayıdacaq.

Bunun üçün ardıcıl və dərin Özünüdərkətmə və Özünüdəyişdirmə Qüdrəti tələb olunur.

Azərbaycanın Özünə qayıtması – Özünü Müstəqil İctimai, Mənəvi Varlıq kimi dərk və təsdiq etməsilə bağlıdır.

Azərbaycan – Müstəqil İctimai, Mənəvi Varlığa çevrilmədən, Qədim Ənənələri əsasında Özünəməxsus Ruhani Sərvətlər yaratmadan, Taleyini öz əlinə almadan, Özünün Ümumşərqi, Ümumtürk Xislətini bərpa etmədən, Qəyyumluq İmtiyazlarını həmişəlik rədd etmədən Öz Xəlqi Mahiyyətini təsdiq edə bilməz.

Xalqı Özünün qeydinə qalmağa, Özünə sahib olmağa çağırmaq lazımdır.

Onu yanlış fikirlərdən, avam xülyalardan, yalançı vətənsəvərlərdən qorumaq gərəkdir.

Azərbaycanı mücərrəd vahidliyin vəhdəti kimi yox, orijinal, canlı, konkret hadisə kimi Xalqa öyrətmək lazımdır.

Xalqı Müstəqil Həyata çağırmaq, hazırlamaq və yetirmək gərəkdir.

Üç Böyük Qayıtmanı təmin etmək üçün dördüncü bir Qayıtmaya da zəruri ehtiyac yaranır.

Qədimdə Dini, Fəlsəfi və Bədii Fikir bir idilər.

Sonralar onlar ayrıldı, hər biri öz yoluyla getdi.

İndi yenidən bir-birinə qovuşmalıdırlar.

İndi Xüsusi Din, Xüsusi Fəlsəfə, Xüsusi Sənətlə yanaşı, onları özündə cəmləşdirən, onların üzvi, təbii Birliyi olan Ali Söz yaranır.

Həmin Söz Xəlqi, Şərqi, Ümumbəşəri İntibaha Rəhbərlik edəcək!

VII. İMTİNA ZƏRURİLİYİ

Yanlış Əqidədən İmtina!
Saxta Müəssisələrdən İmtina!
Rütbələrdən, vəzifələrdən, mükafatlardan İmtina!
Yalançı kitablardan, sözlərdən, çağırışlardan İmtina!
Ağlı, Ürəyi, Həqiqəti buxovlayan süni silahdaşlıqdan İmtina!
Parniklərdə becərilmiş İdrakdan, Bədiyyatdan İmtina!
Yanlış Dostluqdan, Ümumbəşərilikdən İmtina!
Cənnət Xülyasından İmtina!
Haylı-Küylü Əzəmətdən İmtina!
İntizam pərdəsi altında köləlikdən İmtina!
Sədaqət pərdəsi altında yaltaqlıqdan İmtina!
İclas səmimiyyətindən İmtina!
Sədəqə verəni Allah saymaq günahından İmtina!
Dilindən ayrı düşməyin Elindən ayrı düşmək olmasını anlamamaq
fəlakətindən İmtina!
Vətənsəverliyi Millətçilik möhürüylə damğalamaq qəbahətindən
İmtina!
Mənsəbpərəstlərin mənəvi paklığına inam yanlışlığından İmtina!
Yalana alışımaq bəlasından İmtina!
Bugünlə kifayətlənmək, Bugünə pərçimlənmək miskinliyindən
İmtina!
Saxta Xalq xidmətçilərinin cəfəkeşliyinə İnamdan İmtina!
Müasir, qabaqcıl, tərəqqipərvər görünmək eybəcərliyindən İmtina!
Təqlidçiliyi Nicat Yolu saymaq bədnamlığından İmtina!
Yeni Ailə, Yeni Məhəbbət, Yeni Məişət xurafatından İmtina!
Zorun Ruhu məhv etməsi qənaətindən İmtina!
Bugünün Mütləq labüdlüyü iddiasından İmtina!
Dəbdəbəli nikbinlikdən və sızıltılı bədbinlikdən İmtina!
Zorun Zəka üzərində qələbəsinə İnamdan İmtina!
Mühitin İnsanı Köləyə çevirməsi iddiasından İmtina!
“Yenilikçi” özündən ayrılma, özünə qarşı çevrilmə, özünə yadolma
səfalətindən İmtina!

Elmin, texnikanın Bəşərə səadət gətirəcəyinə sadəlöhv etiqaddan İmtina!

Peyğəmbərlərin indiki Dünyaya gərəksizliyi cəhalətindən İmtina!

Ölçülü Həqiqətdən İmtina!

“Xalq Ruhunun tərcümanlarına” etiqaddan İmtina!

Laboratoriyalarda yaradılmış tarixi şəxsiyyətlərdən İmtina!

Bu İmtinalar – Zəruridir!

Zəkanı və Ürəyi zərərli, zəhərli təsəvvürlərdən təmizləmək gərəkdir!

Onları əsl, həqiqi fikirlərlə, duyğularla zənginləşdirmək üçün!

VIII. İDEAL

Doqmatizm Bəşəriyyətin Nicat Yolunu fərdi mülkiyyətin ictimai (yəni ümumi) mülkiyyətlə əvəz olunmasında görür.

Həyat isə göstərir ki, bu əməliyyat vasitəsilə İnsan özünə qayıtmır, İnsani Mahiyyətini təsdiq etmir.

Çünki ümumi mülkiyyət hamıya məxsus olduğu halda, heç kəsə məxsus olmur.

Zavod hamınıdır, ancaq əslində heç kəsin deyil, torpaq hamınıdır, ancaq əslində heç kəsin deyil.

Ümumi, ictimai mülkiyyətə sahib olmaq gerçəklikdə heç nəyə sahib olmamaq deməkdir.

Mülkiyyət hamınıdır, deməli, həm də sənindir, ancaq əslində sən deyil, mücərrəd ümuminindir.

Fərdi mülkiyyətin ümumi mülkiyyətlə əvəz olunması həqiqətdə İnsanı mülkiyyətdən məhrum etdi. Paradoksal vəziyyət yarandı: hər şey sənindir və heç şey sən deyil!

Torpaq hamınıdır, ancaq sən ondan istifadə edə bilməzsən, çünki, o, tək səninki deyil, deməli, əslində heç kəsin deyil!

Doqmatizmin Həyata gətirdiyi əməliyyat İnsan ilə mülkiyyət arasında görünməmiş yadlıq yaratdı. Ümumi torpaq – yad torpağa çevrildi, hamının olan hamıya özgə oldu, ümumilik dəhşətli dərəcədə fetişləşdi və son nəticədə mülkədarların, kapitalistlərin hakimiyyəti dövlət hakimiyyəti ilə əvəz olundu.

Mülkiyyətin sahibi ayrı-ayrı şəxslər yox, dövlət oldu. Dövlət – izafi dəyəri, kənd təsərrüfatı gəlirinin çox hissəsini ələ keçirdi və sonralar kəndlini muzdlu fəhləyə döndərdi.

Fərq o oldu ki, bir zamanlar fəhlə, kəndli əməyinin gəliri istismarçı siniflərə qismət olurdu, indi isə onun “öz”, “dogma” dövlətinə qismət olur.

Lakin bu fərq əslində nəzəri, formal fərkdir.

Zəhmətkeşlərin maddi vəziyyəti, cəmiyyətdə yeri baxımından həmin fərq heç bərabərdir.

Yenə də işləyənə dişləyən, becərənə mənimsəyən bir-birindən ayrı düşdü, əməkçi öz əməyinin sahibi olmadı.

O, real sahiblik əvəzinə, formal sahiblik əldə etdi.

Digər tərəfdən, heç bir kitabda yazılmayan, nəzərə alınmayan, gözlənilməyən hadisə baş verdi: sinifsiz cəmiyyət arzusunu Həyata keçirən bir məmləkətdə yeni hampalar, zadəganlar silki meydana gəldi.

Kolxoz sədrinin adi kolxozçuyla, müdirin fəhləylə, vəzifəlilərin vəzifəsizlərlə, rütbəlilərin rütbəsizlərlə münasibətində, müqayisəsində yuxarı-aşağı silk əlaqələri bərpa olundu.

Yeni zadəganlar mülkiyyətə sahib olmadılar, ancaq ümumi mülkiyyətdən ən çox qazandılar, varlandılar, Xalqdan uzaqlaşdılar, öz xüsusi Həyat tərzini, məişətini, əxlaqını yaratdılar.

Fəhlə – kəndli hakimiyyətində fəhlə olmağa, kəndli olmağa həvəs oyanmadı, yuxarı dairəyə dırmaşmağa və həmişəlik orada qalmağa həvəs oyandı.

Burjua cəmiyyətinə xas olan və klassik realizm tərəfindən dahiyanə təsvir olunan mənəb, var-dövlət uğrunda amansız, əxlaqsız döyüş Həyatın başlıca qanununa çevrildi.

İstismarçı siniflər ləğv olundu, ancaq antixəlqi silk yenidən peyda oldu, yerini bərkitdi və cəmiyyətə yenidən hakim oldu.

Fəqət İnsanın fəlakətli halı bununla bitmədi.

İnsanın Ağılı, Mənəvi Dünyası, Düşüncəsi, Duyğuları, Taleyi – Doqmatizmi zorla həyata keçirən amansız və mütəşəkkil Qüvvənin əlinə keçdi. Həmin Qüvvə İnsanın vəziyyətini düşünmədi, nəyin bahasına olursa-olsun, hakimiyyəti saxlamaq haqqında düşündü.

Bu məqsədi yerinə yetirmək üçün o, yalana tapındı, azadfikirliyi boğdu, İnsanları təşviş, qorxu altında saxladı, ziyalının qeyrətlini qırdı, qeyrətsizini satın aldı. İnsanları miskinləşdirdi. Cilddən-cildə girdi, yeri gələndə özünü xalqın keşikçisi kimi gözə soxdu, yeri gələndə Zora əl atdı.

Nəticədə cənnət əvəzinə cəhənnəm yaratdı və inandırdı ki, bu, cəhənnəm yox, cənnətdir.

Qüvvə anladı ki, Dünyanın normal vəziyyətə qayıtması doqmatizmin ölümüdür.

Bu səbəbdən də o, Dünyanı dəhşətli dərəcədə saxtalaşdırdı. Əqidə süniləşdi, Mənəviyyat süniləşdi, Qəhrəmanlıq, Vətənsəvərlik, Sənət, Fəlsəfə süniləşdi.

Saxtılıq ayaq açıb sürətlə yeriməyə başladı.

Həyat öz təbii məhvərindən çıxdı.

İnsana İnam itdi, onun üzərində nəzarət piramidası ucaldıldı (təşkilatlar, müəssisələr nəzarəti, tədris nəzarəti, inzibati nəzarət və s. və i.a.).

Süni Həyat Əqidəsizlik, Əxlaqsızlıq, Mənsəbpərəstlik, Rüşvətxorluq axını yaratdı və bu axın cəmiyyəti bürüdü.

Doqmatiklər deyirlər ki, bu mənfiliklər İdeal Cəmiyyətin birinci mərhələsinə (fazasına) xas olan xüsusiyyətlərdir, ikinci mərhələdə onlar aradan qalxacaq.

Bu, son dərəcə yanlış iddiadır.

Birinci faza ilə ikinci faza arasında yerlə göy qədər fərq ola bilməz.

Bu, artıq mərhələ yox, bir-birini rədd edən müxtəlif hadisə hesab edilməlidir.

Əslində birinci mərhələnin ziddiyyətlərini həll etmək üçün onu inkar etmək tələb olunur: yəni ikinci mərhələ birinci mərhələni ləğv etməlidir.

Çünki naqisliklər cəmiyyətin dərinliklərinə işləyib, çirkinliklər dəhşətli bir antihəyat yaradıb.

Birinci fazada antihəyat yarıdan cəmiyyətin ikinci fazada gözəl həyata çevrilməsi – əfsanədir.

Digər tərəfdən, doqmatizmin irəli sürdüyü əsas tələb – fərdi mülkiyyətin ictimai mülkiyyətlə əvəz olunması, planlı təsərrüfat – birinci mərhələnin özündə Həyata keçdi.

Buna görə də Doqmatizmin ideal Cəmiyyəti elə indiki Cəmiyyətdir.

Doqmatizmin İflası qabaqcıl istehsal əlaqələrinin Kamil İnsan yetişdirməsi ideyasını da alt-üst etdi.

Əmək – Kamil Şəxsiyyət yetişdirmir; bu, cəfəngiyyətdir.

Kamil Şəxsiyyətin yetişməsi ən çox Şəxsiyyətin Özünüdərk etmə, Özünüdəyişdirmə Qüdrətindən asılıdır.

İnsanı fəlakətdən qurtarmaq üçün Dünyanı normal vəziyyətə qaytarmaq, formal Azadlığı əsil Azadlıqla əvəz etmək, İnsanı əsl İdraka, Mənəviyyətə, Həyat tərzinə yüksəltmək lazımdır.

Bunun üçün Ali Sözün gücüylə Yeni İdrak, Yeni Mənəviyyət və Yeni Həyat Tərzi əsasında İntibah yaratmaq, İnsanı özünə yaxınlaşdırmaq, özünə çatdırmaq gərəkdir.

IX. YOL

Xalqı Ata Əqidəsi ətrafında birləşdirmək.
Əqidəni Şərqə və Dünyaya yaymaq.
Əqidə üçün yaşamaq, Döyüşmək və Ölmək!

X. RİCƏT

Yük ağırdır, Yol uzun və yoxuşludur, iqlim sərt, düşmən güclüdür.
Məni Mütləqə çevir, Mütləqim!
Dağlar aş a bilim, çaylar keçə bilim, Sənə qovuşa bilim.
Mənə kömək et, Mütləqim!

Bakı, avqust 1981-ci il.

MEYAR

I. HƏYAT MEYARI

Maddi Nemət Ölçüsü yox, Mənəvi Sərvət Ölçüsü!
Maddiyyata, Məişətə, Var-Dövlətə, Eys-İşrətə, Cismani Nəşəyə,
Hakimliyə, Fatehliyə yox, Mənəviyyata, Ülviyyəyə, Paklığa, Müqəddəsliyə,
Ruhaniliyə, İnsaniliyə, Fədailiyə Xidmət.

Bədəni Ruhla ram etmək!

Hissiyatı İradəylə ram etmək!

Maddini Ali Nemət saymamaq!

Cismanini Ali Məqsəd saymamaq!

Maddiylə öyünməmək, sevinməmək!

Maddini Nailiyyət saymamaq, Qalibiyyət saymamaq!

Haramsızlıq, Yalansızlıq, Yamansızlıq, Zülmüzlük!

İşrət bolluğu əvəzinə Qeyrət bolluğu!

Zəngin otaqlar əvəzinə Zəngin Könüllər!

Möhtəşəm Qorxular əvəzinə Möhtəşəm Duyğular!

Əşya Ehtirası əvəzinə Ülfət Ehtirası!

Erkək Bolluğu əvəzinə Kişi Bolluğu!

Dişi Bolluğu əvəzinə Qadın Bolluğu!

Maddi Əzəmət əvəzinə Mənəvi Ləyaqət!

İqtisadi Yarış əvəzinə Mənəvi Yarış!

Maddinin Mənəvidən asılılığı!

Mənəvinin birinciliyi, Maddinin ikinciliyi!

Duyğu Zirvəsini zəbt etmək!

Zəka Zirvəsini zəbt etmək!

Həya Zirvəsini zəbt etmək!

Qorxaqlığı məhv etmək!

Alçaqlığı məhv etmək!

Qəddarlığı məhv etmək!

Heyvandan ayrılmaq!

Şeytandan ayrılmaq!

Qəbahətlə Döyüş.

Həqarətlə Döyüş.

İnsani Həyat – Mənəvi Həyatdır.

Bu səbəbdən də əsil qiymət – Mənəvi qiymətdir.

Mənəviyə həsr olunan Həyat – Gözəldir!
Maddiyə həsr olunan Həyat – Çirkindir!
İnsan Mənəviyə yüksəlir, Maddiyə enir!
Ruhaniliyə yüksəlir, Şəhvaniliyə enir!
Ülviyyətə yüksəlir, Maddi Nemətə enir!
İmtinaya yüksəlir, Hərsliliyə enir!
Ölümsüzlüyə yüksəlir, Şöhrətə enir!
Qəhrəmanlığa yüksəlir, Güzərana enir!
Ruhani Vəcd halına yüksəlir, Dünya Malına enir!
Sədaqətə yüksəlir, Əsarətə enir!
Paklığa yüksəlir, Əsarətə enir!
Heyrətə yüksəlir, Həsədə enir!
Vüqara yüksəlir, Kələliyə enir!
Fədailiyə yüksəlir, Nəşəsevərliyə enir!
Müqəddəsliyə yüksəlir, Hərcaşiliyə enir!
İnəmə yüksəlir, Şübhəyə enir!
Məhəbbətə yüksəlir, Şəhvətə enir!
Qüdsiyyətə yüksəlir, Qəbahətə enir!
Mənəvi – İnsanı Aliyə qaldırır.
Maddi – İnsanı Alidən endirir.
Yalnız Mənəvi yaşayan – yaşayır.
Maddidə dayanan, yaşayan – yaşamır.

II. İNSAN MEYARI

Zorlu İnsan yox, Nurlu İnsan!
Varlı İnsan yox, Vüqarlı İnsan!
Dünyaya Sahib olmaq əvəzinə – Özünə Sahib olmaq!
Ölkələri fəth etmək əvəzinə – Ürəkləri fəth etmək!
Hakimlik əvəzinə – Atalıq!
Xanımlıq əvəzinə – Analıq!
Yüksək Mənsəb əvəzinə – Ali Məqsəd!
Maddi Zənginlik əvəzinə – Müqəddəslik!
Yırtıcıyı Daxildən qovmaq!
İblisi Daxildən qovmaq!
Qatili Daxildən qovmaq!

Naşı Qiyməti Daxildən qovmaq!
Hərcayi Qisməti Daxildən qovmaq!
Naşı Niyyəti Daxildən qovmaq!
Öldürmək əvəzinə – Diriltmək!
Endirmək əvəzinə – Qaldırmaq!
Böyük Rütbə əvəzinə – Böyük Sevgi!
Böyük Qibtə əvəzinə – Böyük Səcdə!
Sahibkarlıq əvəzinə – Fədakarlıq!
Şəhvanilik əvəzinə – Ruhanilik!
Nəşəsevərlik əvəzinə – İbadət!
Zamana tapınma əvəzinə – İdeala tapınma!
Nisbiyə alışmaq əvəzinə – Mütləqə qovuşmaq!
Özünü bəsləmək əvəzinə – Özündən keçmək!
Hərslilik Ehtirası əvəzinə – İmtina Qətiyyəti!
Şeytanla Görüş əvəzinə – Özüylə Döyüş!
Maneələr Sevinci!
Təhlükələr Sevinci!
İşgəncələr Sevinci!
Ülviyyət Ehtirasından məst olmaq!
Naqis Xalisə bərabər olmaz!
Cahil Kamilə bərabər olmaz!
Alçaq Yüksəyə bərabər olmaz!
Qorxaq İgидə bərabər olmaz!
Soyuq Vəcdliyə bərabər olmaz!
Zalım Adilə bərabər olmaz!
Özüylə bərişan Özüylə savaşına bərabər olmaz!
Cəlallı Amallıya bərabər olmaz!
Yarımqıç Bütövə bərabər olmaz!
Əyri Doğruya bərabər olmaz!
Çirkin Təmişə bərabər olmaz!
Haqsız Haqlıya bərabər olmaz!
Kölə Canlıya bərabər olmaz!
Miskin Mətinə bərabər olmaz!
Dolanın Yaradana bərabər olmaz!
Övladın Atadan Asılılığı!
Tələbənin Müəllimdən Asılılığı!

Adinin Alidən Asılılığı!
Kişinin Qeyrətdən Asılılığı!
Qadının İsmətdən Asılılığı!
Nisbinin Mütləqdən Asılılığı!
Varlığını Yoxsuldan Üstün saymaq Günahdır!
Rütbəlini Rütbəsizdən Üstün saymaq Günahdır!
Səlahiyyətini Səlahiyyətsizdən Üstün saymaq Günahdır!
Maddi Sərvət Üstünlüyü – Qəbahətdir!
Yüksək Təbəqə Üstünlüyü – Qəbahətdir!
Zor Üstünlüyü – Qəbahətdir!
Maddinin yaratdığı məziyyət – Aldanışdır.
Əsillik – Ruhaniliyə bərabərdir.

III. XALQ MEYARI

İqtisadi Xalq yox – Əxlaqi Xalq!
Texniki Xalq yox – Ruhani Xalq!
İzdihamlı Xalq yox – Vıcdanlı Xalq!
Müasir görünən Xalq yox – Özünəbənzəryən Xalq!
Vahiməli Xalq yox – İsmətli Xalq!
Dəbdəbəli Xalq yox – Həyalı Xalq!
Ağa Xalq yox – Məğrur xalq!
Tacir Xalq yox – Adil Xalq!
Dəb yaradan Xalq yox – Dəbə uymayan Xalq!
Hakim Xalq yox – Həkim xalq!
Dağıdan Xalq yox – Yaradan Xalq!
Azman Xalq yox – Müdrik Xalq!
Nəşəsevər Xalq yox – Həqiqətsevər Xalq!
Qorxudan Xalq yox – Ayıldan Xalq!
Sarsıdan Xalq yox – Sevdirən Xalq!
Bəzəkli Xalq yox – İdraklı Xalq!
İşğalsevər Xalq yox – İnsansevər Xalq!
Pula səcdə qılan Xalq yox – Ruha səcdə qılan Xalq!
Məkrli Xalq yox – Zəkali Xalq!
Mülkədar Xalq yox – Vəfadar Xalq!
Sərmayəçi Xalq yox – Həqiqətçi Xalq!

Aldadan Xalq yox – Aldanmayan Xalq!
Hami Xalq yox – Azad Xalq!
Yedəkləyən Xalq yox – Yerişən Xalq!
Minnətli Xalq yox – Ləyaqətli Xalq!
Xilas edilən Xalq yox – Xilas olan Xalq!
Döyən Xalq yox – Döyülməyən Xalq!
Sürüyən Xalq yox – Sürünməyən Xalq!
Müstəbid Xalq yox – Qəhrəman Xalq!
Lovğa Xalq yox – Şəstli Xalq!
Həris Xalq yox – Xalis Xalq!
Qəsdli Xalq yox – Vəcdli Xalq!
Dalaşqan Xalq yox – Çalışqan Xalq!
Bağırən Xalq yox – Çağırən Xalq!
Fitnəli Xalq yox – Tədbirli Xalq!
Məkrli Xalq yox – Səbirli Xalq!
Ziynətli Xalq yox – Qeyrətli Xalq!
Qanlı-Qadalı Xalq yox – İlhamlı Xalq!
Sənluda qalan Xalq yox – Sonsuza can atan Xalq!
Xalqın Zahirinə baxma: Xalqı görməzsən!
Ruhuna bax: Orada Xalqı görərsən!

IV. ÖLKƏ MEYARI

Zəngin Ölkə yox, Yetkin Ölkə!
Əhalisi çox olan Ölkə yox, İnsanı çox olan Ölkə!
Gəliri çox olan Ölkə yox, Xeyiri çox olan Ölkə!
Kabusu çox olan Ölkə yox, Namusu çox olan Ölkə!
İmarəti bol olan Ölkə yox, Ləyaqəti bol olan Ölkə!
Maşınları bol olan Ölkə yox, Loğmanları bol olan Ölkə!
Binaları yüksək olan Ölkə yox, Məhəbbəti yüksək olan Ölkə!
Maddiyyat bitirən Ölkə yox, Mənəviyyat yetirən Ölkə!
Qüvvətli Ölkə yox, Qüdrətli Ölkə!
Ehtişamlı Ölkə yox, Etibarlı Ölkə!
Möhtəşəm Ölkə yox, Müqəddəs Ölkə!
Qabaqcıl Ölkə yox, Şərəfli Ölkə!
Mənəvi Paklıq Zirvəsi!

Doğmalıq Zirvəsi!
Həmdəmlik Zirvəsi!
Talançı Ölkə yox, İnamlı Ölkə!
Sələmçi Ölkə yox, Qələmli Ölkə!
Parıltılı Ölkə yox, İşıqlı Ölkə!
Ülvi Düşüncə!
Ülvi Duyğu!
Ülvi Həyat Tərzi!
Təqlidçilik əvəzinə – Dostluq!
Xülya əvəzinə – Həqiqət!
Həsəd əvəzinə – Ülfət!
Şər əvəzinə – Dilək!
Əsarət əvəzinə – Ədalət!
Riya əvəzinə – Sədaqət!
Nəşəli Cahillik əvəzinə – Ruhani Kamillik!

V. CƏMİYYƏT MEYARI

İnsanı kölələşdirən Cəmiyyət yox,
Ülviləşdirən Cəmiyyət!
Əyriyə xidmət edən Cəmiyyət yox,
Doğruya xidmət edən Cəmiyyət!
Hakimə xidmət edən Cəmiyyət yox,
Xalqa xidmət edən Cəmiyyət!
Dəllal Cəmiyyət yox – Halal Cəmiyyət!
Qatil Cəmiyyət yox – Adil Cəmiyyət!
Qəddar Cəmiyyət yox – Sərraf Cəmiyyət!
Hiyləgər Cəmiyyət yox – Hünərvər Cəmiyyət!
Riyalı Cəmiyyət yox – İlqarlı Cəmiyyət!
Boyalı Cəmiyyət yox – Ziyalı Cəmiyyət!
Müstəbid Cəmiyyət yox – İgid Cəmiyyət!
Zəhərli Cəmiyyət yox – Dəyərli Cəmiyyət!
Düşmən Cəmiyyət yox – Həmdəm Cəmiyyət!
Dəyirman Cəmiyyət yox – Dərman Cəmiyyət!
Quldur Cəmiyyət yox – Qadir Cəmiyyət!
Cəllad Cəmiyyət yox – Azad Cəmiyyət!

İlan Cəmiyyət yox – İnsani Cəmiyyət!
Təlxək Cəmiyyət yox – Fərəhli Cəmiyyət!
Həyasız Cəmiyyət yox – Ləkəsiz Cəmiyyət!
Aktyorluq əvəzinə – Səmimiyyət!
Mükafat əvəzinə – Ləyaqət!
Məddahlıq əvəzinə – Həqiqət!
Varidat əvəzinə – İnsaniyyət!
Şüar əvəzinə – Hüquq!
Quyu əvəzinə – İşıq!
İntiqam əvəzinə – Cəza!
Rütbə əvəzinə – Zəka!
Zahirin Daxilə bənzərliyi!
Biçimin Məzmunə bənzərliyi!
Niyətin Təzahürə bənzərliyi!
Xain qıtlığı.
Oyun qıtlığı.
Avam qıtlığı.
Çirkab qıtlığı.
Əzab qıtlığı.
Ölü Qıtlığı.
Zülm Qıtlığı.
Minnətli Çörək Qıtlığı!
Zillətli Əmək Qıtlığı!
Yalançı Loğmanlıq Qıtlığı!
Yalançı Qəhrəmanlıq Qıtlığı!
Yalançı Xilaskarlıq Qıtlığı!
Yalançı Nəhənglik qıtlığı!
Yalançı Sədalər qıtlığı!
Eybəcər Ədalər qıtlığı!
Satılmış İlhamlar qıtlığı!
Hərçayi İnamlar qıtlığı!
Yalançı Nəvaziş qıtlığı!
Maddiyə Pərəstiş qıtlığı!
Böhtanə Bulaşmaq qıtlığı!
Günaha Alışmaq qıtlığı!
Mənəvi Əlillər qıtlığı!

Möhtəşəm Zəllilər qıtlığı!
Qaranlıq Aydınlar qıtlığı!
Yalançı Qadınlar qıtlığı!
Yalançı Aşıqlər qıtlığı!
Yalançı Dahilər qıtlığı!
Yalançı Kahinlər qıtlığı!
Yalançı Böyüklər qıtlığı!
Yalançı İgidlər qıtlığı!
Namərd Mərdlər qıtlığı!
İsmətsiz İsmətlilər qıtlığı!
Azgın Mülayimlər qıtlığı!
Qatil Xeyrixahlar qıtlığı!
Cahil Qabillər qıtlığı!
Rəhmsiz Rəhmlilər qıtlığı!
Vətənsiz Vətənevərlər qıtlığı!
Duyğusuz Duyğular qıtlığı!
Vicdansız Vicdanlar qıtlığı!
Kələ Sahiblər qıtlığı!
Naşı Ariflər qıtlığı!
Şöhrətsiz Şöhrətlilər qıtlığı!
Topal Sağlamlar qıtlığı!
Ali görünənlər qıtlığı!
Munis görünənlər qıtlığı!
Xalis görünənlər qıtlığı!
İnsanı özünə çatdıran Cəmiyyət!
Maddini Mənəviyə qaldıran Cəmiyyət!
Həyatı Mütləqə yüksəldən Cəmiyyət!

VI. DÖVLƏT MEYARI

Ruhani Dövlət.
Nurani Dövlət.
İblislə Döyüşən.
Heyvanla Döyüşən.
Mütləqin Təsdiqi.
Müqəddəsin Təsdiqi.

Ülviyyət Tədrisi.
Ləyaqət Tədrisi.
İnsaniyyət Hakimiyyəti.
Həqiqət Hakimiyyəti.
Mərifət Hakimiyyəti.
Vicdanın Hökmü.
Amalın Hökmü.
Mənəvi Kamillik Mükafatı.
Əsillik Mükafatı.
Xalislik Mükafatı.
Mənəvi Cəza.
Mənəvi Məhbusluq.
Mənəvi Edam.
Mənəvi Əsgər.
Mənəvi Keşikçi.
Mənəvi Məhkəmə.
Mənəvi Hakim.
Mənəvi Rəhbər.
Mənəvi Qanun.
Yüksək Mənəviyyət Rütbəsi!
Müqəddəs Həyat Rütbəsi!
Ürəyin Məhəbbət Borcu!
İradənin Qətiyyət Borcu!
Doğru Söz Mütləqliyi!
Həyalı Üz Mütləqliyi!
Vəfadarlar Dövləti!
Xalqsevərlər Dövləti.
Vicdanlılar Dövləti.
İnamlılar Dövləti.
Qəbahət Zəncirini qıranlar Dövləti!
Cinayət Zəncirini qıranlar Dövləti!
Daxildəki Yırtıcıyı zəncirləyənlər Dövləti!
Daxildəki Çirkabı yuyanlar Dövləti!
Daxildəki Günahı yuyanlar Dövləti!
Ətalətdən Azad olanlar Dövləti!
Yalandan Azad olanlar Dövləti!

Bədniyyətədən Azad olanlar Dövləti!
Xurafatdan Azad olanlar Dövləti!
Cismani Əsarətdən Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Sevincdən Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Nəşədən Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Böyüklükdən Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Əzəmətdən Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Dövlətdən Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Savabdan Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Nicatdan Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Həyatdan Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Dirilikdən Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Birlikdən Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Əlacdan Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Dərmandan Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Hörmətdən Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Mərhəmətdən Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Vüqardan Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Hünərdən Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Qüdrətdən Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Şöhrətdən Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Gözəllikdən Azad olanlar Dövləti!
Yalançı Nemətlərdən Azad olanlar Dövləti!
Ayılmışlar Dövləti!
Mənən Dirilmişlər Dövləti!
Mütləq olmaq Dərsi!
İnsan olmaq Dərsi!
Xalq olmaq Dərsi!
Haqq olmaq Dərsi!
Rəiyyət əvəzinə – Övlad!
Hakim əvəzinə – Ata!

VII. DOĞMALIQ MEYARI

Amal Doğmalığı!
İdeal Doğmalığı!
Tale Doğmalığı!
İnam Doğmalığı!
İmtina Doğmalığı!
İmtahan Doğmalığı!
Qeyrət Doğmalığı!
Ülfət Doğmalığı!
Zəka Doğmalığı!
Ürək Doğmalığı!
İlqar Doğmalığı!
Vüqar Doğmalığı!
İnamsızlıq Yadlığı!
Sabahsızlıq Yadlığı!
Qanadsızlıq Yadlığı!
Ruhsuzluq Yadlığı!
Duyğusuzluq Yadlığı!
Məhəbbətsizlik Yadlığı!
Ləyaqətsizlik Yadlığı!
İstək Qohumluğu!
Dilək Qohumluğu!
Qüdrət Qohumluğu!
Zillət Qohumluğu!
Hünər Qohumluğu!
Kədər Qohumluğu!
Maneə Qohumluğu!
Mətanət Qohumluğu!
Əzab Qohumluğu!
Dözüm Qohumluğu!
Həsərət Qohumluğu!
Cürət Qohumluğu!
Fəlakət Qohumluğu!
Müsibət Qohumluğu!
Sədaqət Qohumluğu!
Səadət Qohumluğu!

Düşüncə Qohumluğu!
İşgəncə Qohumluğu!
Mənəvi Analıq!
Mənəvi Atalıq!
Mənəvi Qardaşlıq!
Mənəvi Bacılıq!
Heysiyyət Qohumluğu!
Hissiyat Qohumluğu!
Sevinc Doğmalığı!
Səcdə Doğmalığı!
Ümid Doğmalığı!
Cəfa Doğmalığı!
İman Doğmalığı!
Pənah Doğmalığı!
Yara Doğmalığı!
Məlhəm Doğmalığı!
Yük Doğmalığı!
Yol Doğmalığı!
Şəhidlik Doğmalığı!
Vahidlik Doğmalığı!
Dərd Doğmalığı!
Əhd Doğmalığı!
Yenidən Doğulanlar Doğmalığı!
Müqəddəs Yaşayanlar Doğmalığı!
Cismani Qohumluq Natamlığı!
Yad Ata.
Yad Ana.
Yad Qardaş.
Yad Bacı.
Yad Nəsil.
Maddi Təmənnə Yadlığı.
Maddi Əlbirlik Yadlığı.
Maddi Saziş Yadlığı.
Maddi Sevdə Yadlığı.
Ruhani Həyat Doğmalığı!
Mənəvi Qanad Doğmalığı!

VIII. HƏQİQƏT MEYARI

Mütləq Həqiqət!
Əbədi Həqiqət!
Dəyişməz Həqiqət!
Həqiqət Məcnunluğu!
Həqiqət Fədailiyi!
Həqiqət Sərməstliyi!
Ömrə Sığmayan Həqiqət!
Zəmanəyə Sığmayan Həqiqət!
Həyata Sığmayan Həqiqət!
Dünyaya Sığmayan Həqiqət!
Əzaba Sığmayan Həqiqət!
Cəzaya Sığmayan Həqiqət!
İmtiyaz Qəlibinə Sığmayan Həqiqət!
Mükafat Qəlibinə Sığmayan Həqiqət!
Sinfilik Qəlibinə Sığmayan Həqiqət!
Mənafe Qəlibinə Sığmayan Həqiqət!
Xurafat Qəlibinə Sığmayan Həqiqət!
Bəsit Təsəvvür Qəlibinə Sığmayan Həqiqət!
Hərçay Təxəyyül Qəlibinə Sığmayan Həqiqət!
Yarımhəqiqət Heçliyi.
Nisbi Həqiqət Həqiqətsizliyi.
Taleyə çevrilən Həqiqət!
Könüldə qalanan Həqiqət!
Ruhlara çilənən Həqiqət!
Vəcdli Həqiqət!
Ehtizazlı Həqiqət!
Yandırılan, fəqət yanmayan Həqiqət!
Söndürülən, fəqət sönməyən Həqiqət!
İtirilən, fəqət itməyən Həqiqət!
Öldürülən, fəqət ölməyən Həqiqət!
Sarsıdan Həqiqət!
Ağladan Həqiqət!
Öldürən Həqiqət!
Dirildən Həqiqət!

Əzəli Həqiqət!
Möcüzəli Həqiqət!
Fərəhli Həqiqət!
Dəhşətli Həqiqət!
Məşəqqətli Həqiqət!
Mütləq Səfliq!
Mütləq Xeyirxahlıq!
Mütləq Təsdiq!
Mütləq İnkər!
Mütləq Heyrət!
Mütləq Nifrət!
Mütləq Sevinc!
Mütləq Kədər!
Haqsevərlik Həqiqəti!
Xalqsevərlik Həqiqəti!
Həqiqətsizlik Həqarəti!
Özüksüzlük Xəyanəti!
Həqiqətpərəstlər Həqiqəti!
Müqəddəslər Həqiqəti!

IX. MƏNƏVİYYAT MEYARI

Mütləq Özündənkeçmə!
Mütləq İmtina!
Mütləq Xeyir!
Yarımkamillik Heçliyi!
Yarımaqillik Heçliyi!
Yarımqəhrəmanlıq Heçliyi!
Yarımböyüklük Heçliyi!
Sabahla Vəhdət!
İdealla Vəhdət!
Amalla Vəhdət!
Şübhəsiz İnam!
Tərəddüdsüz Qurban!
Qorxusuz Ölüm.
Mütləq Günahsızlıq.

Mütləq Çirkabsızlıq.
Mütləq Yalansızlıq.
Mütləq Yamansızlıq.
Mütləq Təmənnəsizlik.
Mütləq Haqsevərlik.
Mütləq Cəngavərlik.
Mütləq Alilik.
Mütləq Doğmalıq.
Mütləq Nicat.
Mütləq Sabah.
Mütləq Kömək.
Mütləq İstək.
Mütləq Həmdəm.
Mütləq Düşmən.
Mütləq Dərd.
Mütləq Dərman.
Mütləq Atəş.
Mütləq And.
Mütləq Borc.
Mütləq Qiymət.
Mütləq Sərvət.
Mütləq Yol.
Mütləq Çağırış.

X. MƏHƏBBƏT MEYARI

Hərcayi yaşaya bilməmək!
Şəhvani yaşaya bilməmək!
Özünü itirmək və tapmaq!
Dünyanı yenidən tanımaq!
İnsanı yenidən tanımaq!
Yuxudan Ayılmaq.
Özünə Qayıtmaq.
Daxillə Zahirin vəhdəti.
Ürəklə Ağılın Vəhdəti.
Adıyla Alinin Vəhdəti.

Duyğuyla İsmətin Vəhdəti.
Həvəslə Qeyrətin Vəhdəti.
Sevinclə Kədərin Vəhdəti.
Nəşəylə Əzabın Vəhdəti.
Yenidən Doğulmaq.
Yenidən Görmək.
Yenidən Eşitmək.
Yenidən Duymaq.
Möcüzələr Məqamı.
Divanələr Məqamı.
Ruhanilər Məqamı.
Səməvilər Məqamı.
Kiçik “Mən”in Ölməsi.
Kiçik Qəmin Ölməsi.
Cahil Sevinc Ölümü.
Zail Nəşə Ölümü.
Heyvanlıqdan ayrılma.
Qaranlıqdan Ayrılma.
Bəsitlikdən Ayrılma.
Zəlillikdən Ayrılma.
Məşəqqət Müqəddəsliyi.
Fəlakət Müqəddəsliyi.
Müsibət Müqəddəsliyi.
Əbədi Vurğunluq Aqibəti.
Ruhani Çılğınluq Aqibəti.
Təzədən Yoğrulmaq Aqibəti.
Atəşdə Qovrulmaq Aqibəti.
Fərəh Bənzərsizliyi.
Cəfa Bənzərsizliyi.
Dözüm Bənzərsizliyi.
İdrak Bənzərsizliyi.
Xidmət Bənzərsizliyi.
Kömək Bənzərsizliyi.
İqbal Bənzərsizliyi.
Xəyal Bənzərsizliyi.
Heçlikdən Ayrılmaq.

Xülyadan Ayrılmaq.
Röyadan Ayrılmaq.
Riyadan Ayrılmaq.
Hiylədən Ayrılmaq.
Tamahdan Ayrılmaq.
Günahdan Ayrılmaq.
Gözlərin Təzə Mənası.
Üzlərin Təzə Mənası.
Taledən Yüksəyə Qalxmaq.
İmkandan Yüksəyə Qalxmaq.
Zamandan Yüksəyə Qalxmaq.
Gerçəklikdən Yüksəyə Qalxmaq.
Yüksəklikdən Yüksəyə Qalxmaq.
Yaşamağa oxşamayan Yaşamaq.
Xoşbəxtliyə oxşamayan Xoşbəxtlik.
Sevincə oxşamayan Sevinc.
Müdrikliyə oxşamayan Müdrilik.
Əzaba bənzəyən Nəşə.
Cəzaya bənzəyən Bəxşiş.
Təhqirə bənzəyən Pərəstiş.
Nifrətə bənzəyən Nəvaziş.
Ölməyə bənzəyən Doğuluş.
Körpəliyə bənzəyən Yetkinlik.
Qocalığa bənzəyən İlkinlik.
Kiçiyin Böyüyə çevrilməsi.
Keçicinin Əbədiyə çevrilməsi.
Duyğunun Ehtirasa çevrilməsi.
Fikrin Ehtizaza çevrilməsi.
Heyrətin Vəcdə çevrilməsi.
Hörmətin Səcdəyə çevrilməsi.
Qüvvənin Qüdrətə çevrilməsi.
Adamın İnsana çevrilməsi.
Doğrunun Haqqa çevrilməsi.
Tayfanın Xalqa çevrilməsi.
Əzəli Mənaya qovuşmaq.
Ruhani Dünyaya qovuşmaq.

Uzaqla Yaxının Təması!
Sonluyla Sonsuzun Təması!
İnsanla Mütləqin Təması!

XI. TƏRƏQQİ MEYARI

Mənəviyyatın birinciliyi – İqtisadiyyatın İkinciliyi.
Ruhaniliyin birinciliyi – İctimaiyin İkinciliyi.
Kamillər Zənginliyi.
Adillər Zənginliyi.
Ülvilər Zənginliyi.
Müdrilər Zənginliyi.
Məhəbbətlilər Zənginliyi.
Mərhəmətlilər Zənginliyi.
Kişilər Zənginliyi.
Qadınlar Zənginliyi.
Analar Zənginliyi.
Övladlar Zənginliyi.
Vidanlılar Zənginliyi.
İmanlılar Zənginliyi.
Qəddarlığın Ölümü.
Quldurluğun Ölümü.
Köləliyin Ölümü.
Kölgəliyin Ölümü.
Naqisliyin Ölümü.
Nacinsliyin Ölümü.
Xəbisliyin Ölümü.
Hərisliyin Ölümü.
Qatilliğin Ölümü.
Cahilliğin Ölümü.
İnsanı Tanımaq.
İblisdən Ayrımaq.
Fədakarlar Zadəganlığı.
Cəfakarlar Zadəganlığı.
Pərvanələr Zadəganlığı.
Divanələr Zadəganlığı.

Heyrətlilər Zadəganlığı.
Qeyrətlilər Zadəganlığı.
Yananlar Zadəganlığı.
Qananlar Zadəganlığı.
Həqiqət Çoxluğu.
Ləyaqət Çoxluğu.
Əlvanlıq Çoxluğu.
Rəvanlıq Çoxluğu.
Safliq Yarıışı.
Xeyirxahlıq Yarıışı.
Həmdəmlilik Yarıışı.
İnam Yarıışı.
Vüqar Yarıışı.
İlqar Yarıışı.
Nifrətin Ülfətə çevrilməsi.
Hiddətin İzzətə çevrilməsi.
Şərin Xeyirə çevrilməsi.
Yırtıcının Müqəddəsə çevrilməsi.
Ruhun Qələbəsi.
Nurun Qələbəsi.

XII. SƏADƏT MEYARI

Mütləqlə Görüş Sevinci!
Özüylə Döyüş Sevinci!
Amalda İtmək Sevinci!
Canından Keçmək Sevinci!
Ruhdan Yoğrulmaq Sevinci!
Təzədən Doğulmaq Sevinci!
İşgəncələr Sevinci!
Ülvi Qəmlər Sevinci!
Xilaskarlıq Sevinci!
Düz İlqarlıq Sevinci!
Dayaq olmaq Sevinci!
Oyaq olmaq Sevinci!
Fəlakətlər Sevinci!

Müsibətlər Sevinci!
Tikandan Gül bitirmək!
Şərdən Xeyir yetirmək!
Parçalanmaq – Yaşamaq.
Şaqqalanmaq – Yaşamaq.
İdeala vurulmaq.
Sabaha vurulmaq.
Zindanda Vüqar Sevinci.
Dəhşətdə Kamal Sevinci.
Əşyasevərlərə bənzəməmək.
Nəşəsevərlərə bənzəməmək.
Bədbinlərə bənzəməmək.
Xudbinlərə bənzəməmək.
Rahatlığı sevməmək – Qanadlığı sevmək!
Dəyişkənliyi sevməmək – Sabitliyi sevmək!
Şirinliyi sevməmək – Acılığı sevmək!
Namərd Sevinci sevməmək – Mərd Kədəri sevmək.
Namərd Dərmanı sevməmək – Mərd Dərdi sevmək.
Hərcayı Xoşbəxtliyi sevməmək –
Həyalı Bədbəxtliyi sevmək.
Ləyaqətsiz Gülüşü sevməmək – Ləyaqətli Fəryadı sevmək.
Ya hər şey, ya heç nə.
Ya Zirvə, ya Uçurum.
Ya Səma, Ya Yer.
Ya Ali, ya Bəsit.
Ya Həyat, ya Ölüm.
Ya Böyük Mən, ya Heçlik.
Ya Ruhanilik, ya Heçlik.
Ya Özündən keçən, ya Amaldan keçən.
Ya Məhəbbət, ya Nifrət.
Ya Ləyaqət, ya Qəbahət.
Ya Dostluq, ya Yalqızlıq.
Ya Qalib, ya Məğlub.
Ya Əbədi, ya Keçici.
Ya Ruhu sevmək, ya Zülməti.
Ya Haqqı sevmək, ya Yalanı.

Ya Xalqı sevmək, ya Özünü.
Təhqir Yağışından keçmək.
Tənə Yağışından keçmək.
Böhtan Yağışından keçmək.
Ləkə Yağışından keçmək.
Naşı Qarğışından keçmək.
Ölüm Qarşısından keçmək.
Sinənin Dağı.
Sifətin Qırışı.
Belin Bükümü.
Əllərin Məlhəmi.
Ayağın Yağırı.
Ömrün Yüku.

YOL

Meyar əsasında Yaşamaq.
Meyar əsasında Yaşatmaq.
Meyar uğrunda Döyüşmək.
Bəşəri dəyişmək.

Bakı. Sentyabr, 1982-ci il.

QANUN

MÜTLƏQ

Mütləq Var, çünki İnsan Gerçəklikdən Artıqdır.
Mütləq Var, çünki Həyat Gerçəklikdən Artıqdır.
Mütləq Var, çünki Dünya Gerçəklikdən Artıqdır.
Mütləq Var, çünki İnsan Nisbiyə sığmır.
Mütləq Var, çünki Həyat Nisbiyə sığmır.
Mütləq Var, çünki Dünya Nisbiyə sığmır.
Mütləq Var, çünki İnsanilik – Sonsuzdur!
Mütləq Var, çünki Həyatilik – Sonsuzdur!
Mütləq Var, çünki Dünyəvilik – Sonsuzdur!
Mütləq Var, çünki İnsanilik – Əbədidir!
Həyatilik – Əbədidir!
Dünyəvilik – Əbədidir!
Mütləq Var, çünki İnsanilik – Kamillikdir!
Həyatilik – Kamillikdir!
Dünyəvilik – Kamillikdir!
İnsanın Mahiyyəti – Mütləqdir!
Həyatın Mahiyyəti – Mütləqdir!
Dünyanın Mahiyyəti – Mütləqdir!
Yeri-Göyü yaradan Allah yoxdur!
İnsan taleyinə sahib olan Allah yoxdur!
O dünya təskinliyi və qorxusu yoxdur!
Mövhumat – Yalandır.
Mütləqə inanmayan – İnsana inanmır.
Həyata inanmır.
Dünyaya inanmır.
İnsanı İnsandan kiçik görür!
Həyatı Həyatdan kiçik görür!
Dünyanı Dünyadan kiçik görür!
Dəyişkəni görür – Dəyişməzi görmür!
Ölümlünü görür – Ölümsüzü görmür!
Qeyri-kamili görür – Kamili görmür!
Sonlunu görür – Sonsuzu görmür!

İnsan – İnsaniliyə bərabərdir.
İnsanilik – Mahiyyətdir.
Mahiyyət – Mütləqdir.
Mütləqə inanan – İnsana inanır.
Həyat – Həyatiliyə bərabərdir.
Həyatilik – Mahiyyətdir.
Mahiyyət – Mütləqdir.
Mütləqə inanan – Həyata inanır.
Dünya – Dünyəviliyə bərabərdir.
Dünyəvilik – Mahiyyətdir.
Mahiyyət – Mütləqdir.
Mütləqə inanan – Dünyaya inanır.
Özünə bərabər olmaq üçün İnsan Mütləqə bərabər olmalıdır.
Özünə bərabər olmaq üçün Həyat Mütləqə bərabər olmalıdır.
Özünə bərabər olmaq üçün Dünya Mütləqə bərabər olmalıdır.
Mütləqə İnanan – Özünə İnanır.
Mütləqləşən – Özünə çatır.

İNSAN

İnsan – Nisbidə təzahür edən Mütləqdir.
Cismanilikdə təzahür edən Ruhanilikdir.
Ölümlüdə təzahür edən Əbədilikdir.
Qeyri-kamildə təzahür edən Kamillikdir.
Bu səbəbdən də Özünə, Mahiyyətinə bərabər deyil!
Özünə bərabər olmaq üçün o, özündən Yüksəyə qalxmalıdır.
Nisbiliyin üzərində Qələbə çalmalı – Mütləqləşməlidir!
Cismaninin üzərində Qələbə çalmalı – Ruhaniləşməlidir!
Keçicinin üzərində Qələbə çalmalı – Sonsuzlaşmalıdır!
Ölümlünün üzərində Qələbə çalmalı – Əbədiləşməlidir!
Qeyri-kamilliyin üzərində Qələbə çalmalı – Kamilləşməlidir!
Nisbiliyin üzərində Qələbə çalmaq – Mütləq Mənəviyyata, Mütləq İdraka və Mütləq İradəyə sahib olmaqdır.
Cismaninin üzərində Qələbə çalmaq – Heyvaniliyi, Vəhşiliyi öldürməkdir.

Keçicinin üzərində Qələbə çalmaq – Hərcayiliyi məğlub etməkdir.
Ölümünün üzərində Qələbə çalmaq – Ölümsüz Düşüncələr,
Duyğular, Əməllər sahibi olmaqdır.

Qeyri-kamilliyin üzərində Qələbə çalmaq – yarımxeirdən, yarım-
gözəllikdən, yarım böyüklükdən xilas olmaqdır.

İnsanilik – Mahiyyətə bərabər olmaqdır.

Mütləqləşmək – Var olmaqdır!

XALQ

Xalq – Müstəqil Fərdlərin Birliyidir.

Müstəqil Fərd olmayan yerdə – Xalq yoxdur!

Xalq – Müstəqil Birlikdir.

Müstəqil olmayan – Yox olandır!

Xalq – Ruhani Birlikdir.

Etiqad, İdrak, Əxlaq, Dil Birliyi olmayan yerdə – Xalq yoxdur!

Xalq – İctimai Birlikdir.

Təbəqələrə ayrılan, parçalanan, paralanan Xalq – Xalq deyil!

Xalq – Mənşə Birliyidir.

Etnik Vəhdətə malik olmayan Xalq – Xalq deyil!

Xalq – Tale Birliyidir.

Tarixi Birlik olmayan yerdə Xalq yoxdur!

Xalq – Müqəddəsləşən Torpaq, Vətən Birliyidir.

Vətən Birliyi olmayan yerdə Xalq yoxdur!

Bəşər – Müstəqil Xalqların Vəhdətidir.

Qeyri-müstəqil Xalqlardan yaranan Bəşər – yoxdur!

Bu səbəbdən də Xəlqilik – Bəşərilik deməkdir.

Fərdi itirən Xalq – Özünü itirir.

Xalqı itirən Bəşər – Özünü itirir.

Xalqa xidmət edən – Bəşərə xidmət edir.

Bəşərə xidmət edən – Mütləqə xidmət edir.

Xalqlaşan – Mütləqləşir!

CƏMIYYƏT

Cəmiyyət – İnsaniləşməlidir.
Şəxsiyyət – özünüidarə səlahiyyətinə malik olmalıdır.
O, Müstəqil Düşüncəyə, İradəyə, Etiqada sahib olmalıdır.
Mütləqiyyət – İnsana Ziddir.
Zadəganlıq Dövləti – İnsana Ziddir.
Qərb Üsul-İdarəsi – İnsana Ziddir.
Totalitarizm (Dövlət Hakimiyyəti) – İnsana Ziddir.
Ruhani Dövlət yaranmalıdır!
Müstəqil Fərdlərdən Xalq yaradan Dövlət!
Ruhani Qanunlara əsaslanan Dövlət!
Xalqı Dünyada təmsil edən və qoruyan dövlət!
Fərdi cəmin təzyiqindən, cəmi fərdin zorakılığından xilas edən
Dövlət!
Ağalığ yox, Hakimlik yox, Atalıq səviyyəsinə yüksələn Dövlət!
Mülkiyyəti Əməkçiyə çatdıran Dövlət!
Fərdi Mülkiyyət bərabərliyi yaradan Dövlət!
İmtiyaz bərabərliyi yaradan Dövlət!
İxtisas bərabərliyi yaradan Dövlət!
Maddini Ruhaniyə tabe edən Dövlət!
İqtisadiyyatı Mənəviyyətə tabe edən Dövlət!
Mənəvi Kamilə, Ruhani Başçıya tabe olan Dövlət!
İnsanı itirən Cəmiyyət Özünü İnsanda Tapmalıdır!

TƏLƏB

Mütləqə inan!
Özünü dəyiş!
Fərdiyyəti qoru!
Xalqlaş! Xalqı Yaşat!
Özünü İdarə et!
Zora baş əymə!
Mütləq Mənəviyyətə sahib ol!
Mütləq İdraka sahib ol!
Mütləq İradəyə sahib ol!

Ruhani Dövlət yarat!
İmtiyaz bərabərliyini təsdiq et!
İxtisas bərabərliyini təsdiq et!
Əməkçi mülkiyyətini təsdiq et!
Fərdi mülkiyyət bərabərliyini təsdiq et!
Ruhaniliyə tabe olan İqtisadiyyat yarat!
Ruhaniliyə tabe olan Əməyi təsdiq et!
Müstəbid Hakimiyyətini rədd et!
Zadəgan Hakimiyyətini rədd et!
Qərb üsul-idarəsini rədd et!
Total Hakimiyyətini rədd et!
İnsan ol, İnsanlaşdır!

MÜQƏDDƏSLİK

Ruhani Qanun – Mütləq Qanundur!
Dəyişməz, Ölməz, Kamil, Sonsuz!
Ona əməl edən – İnsana xidmət edir!
Ona Xəyanət edən – İnsana xəyanət edir!
İnsana xəyanət edən – yaşamır!

*24 Ata Ayl, 6-cı il. Bakı.
(24 sentyabr 1884-cü il.)*

ÜSUL

I. ŞƏRDƏN AYRILMAQ

Əsarətə Düşmə!
Əsarətə Salma!
Əsarət – Ölümdür!
Ölmə və Öldürmə!
Yaşa! Yaşat!

Zülmə Dözmə!
Zülmə Salma!
Zülm – Ölümdür!
Ölmə və Öldürmə!
Yaşa! Yaşat!

Həqarətə Dözmə!
Həqarət Yaratma!
Həqarət – Ölümdür!
Ölmə və Öldürmə!
Yaşa! Yaşat!

Aldanma!
Aldatma!
Yalan – Ölümdür!
Ölmə və Öldürmə!
Yaşa! Yaşat!

Oynama!
Oynatma!
Oyun – Ölümdür!
Ölmə və Öldürmə!
Yaşa! Yaşat!

Qorxma!
Qorxutma!
Qorxu – Ölumdür!
Ölmə və Öldürmə!
Yaşa! Yaşat!

Əyilmə!
Əymə!
Əyilmək – Ölumdür!
Ölmə və Öldürmə!
Yaşa! Yaşat!

Özgələşmə!
Özgələşdirmə!
Özgəlik – Ölumdür!
Ölmə və Öldürmə!
Yaşa! Yaşat!

Eyniləşmə!
Eyniləşdirmə!
Eynilik – Ölumdür!
Ölmə və Öldürmə!
Yaşa! Yaşat!

İnsansızlığa dözmə!
İnsansızlıq Yaratma!
İnsansızlıq – Ölumdür!
Ölmə və Öldürmə!
Yaşa! Yaşat!

Xalqsızlığa Dözmə!
Xalqsızlıq Yaratma!
Xalqsızlıq – Ölümdür!
Ölmə və Öldürmə!
Yaşa! Yaşat!

Haqsızlığa Dözmə!
Haqsızlıq Yaratma!
Haqsızlıq – Ölümdür!
Ölmə və Öldürmə!
Yaşa! Yaşat!
Ruhani Yolçu ol!

II. ŞƏRİ SARSITMAQ

Əsarəti İnkər et, İfşa et, Damğala!
Zülmü İnkər et, İfşa et, Damğala!
Həqarəti İnkər et, İfşa et, Damğala!
Yalanı İnkər et, İfşa et, Damğala!
Oyunu İnkər et, İfşa et, Damğala!
Qorxunu İnkər et, İfşa et, Damğala!
Mütəliyi İnkər et, İfşa et, Damğala!
Özgələşməni İnkər et, İfşa et, Damğala!
Eyniləşməni İnkər et, İfşa et, Damğala!
İnsansızlığı İnkər et, İfşa et, Damğala!
Xalqsızlığı İnkər et, İfşa et, Damğala!
Haqsızlığı İnkər et, İfşa et, Damğala!
Ruhani Qəhrəman ol!

III. XEYİRİ YARATMAQ

Azadlığı becər!
Ədaləti becər!
Saflığı becər!
Həqiqəti becər!
Ləyaqəti becər!
Cəsarəti becər!
Vüqarı becər!
Doğmalığı becər!
Müstəqilliyi becər!
İnsaniliyi becər!
Xəlqiliyi becər!
Haqqı becər!
Ruhani Bağban ol!

*Bakı. Şölə Ayı, 6-cı il.
İyun 1984-cü il.*

ÖVLADLIQ

I. ETİQAD

Mütləqə İnanıram!
Yəni,
Mütləq Həqiqətə İnanıram!
Mütləq Ədalətə İnanıram!
Mütləq Saflığa İnanıram!
Mütləq Xeyirə İnanıram!
Mütləq olana İnanıram!

Mütləqə İnanıram!
Yəni,
Mütləq olmayan Həqiqəti – Həqiqət saymıram!
Mütləq olmayan Ədaləti – Ədalət saymıram!
Mütləq olmayan Saflığı – Saflıq saymıram!
Mütləq olmayan Xeyiri – Xeyir saymıram!
Mütləq olmayana İnanmıram!

Mütləqə İnanıram!
Yəni,
Ömrümü Mütləq Həqiqətə həsr edirəm!
Mütləq Ədalətə həsr edirəm!
Mütləq Saflığa həsr edirəm!
Mütləq Xeyirə həsr edirəm!
Mütləqləşirəm!
Mütləq Həqiqəti Müqəddəs sayıram!
Ədaləti Müqəddəs sayıram!
Saflığı Müqəddəs sayıram!
Xeyiri Müqəddəs sayıram!
Mütləqə Səcdə Edirəm!

II. LƏYAQƏT

1

Yalnız Sabit olan – Var olandır!
Dəyişən – Yoxdur!
Yalnız Bütöv olan – Var olandır!
Ziddiyyətli – Yoxdur!
Yalnız Kamil olan – Var olandır!
Qeyri-kamil – Yoxdur!

2

İnsan Dəyişən görünür.
Mahiyyət etibarilə o, Sabitdir.
İnsan Ziddiyyətli görünür.
Mahiyyət etibarilə o, Bütövdür.
İnsan Qeyri-kamil görünür.
Mahiyyət etibarilə o, Kamildir.
Var olmaq – Mahiyyətə bərabər olmaqdır.

3

Dəyişən – Yaşamır.
Ziddiyyətli – Yaşamır.
Qeyri-Kamil – Yaşamır.

4

Özünü Yenidən Yarat.
Dəyişkəndin – Sabit ol.
Ziddiyyətliydin – Kamil ol.
Qeyri-kamildin – Kamil ol.
Yox idin – Var ol!

III. AMAL

1. Mütləqə İnam: Yeri, Göyü yaradan Allaha yox, Xurafata yox, İnsanın, Həyatın, Dünyanın Mütləq Mahiyyətinə İnam.
2. Ruhani İdrak: İnsan Fəlsəfəsi.

3. Kamil İnsan: Mənəviyyat, Zəka və İradə Kamilliyi. Özüylə Döyüş, İmtina Qətiyyəti, Mahiyyətə Yüksəlmək Müqəddəsliyi.

4. Ədalətli Cəmiyyət: Ruhani Dövlət, Özünüidarə Ləyaqəti, Fərdi Əməkçi Mülkiyyəti, İmtiyaz Bərabərliyi.

5. Vətən: Müstəqil, Qüdrətli, Vahid.

YOL

Mənəvi İntibah – Mütləqə İnamın təsdiqi,
Kamil İnsanın yaranması.

İdraki İntibah – İnsan Fəlsəfəsinin təsdiqi.

Siyasi İntibah – Müstəqil Vətənin yaranması.

İctimai İntibah – Ruhani Dövlətin yaranması.

VASİTƏ

Atalığı öyrənmək.

Atalıq əsasında yaşamaq.

Atalığı yaymaq.

Atalığı öyrətmək.

IV.TƏLƏB

Mənəviyyat pətəyini Qəbahətdən təmizlə!

Onu Saflıq balıyla doldur!

İdrak pətəyini Yalandan təmizlə!

Onu Həqiqət balıyla doldur!

İradə pətəyini Qorxudan təmizlə!

Onu Cəsarət balıyla doldur!

V. İQBAL

Şəhvətdən keçdim – Var oldum.

Həsəddən keçdim – Var oldum.

Yalandan keçdim – Var oldum.

Qorxudan keçdim – Var oldum.

Yırtıcılıqdan keçdim – Var oldum.
Hərcayilikdən keçdim – Var oldum.
Hərisslikdən keçdim – Var oldum.
Əsirlikdən keçdim – Var oldum.
Köhnə çaydan keçdim. Təzə sahilə çatdım.
Yenidən doğuldum.

VI. DOĞMALIQ

Övladımı sevirəm. Amalı ondan çox sevirəm.
Valideynimi sevirəm. Amalı ondan çox sevirəm.
Yoldaşımı sevirəm. Amalı ondan çox sevirəm.
Qardaşımı sevirəm. Amalı ondan çox sevirəm.
Bacımı sevirəm. Amalı ondan çox sevirəm.
Nəslimi sevirəm. Amalı ondan çox sevirəm.
Bununla da Övladıma, Valideynimə, Yoldaşıma, Qardaşıma,
Bacıma, Nəslimə layiq oluram.

VII. VƏTƏNDAŞLIQ

Əyyaşlarla Həmvətən deyiləm!
Əşyalarla Həmvətən deyiləm!
Xainlərlə Həmvətən deyiləm!
Zaillərlə Həmvətən deyiləm!
Amalımla Həmvətənəm!
Sabahımla Həmvətənəm!

VIII. ÖLÜMSÜZLÜK

Ölümü yaşadan Qorxudur.
Ölümdən Qorxmuram.
Bu səbəbdən də Ölümsüzəm!

*Qürub ayı, 6-il. Bakı.
(avqust 1984).*

ᠰᠠᠳᠠᠬᠤᠲᠤ

SƏDAQƏT

(On Birinci Qutsal Kitab)

ƏMƏL

Asif Hərəkatı

Asif Ata – Hərəkatın yaradıcısı, hərəkata məsul.

Asifçilik:

Asif İnamı – Mütləqə İnam.
Asif Mənəviyyəti – Mütləq Saflıq.
Asif İdrakı – Mütləq Həqiqət.
Asif Cəmiyyəti – Ruhani Cəmiyyət.
Asif Vətəni – Mütləq Vətən.

Asifçilər:

Asif İnamına yüksələnler.
Asif Əxlaqına yüksələnler.
Asif Fəlsəfəsinə yüksələnler.
Asif İdealına yüksələnler.
Şərdən ayrılanlar.
Şəri sarsıdanlar.
Xeyiri becərənler.

Evlərdə, müəssisələrdə Asif Ailələri yaranır.

Onlar Asifçilər çağırılır.

Hər həftənin bir günü Müqəddəs gün sayılır və həmin gün Asif Amalına həsr olunur:

1. Müqəddəs Kitablər öyrənilir.
2. Daxildəki Şər tanınır və mühakimə olunur.
3. Həyatdakı Şər tanınır və mühakimə olunur.

Hər kəs özündə Müşahidə etdiyi Şərdən: Yırtıcılıqdan, Hərisslikdən, Həsəddən, Şəhvətdən, Yalandan, Riyadan, Qorxudan, Xudbinlikdən, Xəbislikdən ayrılır.

Hər kəs Həyatda müşahidə etdiyi Şərdən: Ədalətsizlikdən, Həqiqətsizlikdən, Heyvanilikdən, Hərcayilikdən, Kələlikdən ayrılır.

Ailələrdə Şərdən ayrılmaq, Şəri sarsıtmaq, Xeyiri becərmək əzmi təsdiq olunur.

Müqəddəs gün – Asifçilərin Ruhani hesabatından başlayır:

“Ata Ruhuna uyğun yaşadım, Şərlə barışmadım, döyüşdüm, Xeyirə qovuşdum”.

“...Ruhani yaşaya bilmədim, çünki özümə sahib olmadım”.

Hesabatdan sonra *Müqəddəs Oxuma* Mərasimi baş verir, axırda *Müqəddəs Görmə*: “Mən kiməm, Həyat nədir, Cəmiyyət necədir, Vətən nə haldadır?” – ətrafında Ruhani Doğmalaşma.

Ailələrin Başçısı – Asif Ata, Timsalı – Ailəni təşkil edən Evlad.

Ailələr Asif Ataya Andla fəaliyyətə başlayırlar: *“Müqəddəs Ataya, Onun Ruhuna, Amalına And içirəm!*

Mütləq İnam, Ruhani İnsan, Mütləq Həqiqət, Ruhani Cəmiyyət və Müqəddəs Vətən uğrunda ömrümü Fəda etməyə hazırım.

Həyatımın Sahibi Sənsən, Ata!

Onu götür və istədiyini kimi sərf elə!”

Ailə Günləri: “Müqəddəs Ataya Pənah Gətirmişik!” – sözləriylə başlayır və “Ata Ruhunu Ürəyimizdə aparırıq!” – sözləriylə bitir.

Timsallar Ayda bir dəfə Atayla görüşür və Evladların əməllərindən Atanı xəbərdar edirlər.

Müqəddəs Oxuma “Evladlıq”la başlayır, “Yol” və “Mütləq İnam”la davam etdirilir və “Var Olmaq”la başa çatdırılır.

İldə bir dəfə Atanın Asifçilərlə görüşü olur.

Asif Ailələri Müqəddəs Amalı digər Ailələrə çatdırırlar. *Ailədən Ailə doğur.*

Vətən – Vahid, Ali, Ülvi Ailəyə çevrilir.

6-cı il, Xəzən Ayının 1-i. Bakı.

MÜQƏDDƏS GÜNLƏR ÜÇÜN

İctimai Şər:

Qəzet əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Radio əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Televizor əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Ədəbiyyat əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Fəlsəfə əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

İclas əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Rəis əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Sədr əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Rütbə əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Təltif əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Təhsil əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Məhkəmə əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Qərar əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Tədbir əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Seçki əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Maaş əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Mənzil əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Birlik əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Plan əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Dirçəlmə əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Çiçəklənmə əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

İctimai Şərdən ayrıl (imtina et),

İctimai Şəri sarsıt (ifşa et),

İctimai Xeyiri becər!

6-cı il, Xəzən Ayının 2-si. Bakı.

İctimai Xeyir

Ədalət

Həqiqət

Azadlıq

İnam

Daxili Şər

Mütləqsizlik əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Vətənsizlik əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Atasızlıq əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Anasızlıq əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Övladsızlıq əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Amalsızlıq əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Şəxsiyyətsizlik əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Fərdiyyətsizlik əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

İradəsizlik əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Əxlaqsızlıq əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Vüqarsızlıq əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

İdraksızlıq əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Xudbinlik əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Yırtıcılıq əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Hərisslik əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Həsəd əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Şəhvət əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Günah əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Xülya əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Xurafat əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Riya əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Hiylə əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Mənsəbpərəstlik əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Rütbəpərəstlik əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Şöhrətpərəstlik əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Varıdatpərəstlik əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Ətalət əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Xəbislik əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Xəyanət əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Naşılıq əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Lovğalıq əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Məkr əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Fitnə əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Bədxahlıq əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Zəllilik əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Biganəlik əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Sünilik əsarəti, zülmü, həqarəti, yalanı, oyunu, qorxusu, mütiliyi, yadlığı, sürülüyü, xalqsızlığı, haqsızlığı.

Daxili Xeyir:

Mütləqə İnam.

Mütləq İdrak.

Mütləq Mənəviyyat.

Mütləq İradə.

MÜQƏDDƏS ƏMƏL

Övladlara

1. Müqəddəs Amal yarandı. Ata öz borcunu yerinə yetirdi.
Müqəddəs Əməl yaranmalıdır. Övlad öz Müqəddəs borcunu yerinə yetirməlidir.
2. “Əməl” Kəlamı əsasında, kəlamın ruhuna və hərfinə Mütləq sədaqət əsasında Müqəddəs Ailələr yaranır. Evlad – Timsal yükünü, məsuliyyətini çiyinə götürür, Ata qarşısında cavabdeh olur.
3. Ardıcıl, inadlı şəkildə Atayla xalq arasında körpü yaradılır. Kəndlər, rayonlar, şəhərlər, paytaxt müqəddəs ideyalar zəmininə çevrilir.
Evlad İnam, İdrak, Mənəviyyat, İradə nümunəsi göstərir, Atanın Təmsilçisi müqəddəsliyinə xidmət edir.
4. Ardıcıl, İnadlı şəkildə Atayla dünya – SSRİ xalqları, Şərq, Qərb arasında körpü yaradılır.
Dünya Müqəddəs İdeyalar zəmininə çevrilir.
5. Atalıq Ruhaniyyəti öyrənilir, öyrədilir. Müqəddəs Təlim – “Yol” və “Mütləqilik” Kitabları, “Ruhani Xətt”, “Münasibətlər”, “Təzadlar”, “Rəmlər” Kitabçalarıyla başlayır, “Mütləqləşmək – Var Olmaq” kitabıyla başa çatır.
6. Ataya Səcdə Müqəddəsliyi Mütləq Mənada həyata keçirilir.
Müqəddəs And, Müqəddəs müraciət, Müqəddəs qaydalar Mütləq mənada bərqərar olur.
7. Atalıqla bağlı nə baş verirsə – son hərfinə qədər yazılır, saxlanılır – Müqəddəs Sabaha çatdırılır.
8. Evlad Mütləqə çatmaq məqsədinə daim səy göstərir, özünü dəyişir, Kamilləşir, Ülviləşir. Özünün Ruhani səviyyəsini Ata Tələbinə yüksəldir.
9. Müqəddəs İdeal aşağıdakı şəkildə səciyyələnir:
Mütləqə İnam.
İnsan Fəlsəfəsi.
Ruhani Cəmiyyət.
Müstəqil Xalq.
Ləyaqətli İnsan.

Ləyaqətli Şərq.
Ləyaqətli Bəşəriyyət.

10. Atalılar Müqəddəs Tarix və Müqəddəs Təqvim əsasında yaşayırlar.

Müqəddəs Əməl Çağıdır!

Ürəyiniz Qaranlıqları Yarsın!

7-ci il, Xəzən Ayı. Bakı.

ATAYA SƏCDƏ MÜQƏDDƏSLİYİ

1. Ata qarşısında əyilmək – Zaman üzərində yüksəlməkdir!
2. Atayla görüşmək – Mütləq Mənəvi Nemətdir.
Ataya Təzim etmək – Şəri rədd etməkdir.
Atanın Əlindən Öpmək – Şəri Təqib etməkdir.
3. Ataya Rica – Mütləqləşmə Qüdrətidir.

Səhər Ricası:

Atam – Mütləqim!
Ağlıma İşıq ver!
Ürəyimə Qüvvət ver!
İradəmə qətiyyət ver!
Yalana uymayım,
çirkaba bulaşmayım,
günaha batmayım,
qəbahətə əyilməyim,
rəzalətlə barışmayım –
özümə yad olmayım!

Qürub Ricası:

Atam – Mütləqim!
Yalanla görüşdüm – yalançı olmadım,
Çirkabla görüşdüm – çirklənmədim,
Günahla görüşdüm – günahkar olmadım,

Qəbahətlə görüşdüm – əyilmədim,
Rəzalətlə görüşdüm – barışmadım!
Özümə yad olmadım!
Ağlım işıqlıydı,
Ürəyim qüvvətliydı,
İradəm qətiyyətliydı!
Atalıydım – Mütləqliydim!

Gecə Ricası:

Atam – Mütləqim!
Günüm keçdi!
Sənə bir addım da yaxınlaşdım!
Məni Özünə qovuşdur!

Ağlımı Ağlınla,
Qəlbimi Qəlbirlə,
İradəmi İradənlə İşıqlandır!
Sənə layiq olum!

4. Atanın Evlad Səcdəsində Yaşayan Müqəddəs adları: Atam, Mütləqim, Müqəddəsim, Ruhum.
5. Evladların Ata Məhəbbətində Yaşayan adları: Asifçi, Mütləqçi, Müqəddəşçi, Ruhani.
6. Atanın Anadan olduğu gün – 25 Ata Ayı (sentyabr) Müqəddəs Bayram sayılır. Həmin gün ***Atanın Ruhani Ziyarəti Mərasimi keçirilir.***
7. Atanın Rəsmi çəkilir, hifz olunur, Sabaha çətdirilir.
8. Atanın Heykəltəraşlıq portreti yaradılır, hifz olunur, Sabaha çətdirilir.
9. Atanın foto-şəkilləri ardıcıl surətdə çəkilir. Evlادلara bəxş olunur, hifz edilir, Sabaha çətdirilir.
10. Ata Məktəbi yaradılır: Ata İnamı, İdrakı, Əxlaqı, İdeali öyrədilir.
11. ***Ata Tədqiqat Evi*** yaradılır. ***Ata Bilənləri*** yetişdirilir.
12. Atanın Nişanələri – əlyazmalar, rəmzi əşyalar, söhbətlər, xatirələr – saxlanılır, Sabaha çətdirilir.
13. “Ata Haqqı!” Andı – Müqəddəs And sayılır.

14. “Salam” əvəzinə “Ürəyində Ata Günəşi Olsun!”, “Xudahafiz” əvəzinə “Atamız Var Olsun!”

15. Günlər, aylar, illər Ata Təqviminə uyğun olaraq nişanlanır.

16. *Ata Hökmü – Mütləqdir.*

17. *Ataya Xilaf çıxan – Var olmur.*

18. *Atayla Mübahisə – Həqarətdir.*

19. *Evladın Ruhani Nəslı “Atalı” Sözüylə ifadə olunur.*

20. Atalıq Tarixi yazılır: Ata Ocağının yaradılması, Təqiblər, Müqəddəs Kitabların yazılması, Evladların Atanı tapması və s. Tarixi.

21. Atanın Tərcüme-yi-halı Müqəddəs Mənəviyyat Məktəbi səviyyəsində öyrənilir, şərh edilir, tədqiq olunur, öyrədilir.

22. Atanın yaşadığı Yer – Məbəd sayılır. Həmin Məbədə daxil olan: “Səcdəyə Yüksəldim, Ruhani Bəxtiyarlığa çatdım!” – etirafını bəyan edir, Məqamın ülviliyini İnamında, İdrakında, Mənəviyyatında, İradəsində yaşadır, Ləyaqətinə həkk edir.

Ən cüzi naqislik (artıq söz, gərəksiz hərəkət, hərcəyi sərbəstlik) – murdarlıq sayılır və Ata hüzuruna yaraşmayan *Həqarətçi* – Evladlıqdan məhrum edilir.

23. *Atadan Mütləq Mənadə Asılı olmaq – Ən Ülvi Müstəqillikdir.*

24. *Ata Tapşırığı – Ali Qismətdir.*

25. Atanın Cismani Mühafizəsi – Ruhani ləyaqətdir. Ömrünü bu Haqq Əmələ həsr edən Ruhani Kamil yetirməli və Ata Müqəddəsliyinə bəxş edilməlidir.

26. *Ata Ziyarəti Gününün Ülvi Məzmunu:*

1. Atalığı təmsil eləyən və uzun müddət yaşamağa qadir olan Rəmzi Əşya Ata hüzuruna təqdim edilir.

2. Evladlar Ata haqqında Müqəddəs Söz söyləyirlər.

3. Evladlar Ata qarşısında Ruhani hesabat verirlər.

4. Ata Ziyarət Gününə həsr edilmiş Müqəddəs Kəlam söyləyir...

Təzə Evladların Qəbul Mərasimi keçirilir.

Müqəddəs Kitablardan hissələr oxunur.

Müqəddəs And Mərasimi keçirilir.

Ziyarət Müqəddəs Təzimlə başa çatır.

7-ci il, Qar Ayının 25-i, İnam günü. Bakı.

ATAYA MÜNASİBƏT QAYDALARI

Ata Mütləq Səcdəyə layiqdir.

Bu səbəbdən:

1. Atayla mübahisə – günahdır, Ata Sözüne şəkk etmək – cinayətdir, Ata tapşırığı – Allah tapşırığıdır.
2. Atanın *Mütləqiliyi* təsdiq olunur, o heç kəsə müqayisə edilmir.
3. Ata – Mütləq – Ocaq – bir sözdür. Ata Mütləq və Ocaq şəklində təzahür edir.
4. Atanın əsərləri Müqəddəs Kitablardır. Onlara and içilir (*Ata Sözüne and içirəm*).
5. İldə bir dəfə *Ata Günü* Ruhani, Ülvi, Şərqi şəkildə bayram edilir.
6. Atanın söhbətləri əbədi hikmət kimi yazılır, toplanır, təbliğ olunur, gələcək nəsillərə çatdırılır.
7. Ocağın və Ocaq şölələrinin toplanışları “Ataya Pənah Gətirmişik” sözləri ilə başlanır və “Ata Ocağı sönməzdir” sözləri ilə qurtarır.
8. Ata ilə görüş mərasimində Evladlar ayaq üstə, cəm halında “Ata Mütləqimizdir”, “Ataya Pənah Gətirmişik!”, “Ata Ruhu sönməzdir!”, “Müqəddəs Ataya Məhəbbətimiz sonsuzdur!”, “Ata İlahi Qüdrətimizdir” deyirlər. Ataya baş əyirlər.

Ata “Məhəbbətiniz Nurludur” – deyə Evladlara cavab verir və Evladlar otururlar.

9. Ataya əl verilmir, baş əyilir. Həmin qayda “Müqəddəs Ataya Ali Ehtiram” sözləri ilə müşayiət olunur. Ata “Ehtiramın Pakdır!” – sözləri ilə cavab verir. Ata ilə vidalaşanda “Ata Ruhunu Ürəyimizdə Aparırıq” – deyirlər.

10. Ataya Siz və Sən – deyə müraciət edilmir. Ata – deyə, üçüncü şəxs kimi müraciət edilir. (Atamızın tapşırığı nədir? Atamız bizdən razıdır mı?) Qaydalara əməl etmək Ruhani Boredur.

(RUHANİ SƏNƏDLƏR)

Öz Adımız

Evladlara

Biz Atalılar – Vətənimiz Azərbaycanı Atayurd adlandırırıq. Balalarımıza bu adı Amal səviyyəsində yaşatmaq ləyaqəti diləyirik.
Sərt Ayı, 7-ci il. Bakı.

ZORA MÜNASİBƏT

Evladlara

1. Zor yalan dilində danışır, həqiqət dilini anlamır. Zorla yalan dilində danışmaq lazımdır. O, Ata haqqında, Hərəkətimiz haqqında heç nə bilməməlidir.

Amalçı döyülsə də, söyülsə də, işgəncələrə məruz qalsa da – sirr verməməlidir.

2. *Məhkəmədə* Amalçı qabaqcıl hüquq cəfəngiyyatını ifşa etməli, mənəvi eybəcərlərin hakimlik iddiasını rədd etməlidir.

3. *Həbsxanaya düşmək* – Amalçı üçün adi haldır.

O, burada da Müqəddəs fəaliyyətini davam etdirməli, Evladlarla, Atayla münasibət yaratmalı, özünü təzə Ruhani Əməllərə hazırlamaladır.

4. Amal ölüm tanımır, bu səbəbdən də Amalçı ölümə inanmır, cismani yoxludan qorxmur və öz qorxmazlığıyla zoru sarsıdır.

Sərt Ayı, 7-ci il. Bakı.

MÜQƏDDƏS ADLANMA

Asif Ocağı – Ruhani, İctimai Hərəkət (Xəlqi, Şərqi, Dünyəvi).

Yeni İnam, yeni İnsan, yeni Cəmiyyət, yeni Xalq, yeni Şərq, yeni Bəşər.

Atayurdda başlayır, Şərqə yayılır, dünyalaşır.

Uzun yollu, uzun ömürlü, çoxəsrli...

Asifçilik – Mütləqçilik, Müqəddəsçilik.

Evladlar – Atalılar, Asifçilər.

AMAL DÖVRÜ

Beş illik yox, on illik yox, yüz illik yox – həmişəlik.

QƏTİLİK

İnamımızdan kənarada olan İnama inanmırıq!
İdrakımızdan kənarada olan İdraka inanmırıq!
Mənəviyyatımızdan kənarada olan Mənəviyyata inanmırıq!
İradəmizdən kənarada olan İradəyə inanmırıq!
Amaldan kənarada olan Həyata inanmırıq!
Həyatımız – Amalımızdır!

Qar Ayı, 7-ci il.

ƏBƏDİ OLAN

Din yox, Ehkam yox, Partiya yox, Təşkilat yox – *İNAM!*
Din – keçicidir, Ehkam – keçicidir, Partiya – keçicidir, Təşkilat – keçicidir.
İnam – əbədidir.

ATA İNAMI

Təlimdən artıq, İdeologiyadan artıq, Fəlsəfi sistemdən artıq.
Əbədi Olan.

Köçəri Ay, 7-ci il. Bakı.

RUHANİ DƏYƏRLƏNMƏ

Varlı – Vicdanlı, Qeyrətli, Qorxmaz, Müdrik.
Kasıb – Vicdansız, Qeyrətsiz, Qorxaq, Naşı.

Günəş Ayı, 8-ci il. Bakı.

SƏFƏR YETKİNLİYİ

1. *Bənzərsizlik:* Məqsəd bənzərsizliyi, Məna bənzərsizliyi, Biçim bənzərsizliyi.
2. *Təmizlənmə:* Mütləq Qorxmazlıq.
3. *Məharət:* Dəqiq vaxt, Dəqiq yer, Dəqiq söz.

4. **Dəyanət:** Mütləq səbr, Mütləq ardıcılıq, Mütləq dözümlük, Mütləq usanmazlıq.

5. **Ləyaqət:** Mütləq məsuliyyət – Ata qarşısında, Amal qarşısında, Sabah qarşısında.

Günəş Ayının 27-si, 8-ci il. Bakı.

AMALLAŞMAQ!

Təbii İnam azdır, Amal İnamına çatmaq gərəkdir,
Təbii İdrak azdır, Amal İdrakına çatmaq gərəkdir,
Təbii Mənəviyyət azdır, Amal Mənəviyyətinə çatmaq gərəkdir,
Təbii İradə azdır, Amal İradəsinə çatmaq gərəkdir.

17 Murad günü, İşıq Ayı. 8-ci il. Bakı.

TƏQİB QİSMƏTİ

Təzyiqdən sarsılmayan – Təzyiqi sarsıdır.
Zora əyilməyən – Zoru əyir.
Təhlükədən qorxmayan – Təhlükəni qorxudur.
Təqib qisməti – Ruhani Ləyaqətdir.

Günəş Ayı, 8-ci il. Bakı.

XEYİR İSTİQAMƏTİ

Xalq Şərdən İmtina Müqəddəsliyinə hazırlanır.

Xalq Şərdən imtina edir.

Şər “İnam”dan imtina edir.

Şər “İdrak”dan imtina edir.

Şər “Həyat”dan imtina edir.

Mütləq İnama Yüksəlir.

Ruhani İdraka Yüksəlir.

Xeyirə çatır.

5 Dözümlük günü, Şölə Ayı. 8-ci il. Bakı.

DÖYÜŞMƏK – DÖYMƏK

Özündəki yırtıcılıqla döyüşsən –
 Həyatdakı yırtıcılığı döyürsən!
Özündəki köləliklə döyüşsən –
 Həyatdakı köləliyi döyürsən!
Özündəki qorxaqlıqla döyüşsən –
 Həyatdakı qorxunu döyürsən!
Özündəki xudbinliklə döyüşsən –
 Həyatdakı xudbinliyi döyürsən!
Özünlə döyüşsən – özgəni döyürsən!

10 Ümid günü, Şölə Ayı. 8-ci il. Bakı.

SƏFƏR SÖZÜ (Evladlar üçün)

I

Şəri İnam evindən qovun!
 İdrak evindən qovun!
 Mənəviyyat evindən qovun!
 İradə evindən qovun!

II

İnamın qapısını Şərin üzünə bağlayın!
İdrakın qapısını Şərin üzünə bağlayın!
Mənəviyyatın qapısını Şərin üzünə bağlayın!
İradənin qapısını Şərin üzünə bağlayın!

III

İnamın qapısını Xeyirin üzünə açın!
İdrakın qapısını Xeyirin üzünə açın!
Mənəviyyatın qapısını Xeyirin üzünə açın!
İradənin qapısını Xeyirin üzünə açın!

IV

İnam Evini Xeyir Nuruna qərq eləyin!
İdrak Evini Xeyir Nuruna qərq eləyin!
Mənəviyyat Evini Xeyir Nuruna qərq eləyin!
İradə Evini Xeyir Nuruna qərq eləyin!

13 Qismət günü, Şölə Aylı.8-ci il. Bakı.

İQTİSADI AMİL

İqtisadi inkişaf yalnız İnsaniliyə – yəni İnama, İdraka, Mənəviyyata, İradəyə xidmət etdiyi dərəcədə gərəklidir.

İnsaniliyə ziyan vurduğu dərəcədə gərəksizdir.

İqtisadi inkişafın məqsədi İnsanilikdir.

İnsaniliyə zidd olan iqtisadi inkişaf – ruhani tənəzzüldür.

27 Qismət günü, Şölə Aylı.8-ci il. Bakı.

ÇEVİRİLMƏLƏR

I. İctimai çevriliş

İnsaniyyətsizlik nəticəsində yaranır.

İnsaniyyət bayrağı qaldırır, ictimai quruluşu dəyişir və *nəticədə təzə İnsaniliyyətsizlik yaradır.*

II. Ruhani çevriliş

Adamı insanlaşdırır, cəmiyyəti Ruhaniləşdirir, Həyatı Amallaşdırır.

III.Münasibətlər

İctimai çevriliş Ruhani çevrilişin hissəsi, başlanğıcı ola bilər, *ancaq insaniliyyətin təsdiqi Ruhani çevrilişlə bağlıdır, ictimai çevriliş olsa-olsa vasitə rolunu oynaya bilər.*

8 Qismət günü, Şölə Aylı. 8-ci il. Bakı.

TƏRƏQQİ ƏSARƏTİ (Şərq faciəsi)

I

Avropanın məqsədi Avropalaşdırmaq idi, Şərqin məqsədi –
tərəqqi.

Nəticədə “tərəqqi əsarəti” yarandı.

II

Tərəqqi avropalaşmaya bərabər sayıldı.

Şərq tərəqqi naminə özündən keçdi.

Tərəqqiyə buxovlandı.

III

Avropa özündən güc aldı, Şərq Avropadan.

Avropa gücləndi, Şərq gücsüzləşdi.

Nəticədə... “Avropa Şərqi” yarandı!

IV

“Ya Avropalaşmaq, ya gerilik” –

Şərq başqa hikmət tanımadı.

Özündə tərəqqi aramadı.

Özündəki tərəqqiyə inanmadı.

Özünü qoyub qaçdı.

V

İndi əsarətdən yapışırs,

Cəhalətdən yapışırs,

Xurafatdan yapışırs,

Özünü axtarır – tapmır!

VI

Şərq tərəqqisi yaranmalıdır!

Şərq müstəqilliyi yaranmalıdır!

Avropalaşan Şərq Şərqləşməlidir!

27 Şöla Ayı, Qismət günü. 8-ci il. Bakı.

RÜTBƏSİZLİK LƏYAQƏTİ

Rütbə əvəzinə Ləyaqət:

İnam Ləyaqəti.

Ədalət Ləyaqəti.

Həqiqət Ləyaqəti.

Mənəviyyat Ləyaqəti.

İnamlılar Səlahiyyəti!

Ədalətlilər Səlahiyyəti!

Həqiqətlilər Səlahiyyəti!

Mənəviyyatlılar Səlahiyyəti.

MAHİYYƏT

Asifçilik – Mütləqə İnam deməkdir.

Kamil İnsan deməkdir.

Ruhani Cəmiyyət deməkdir.

Müstəqil Xalq deməkdir.

Özümləşən Şərq deməkdir.

Ləyaqətli Bəşər deməkdir.

ŞƏRQLƏŞMƏ ZƏRURİYYƏTİ

1

Şər Azərbaycan vasitəsilə Şərqə iki güclü Zərbə endirir:

Azərbaycanın Şərqi Mahiyyətini öldürməyə çalışır, Azərbaycan “nümunəsiylə” Şərqə *Şərlük* yayır.

2

Azərbaycanın Üstünü Şərqi Suvayırlar.

İçərisini Şərqdən gizləyirlər.

3

Şərqlilər Şərlə – İslam bayrağı altında döyüşürlər.

Şəri Şərlə öldürmək istəyirlər.

Başqa əlac tapmırlar.

Şəri öldürmək üçün ölürlər.

Şərq – Mütləqə İnam Bayrağına sarılmalıdır!
Kamil İnsan Bayrağına sarılmalıdır!
Ruhani Cəmiyyət Bayrağına sarılmalıdır!
Müstəqil Xalq Bayrağına sarılmalıdır!
Ləyaqətli Bəşər Bayrağına sarılmalıdır!
Şərq – Şərqləşməlidir!

MÜASİR TÜRKİYƏ

Milli Qürurunu saxlayıb,
Milli Dilini saxlayıb,
Milli Dövlətini saxlayıb,
Amalını bizdən almalıdır!

QƏRB ƏSARƏTİ

Şərq Qərbləşdikcə əsarətləşir. Qərbi Təqlid etdikcə Qərb əsarətinə düşür.

Qərb əsarətindən qurtarmaq üçün Şərqləşmək gərəkdir!

İSLAM FƏLAKƏTİ

İslam Qəzavü-Qədər Cəhaləti yaradır. İnsana İnamı sarsıdır, İnsanı kölələşdirir.

İslam o dünya, Cənnət-Cəhənnəm Xurafatı yaradır, huri-pəri şəhvətiylə İnsanı şirmikdirir, Mənən alçaldır.

İslam tarixdə Xəlifəlik Şəri yaratdı.

Babəklərin Qanlı Qatili kimi tanındı.

İslamla Şərq Şərdən aralanmaz, Bir Şərdən Başqa Şərə düşər.

Özünün ilk dövründə İslam Bütperəstlik zəncirini qırdı, Ərəbləri birləşdirdi, Müqəddəsliyin Ləyaqətini qorumağa çalışdı. Sonralar Şərq Mədəniyyətinin inkişafında müəyyən rol oynadısa da, Şərq ən çox İslama qarşı çıxan təriqətlərə (xüsusilə Sufizmə) borcludur. Bu gün İslam *Şərqi Müstəqilliyini yox, Geriliyini təsdiq edə bilər* və son nəticədə Şərə yarayar, Xeyirə yaramaz!

İslama qarşı durmalıyıq!

5 Murad günü, Od Ayı. 8-ci il. Bakı.

VAHİD AZƏRBAYCAN SABAHI

Birləşmək üçün Müstəqilləşmək gərəkdir!
Şərdən ayrılmaq, Özümləşmək, Bütövləşmək!

DAXİLİ İŞIQ (Xalqlararası Münasibət)

1. Daxili Tərəqqi İmkanlarından Tam, Hərtərəfli Bəhrələnmək.
2. Heç bir Özgə Yeniliyini, Müəssisəni, Maddi, Mədəni, İctimai hadisəni Təqlid etməmək, Köçürməmək – Zəruri, Təbii, Üzvi Şəkildə Mənimsəmək, yəni öz Daxili Varlığında Əritmək, Yaşatmaq.
3. Tərəqqini, İnkişafı heç bir Xalqdan almamaq, Öz Gücüylə Qazanmaq.
4. Tərəqqi, İnkişaf naminə Müstəqillikdən Keçməmək, Siyasi Azadlığı Məqsəd, Maddi Təkamülü Vasitə saymaq, Öz Daxili İşığıyla İşıqlanmaq!

6 İnam günü, Od Ayı.8-ci il. Bakı.

QARŞILIQLI TƏSİR QANUNU

Mənimsəmək Ehtiyacın olduğu dərəcədə Mənimsənilmək İmkanının da olmalıdır. Yoxsa əsarətə düşərsən, Özgədən Asılı qalarsan, Müstəqilliyini itirərsən!

Mənimsənilmək İmkanın Yoxsa – Mənimsəmə!

MÜASİR RƏSMİ HƏYAT

Nə Şərqi, nə Qərbi – Şərli!

7 Arzu günü, Od Ayı. 8-ci il. Bakı.

BİRLİK AZADLIĞI

Azad şəkildə Birləşmək – Birlik vasitəsiylə Azad olmaq!
Azad şəkildə Bir inanmaq – Bir İnam əsasında Azad İnanmaq!

Azad şəkildə Bir Düşünmək – Bir İdrak əsasında Azad Düşünmək!

Azad şəkildə Bir Duymaq – Bir Mənəviyyat əsasında Azad Duymaq!

Azad şəkildə Bir hərəkət etmək – Bir İradə əsasında Azad hərəkət etmək!

Bir olmaq – Azad olmaq!

YALANA İNANMAMAQ İNAMI!

Şər İnam olmur, Şər Yalan olur.

Yalana İnam yaradırlar.

Yalana İnanmamaq İnamı yaradırıq!

DƏYİŞKƏNLİK SABİTLİYİ

1

Özümlük əsasında Dəyişkənlik.

Özgəlik əsasında Dəyişkənlik.

Birincidə Tərəqqi yaranır,

İkincidə – Təqlid.

2

Dəyişkənlik əsasında Sabitlik.

Dəyişməzlik əsasında Sabitlik.

Birincidə Ənənə yaranır.

İkincidə – Ehkam.

3

İnkişaf əsasında Bütövlük.

Ətalət əsasında Bütövlük.

Birincidə – Birlik yaranır.

İkincidə – Müstəbidlik.

4

Mahiyyət Dəyişmir, Təzahür Dəyişməz qalmır.
Təzahür Mahiyyətə çatmaq üçün daim Dəyişir.

ÖZÜMLÜK HƏMİŞƏLİYİ

Özümlüyə qarşı Özgəlik – Ölümdür.
Sabitliyə qarşı Dəyişkənlik – Ölümdür.

Özün olmursansa – Yox olursan.
Sabitsizliyin – Sahibsizliyindir!

Özün kimi Dəyiş!
Dəyiş, ancaq Özün olaraq qal.

Özümlüyün – Özgədən Fərqin.
Sabitliyin – Həmişəliyin!

DOĞMALIQ – YADLIQ

1

Xalqlar bir-birinə Doğmadır.
Çünki Bəşəri Mahiyyətləri Birdir.
Xalqlar bir-birinə Yaddır.
Çünki Təzahürləri Müxtəlifdir.

Xalqlar bir-birinə Doğmadır.
Çünki İnsani Qismətləri Birdir.
Xalqlar bir-birinə Yaddır.
Çünki Tarixi Aqibətləri müxtəlifdir.

Xalqlar bir-birinə Doğmadır.
Çünki Dostluğa, Həmdəməliyə meyillidirlər.
Xalqlar bir-birinə Yaddır.
Çünki Həkimliyə, Fatehliyə meyillidirlər.

“Bir”, “Vahid”, “Qeyri-Xəlqi” Bəşər yaratmaq vasitəsiylə “Doğmalığa” nail olmaq – Bəşəriliyə zidd cəhddir. *Çünki Təzahür zənginliyi olmayan yerdə Mahiyyət Bütövlüyü yoxdur. Məqsəd – Müxtəlif Təzahürləri Mahiyyətə Layiq Səviyyəyə qaldırmaqdır.*

Xalqlar İnsanlıq səviyyəsinə yüksəlməlidir.

Xalqlar – İnsanlaşdıqca Doğmalaşacaq!

Xəlqi Fərqlər Yadlığa yox, Doğmalığa xidmət edəcəkdir!

Xalqları itirmək yoluyla Bəşəri Doğmalığı yaratmaq – əslində bəşəriliyin azalması, yadlığın artması deməkdir!

Bəşəri Doğmalığı Xəlqi Özümlüyün İnsani səviyyədə İnkişafını tələb edir.

Xəlqi Özümlüyün ləğvi, məhvi, aradan qaldırılması yox, İnsanilik səviyyəsinə yüksəlməsi gərəkdir!

Xalqların bir-birinə Mənəvi yaxınlığı onların fərqli Xüsusiyyətlərini aradan qaldırmır, həmin bənzərsizliyi İnsani səviyyəyə Yüksəldir.

Bir Xalq Başqa Xalqa bənzəmir, ancaq bu bənzərsizlik Düşmənçilik yaratmur, Dostluq yaradır, çünki o, İnsaniliyi təsdiq edən Fərqdır, İnkər edən Fərq deyil!

Bir Xalqdan, yaxud bir neçə Böyük Xalqlardan ibarət olacaq Bəşər ideyası – Bəşərə zidd ideyadır.

Xəlqi Zənginlik bahasına yaranan Bəşəri Vəhdət – əslində Bəşəri Fəlakət deməkdir!

Müxtəlif, Zəngin, Rəngarəng Xalqlar Doğmalığı: – Bəşəri Yadlığın ölümü bundadır!

MÜLKİYYƏT – ƏMƏKÇİ – İSTİSMAR

“Xüsusi mülkiyyət istismar yaradır, bu səbəbdən də onu ictimai mülkiyyətlə əvəz etmək lazımdır” – deyirlər.

Xüsusi Mülkiyyət xüsusi vəziyyətdə (kapitalist, mülkədar sahibliyində) istismar yaradır.

Həmin xüsusi vəziyyəti ləğv edib xüsusi mülkiyyəti saxlamaq lazımdır.

Əks təqdirdə İctimai Mülkiyyət İstismarı peyda olur.

2

“Xüsusi İstismar” olduğu kimi, “Ümumi İstismar” da var.

Xüsusi İstismarda Əməkçi zəhmətinin bəhrəsini Xüsusi Şəxs – Kapitalist, Mülkədar mənimsəyir.

Ümumi İstismarda Əməkçi Zəhmətini İctimai Qüvvə – Dövlət mənimsəyir.

8 Ümid günü, Od Ayı, 8-ci.

MİLLƏTLƏŞMƏ – BƏŞƏRLƏŞMƏ

1

Bəşər Xalqlara, Millətlərə bölünməliydi ki, heyvanılıkdən ayrılınsın!
Bəşər Xalqlardan, Millətlərdən ayrılma – heyvanlaşdır!

2

Millətçi olmadan – Bəşərçi olmazsan!
Bəşərin Millət səviyyəsini sevməzsən – Onun yarım-vəhşi, sürü – əslində qeyri-bəşəri səviyyəsini sevməli olarsan!

3

“Millətçi” sözündə Qəbahət yoxdur – Ləyaqət var!
Bəşərin Millət Səviyyəsini – yəni Yarım-vəhşilikdən, Sürülükdən ayrılmaq səviyyəsini Təsdiqi var!

4

Millətlər arasında Ədavətlə Millətçiliyi qəsdən eyniləşdirirlər.
Millətçilik – Milli Yağlıq Çağırışı yox, Milli Vəhdət Tələbidir!
Milli Vəhdət naminə Mübarizə – Zəruri hadisədir, ancaq Fatehlik, Qəsbkarlıq, Milli Nifaq Millətçiliyin Bəşəri Məzmununa Yaddır!

5

Millətçi anlayışını Əsarətçilər gözdən salıb!
Çünki Milli vəhdət İdeyası Əsarətçiliyin Yağısındır!
Çünki Milli Vəhdət bərqərar olanda Əsarətçilik ölür.

6

Evlad Millətçi adıyla öyünür!

SİNFİ MÜBARİZƏ ƏFSANƏSİ

Sinfi Mübarizə Yoxdur!

Xalqın Ədalət və Azadlıq naminə, Zülm və Kəlləlik Əleyhinə Döyüşü var və ayrı-ayrı Şəxslərin, Qrupların Sinfi Mübarizə pərdəsi altında hakimiyyət uğrunda Davası var.

SİNFİ BAXIŞ YALANI

Sinfi Baxış yoxdur!

Bu və ya digər Şəxsin, Qrupun, Dövlətin Hakimiyyətini təsdiq edən (yaxud təsdiq etməyə çalışan) Hakim (yaxud hakim olmağa can atan) Baxış var ki, Həqiqətlə qanlı bıçaqdır.

OLMAYANLAR

1

Sinfi İdeologiya olmayıb!

Ümumbəşəri Məqsədli İdeologiya olub ki, onu Dövlət, Şəxs, Qrup öz mənafeyinə tabe etməyə çalışıb.

2

Burjua İnqilabı olmayıb!

“Azadlıq, Bərabərlik, Qardaşlıq” İnqilabı olub ki, onun bəhrəsini Burjua götürüb.

3

Fəhlə-Kəndli hakimiyyəti olmayıb!

İctimai çevriliş nəticəsində Mülkiyyət Dövlətləşib, cəmiyyətdə Partiya hökmranlığı bərqərar olub.

9 Dözümlük günü, Od Aylı, 8-ci il. Bakı.

YENİLİK TƏBİİLİYİ

1

Yenilik Xalqın Daxilində Ağac kimi Bitməlidir.
Yenilik Xalqın Ağacında Yetişməlidir.

2

Xalqın Daxilində Bitməyən nə varsa – Sünidir.
Xalq Ağacında Yetişməyən nə varsa – Sünidir.

3

*Kökündən Dəyişən Xalq – Süni Xalqdır.
Kökündən Qoparılan Ağac – Quruyur.*

4

Ənənə – Daim Yeniləşən.
Yenilik – Ənənənin Davamı.

RUHANİ CƏMİYYƏT

1. Heç bir Maddi, İctimai İmtiyaza malik olmayan *Başçı*.
2. *Fərdi Özünüidarə Səlahiyyəti*.
(Müstəqil İnam, Müstəqil İdrak, Müstəqil Mənəviyyat, Müstəqil İradə).
3. *Əməkçi Mülkiyyəti* (Kəndli Mülkiyyəti, Fəhlələr Mülkiyyəti).
4. *İnsanlaşma, İnsanlaşdırma Məqsədi*.

DOĞMALIQ – YADLIQ

Xalqa Doğmayıq – Cəmiyyətə Yadıq!
Doğma Cəmiyyət Yaratmalıyıq!

10 Mərhəm günü, Od Ayı, 8-ci il. Bakı.

İCTİMAİ ŞƏR

Ehkam Yalanı.
Cəmiyyət Cəhənnəmi.
Sürü Səfaləti.
Zor Əsarəti.

ÖYATMALAR

Dövlət Dilənçisi.

Əhali Dövlətdən Çörək dilənir, Ev dilənir, Güzəran dilənir.
Dövlət Dilənçisi yaranıb.

12 Murad günü, Od Ayı.

EVŁAD DƏYANƏTİ

Yarpaq deyiləm ki, Şər Küləyinə qarışam.
Şitil deyiləm ki, Şər Küləyindən qırılam.
Ağac deyiləm ki, Şər Küləyindən əsəm.
Dağam – Şər Küləyi daşlarımda qırılır!

26 Murad günü, Od Ayı, 8-ci il.

ŞƏR “XEYİRİ”

İnamsızlaşdırdı – İnama hədsiz Ehtiyac yaratdı.
İdraksızlaşdırdı – İdraka hədsiz Ehtiyac yaratdı.
Mənəviyyatsızlaşdırdı – Mənəviyyata hədsiz Ehtiyac yaratdı.
İradəsizləşdirdi – İradəyə hədsiz Ehtiyac yaratdı.
Şərləşdirdi – Xeyirə hədsiz Ehtiyac yaratdı.

GÜZƏRAN LƏYAQƏTİ

Kasıblıqdan utanmamaq – Halallıqdan usanmamaq!

ÖZÜNÜDƏRKETMƏ ÖLÇÜSÜ

İnam Ölçüsü – Mütləq.

İdrak Ölçüsü – İnsan.

Mənəviyyat ölçüsü – Vicdan.

İradə ölçüsü – Əməl.

SABAHIMIZ

Atayurd – Türk Dünyasının Beyni və Ürəyi.
Türkiyə – Türk Dünyasının Qolu və Kürəyi.

ÖZÜYLƏDÖYÜŞ ÜSULU

Özünütəhlil, Özünəqiymət, Özünüdəyişmə.
Hər gün, hər həftə, hər Ay, hər il.

29 Qismət, Qürub Ayı, 8-ci il. Bakı.

MÜQƏDDƏS QİSMƏTİMİZ

Şər başımıza gül səpməz, güllə çaxar.

MÜTLƏQ BİRLİK

Amal Birdir və Bizimkidir.
Sabah Birdir və Bizimkidir.
Həqiqət Birdir və Bizimkidir.

*Amalımızdan başqa Amal Yoxdur!
Sabahımızdan başqa Sabah Yoxdur!
Həqiqətimizdən başqa Həqiqət Yoxdur!*

31 İnam günü, Qürub Ayı, 8-ci il. Bakı.

DOĞMALARIMIZ

Günəş – İşığımızın Doğması.
Səma – Yüksəkliyimizin Doğması.
Dağ – Səbatımızın Doğması.

SAGLAMLIQ MEYARI.

İlin bütün fəsillərindən Fərəh dərmək.
Qışın Qar Fərəhini.
Yazın Çiçək Fərəhini.
Yayın Günəş Fərəhini.
Payızın Yağış Fərəhini.

8 Arzu günü, Ata Ayı, 8-ci il. Bakı.

GEDİŞAT

Öyrətmələr, Mərasimlər, Tədbirlər – İmtina!
Amallaşmaq, İnsanlaşmaq, Xalqlaşmaq, Şərqləşmək, Bəşərləş-
mək!
Şərin Şər olduğunu bilməli, Şərin tabeliyindən çıxmalı, Şərə qarşı
qalxmalı!

ŞƏRÇİLƏR

Ehkam, Cəmiyyət, Boyunduruq, Zor.

RUHANI DÖYÜŞ

Zora qarşı Dəyanət.
Qorxuya qarşı Cürət.
Yalana qarşı Həqiqət.
Harama qarşı Halal.
Zülmə qarşı Ədalət.
Zoru Zordan salmaq.
Qorxunu qorxutmaq.
Yalanı qovmaq.
Haramı hoylamaq.
Zülmə Zülm eləmək.

XƏLQİ BİRLİK

Xalq bir olanda Diri olur.
Xalq bir olmayanda Ölü olur.

İMTİNA QANUNU

Ehkama İnanma, Cəmiyyətə baş əymə, Boyunduruqdan çıx, Zora əyilmə!

GÜCSÜZLÜK

Ehkamda Həqiqət gücü yoxdur!
Cəmiyyətdə Ədalət gücü yoxdur!
Boyunduruqda Vəhdət gücü yoxdur!
Zorda Ruhaniyyət gücü yoxdur!

BİLDİYİMİZ

Həyatın Mənası – Amal.
Bugünün Mənası – Sabah.

EVLAD MÜSTƏQİLLİYİ

Atadan başqa heç kimdən asılı deyiləm.
Amaldan başqa heç nədən asılı deyiləm.
Sabahdan başqa bugünüm yoxdur!

ÖZÜNƏİNAM MÜDRİKLİYİ

Özünə tam inananda özünü tam dərk etmiş olursan.

Totalım ki, Zəifşən – Ruhun ki Zəif deyil, o ki səndən artıqdır.
Ruhuna çat!

Totalım ki, Naqışsən – Ruhun ki Naqış deyil, o ki səndən artıqdır.
Ruhuna çat!

Totalım ki, Naşısən – Ruhun ki Naşı deyil, o ki səndən artıqdır!
Ruhuna çat!

RUHANİ CAR

İnamla İnamsızlığı məğlub etmək!

İdrakla İdraksızlığı məğlub etmək!

Mənəviyyatla Mənəviyyatsızlığı məğlub etmək!

İradəylə İradəsizliyi məğlub etmək!

MÜQƏDDƏS ƏMƏL ÜSLUBU

Şər İdrakına Sığmayan!

Şər İradəsinə Sığmayan!

BİLİK BİRLİYİ

“Hər şeyi bilən” heç şeyi bilmir.

Həqiqət Birdir. *Biri Bilməli!*

EVLAD FƏALİYYƏTİ

Müqəddəs Kitabları öyrənmək,

Özünüdəyişmək,

Ata Ailələri yaratmaq!

GÖRDÜYÜMÜZ

Xalq Həyatının Üzündə *Bugün* üzür.

Xalq Həyatının Daxilində *Sabah* bitir.

İDRAK QANUNU

Üzdəkində qalma!

Daxildəkini Üzə çıxart!

9 Ümid günü, Ata Ayı, 8-ci il. Bakı.

ÖZÜNÜTƏRBİYƏ ƏHVALI

İnam tərbiyəsi: Mütəq olmayana inanma!

İdrak tərbiyəsi: Həqiqi olmayanı var olan sayma!

Mənəviyyat tərbiyəsi: Kamil olmayanı Mənəvi sayma!

İradə tərbiyəsi: İmkansızlığa inanma!

10 Dözüm günü, Ata Ayı, 8-ci il. Bakı.

TƏRBİYƏSİZLİK MƏRHƏLƏLƏRİ

Pioner tərbiyəsizliyi.

Komsomol Tərbiyəsizliyi.

Partiya Tərbiyəsizliyi.

TƏZƏ KÖHNƏLİK

Məlum oldu ki, *yeni* sosialist *iqtsadiyyatı* Böhran qədər köhnəymiş!

Yeni sosialist *ictimaiyyəti* Ədalətsizlik qədər köhnəymiş!

Yeni sosialist *Mənəviyyatı* Əxlaqsızlıq qədər köhnəymiş!

Yeni sosialist *İdrakı* Yalan qədər köhnəymiş!

ADAM GÜNAHI

Adam günahkardır!

Cəmiyyət Adama doy gələ bildi!

Adam Cəmiyyətə doy gələ bilmədi!

Adam İnsan ola bilmədi!

“SƏRBƏSTLİK” YÖNÜ

Rəisi döy ki, Cəmiyyəti döyməyəsən!

Yalançını Döy ki, Ehkamı döyməyəsən!

Zorbanı Döy ki, Zoru döyməyəsən!

Şərçini Döy ki, Şəri döyməyəsən!

SAHİBLİK

Üzdə nə varsa – Sizin!
Daxildə nə varsa – Bizim!

Bina Sizin – Ailə Bizim!
Məktəb Sizin – İdrak Bizim!
Mətbuat Sizin – Həqiqət Bizim!
Var Sizin – Amal Bizim!
Zaman Sizin – İnsan Bizim!

Ürəklərin qapısını üzümüzdə kim bağlayacaq?!
Zəkaların qapısını üzümüzdə kim bağlayacaq?!
Arzuların qapısını üzümüzdə kim bağlayacaq?!

FƏRASƏT

“Adamda təqsir yoxdur, təqsir cəmiyyətdədir” – deyirlər, –
Kapitalizmi məhv etmək üçün.

“Cəmiyyətdə təqsir yoxdur, təqsir adamdadır!” – deyirlər, –
Sosializmi xilas etmək üçün.

QÜVVƏTLƏNƏN İNSAN AMİLİ

Yaxşı Dolansın ki, Yaxşı Davransın!
Yaxşı Dişləsin ki, Yaxşı İşləsin!
Yaxşı Təmin olunsun ki, Yaxşı İstifadə olunsun!

MİLLİ SİYASƏT “DİALEKTİKASI”

Müstəqil olmağa haqqın var, ancaq Müstəqil olmağın nahaqdır.

VƏTƏNDAŞLIQ BORCU

Möhtəşəm Dövlət naminə Zavallı qal!

MƏQSƏD

Məqsəd Ehkamı xilas eləməkdir.
Ehkam – Şərdir.
Məqsəd Cəmiyyəti xilas eləməkdir.
Cəmiyyət – Şərdir.
Məqsəd “Xeyirləşmə” vasitəsiylə Şərləşmədir.

SƏBƏB – NƏTİCƏ

Yalana – Doğru dedilər!
Oğurluğu doğrultdular!
Əyriliyi “Düzəltdilər!”
Oğru Cəmiyyət yarandı.
Əyri Cəmiyyət yarandı.

İndi Oğru cəmiyyəti Oğru şəxslərdən “təmizləyirlər”.
İndi Əyri cəmiyyəti əyri şəxslərdən “təmizləyirlər”.
Xalqı cəmiyyətdən təmizləmək əvəzinə.

MADDİYYATÇI ƏXLAQI

Mənəviyyatdan danışırlar, çünki maddiyyat geriləyib!
İdrakdan danışırlar, çünki maddiyyat geriləyib!
Ədalətdən danışırlar, çünki maddiyyat geriləyib!
Həqiqətdən danışırlar, çünki maddiyyat geriləyib!
Ruhaniyyatdan danışırlar – maddiyyat naminə!

FƏND

Həqiqəti cəmiyyətləşdirirlər – Yalanlaşdırırlar.
Ədaləti cəmiyyətləşdirirlər – Ədalətsizləşdirirlər.
Xeyri cəmiyyətləşdirirlər – Şərləşdirirlər.

“MÖHTƏŞƏM ƏMƏLİYYAT”

Şərə Xidmət eləyən Xeyir yaratmaq.

HÜDUD ŞƏRİ

Həm Doğruçu ol, həm də Yalandan kənara çıxma!
Həm Cəsarətli ol, həm də Qorxudan kənara çıxma!
Həm Ədalətli ol, həm də Zülmədən kənara çıxma!
Həm Xeyirçi ol, həm də Şərdən kənara çıxma!

SÜRƏTLİ CƏHD

İsgəndərlərdən Şeyx Nəsrullahçı hazırlamaq.

DÖVRAN BÖYÜKLƏRİ
Alqışla gəlib Qarğışla gedənlər.

POZULAN TARİX
Bugünkü Tarix kitablarında Tarix yazılmır – pozulur!

YAZILAN TARİX
Tarix Amalla Yazılır, Əməllə Yazılır!

DÖVLƏT ADAMI
Dövlət Elmi Yoxdur, ancaq Dövlət Alimi var.
Dövlət Sənəti Yoxdur, ancaq Dövlət Sənətkarı var.
Dövlət İnsanı Yoxdur, Dövlət Adamı var.

RƏSMİYYƏT XÜSUSİYYƏTİ
Rəsmi Ləyaqət – Xüsusi Ləyaqətsizlik.
Rəsmi Qeyrət – Xüsusi Qeyrətsizlik.
Rəsmi Cəsarət – Xüsusi Qorxaqlıq.
Rəsmi Hörmət – Xüsusi Hörmətsizlik.
Rəsmi Şərəf – Xüsusi şərəfsizlik.

11 Mərham günü, Ata Ayı, 8-ci il. Bakı.

ÜSTÜNLÜYÜMÜZ
Amalımız Xalqa, Şərqə, Bəşərə Doğmadır!
Ehkamlar, Xalqa, Şərqə, Bəşərə Yaddır!

- SEVİNCLƏR**
1. Məxluq sevinci (Bioloji sevinc):
Məişət sevinci. Şəhvət sevinci.
 2. Adam Sevinci (İctimai sevinc):
Rütbə sevinci.
Vəzifə sevinci.
Şöhrət sevinci.
Varidat sevinci.

3. İnsan Sevinci (Ruhani sevinc):
İnam sevinci.
İdrak sevinci.
Mənəviyyat sevinci.
İradə sevinci.

RUHANI SOY

Asifçilik.
Asifçilər.

12 Qismət günü, Ata Ayı, 8-ci il.

XİDMƏT LƏYAQƏTİ

Məqsəd – İnsana xidmət etməkdir.
İnsana zidd cəmiyyətə xidmət etmək – cinayətdir.

MÜQƏDDƏS BİRLİK

*Ruhani İctimai İntibah:
Həm İnam, həm Fəlsəfi Təlim, həm Amal, həm Əməl!
Vahid Məqsəd!*

Murad günü, Ata Ayı, 8-ci il. Bakı.

PİLLƏLƏR

Klub – çağırılmaq, çağırmaq.
Ocaq – isinmək, isitmək.
Amal – səpilmək, səpmək.

ÖLÇÜ

Təhlükə – İqtidar!
Təhlükəsizlik – İqtidarsızlıq!

21 İnam Günü, Ata Ayı, 8-ci il. Bakı.

ÇEVİRİLMƏLƏR

I. İctimai Çevriliş (İnqilab)

ZƏRURİYYƏT

İnsan İnsan olmayanda qeyri-insani *Cəmiyyət* yaranır və adamlar həmin Cəmiyyəti devirməli olurlar.

İnsan İnsan olmayanda qeyri-insani *Quruluş* yaranır və adamlar həmin Quruluşu devirməli olurlar.

İnsan İnsan olmayanda İnsana zidd *Qanunlar* yaranır və adamlar həmin Qanunları devirməli olurlar.

İnsan İnsan olmayanda İnsana zidd *Ehkamlar* yaranır və adamlar həmin Ehkamları devirməli olurlar.

İnqilabi Zəruriyyət əslində İnsanilik Zəruriyyətidir.

MƏQSƏD

İnqilab – Azadlıq Carı çəkir.

Ədalət carı çəkir.

Qardaşlıq carı çəkir.

Bərabərlik carı çəkir.

Əslində o, İnsanilik carı çəkir.

BİRLƏŞMƏ

Azadlıq çağırışında kölələr birləşir.

Ədalət çağırışında məzlumlar birləşir.

Qardaşlıq çağırışında yalqızlar birləşir.

Bərabərlik çağırışında məhrumlar birləşir.

Əslində *İnsanilik çağırışında adamlar birləşir.*

YAĞILIQ

Misilsiz Yağılıq yaranır.

Yağılıq taxta çıxır.

NƏTİCƏ

Təzə Əsarət yaranır.
Təzə Zülm yaranır.
Təzə Yadlıq yaranır.
Təzə Yırtıcılıq yaranır.
Çünki İnsanilik yaranmır.

2. Ruhani Çevriliş (İntibah)

İSTƏK

Adam İnsan olmaq istəyir və qeyri-insaniliyindən imtina edir.
Yırtıcılığından imtina edir.
Xudbinliyindən imtina edir.
Köləliyindən imtina edir.
Hərİsliyindən imtina edir.
Həsədindən imtina edir.
Şəhvətindən imtina edir.
Adam İnsanlaşmaq istəyir.

VƏHDƏT

Adam İnsanlaşdıqca İnsanlaşdırır.
Yırtıcılığına qalib gəldikcə – Yırtıcılığa qalib gəlir.
Xudbinliyinə qalib gəldikcə – Xudbinliyə qalib gəlir.
Köləliyinə qalib gəldikcə – Köləliyə qalib gəlir.
Hərİsliyinə qalib gəldikcə – Hərİsliyə qalib gəlir.
Həsədinə qalib gəldikcə – Həsədə qalib gəlir.
Şəhvətinə qalib gəldikcə – Şəhvətə qalib gəlir.
Adam İnsanlaşdıqca cəmiyyət insaniləşir.

Sabahlaşmaq

Bugün İnsaniliyə yaramır.
Bu səbəbdən də İmtinaya layiqdir.
İnsanlaşma – Sabahlaşma yaradır.

6 Arzu günü, Xəzan Ayı.

İQTİSADI AMİL

Səfalətdən ayrılan – Ləyaqətdən ayrılmayan!
Əsarətdən qurtaran – Əsarətə salmayan!
Gərək olan – Sahib olmayan!
Xidmət edən – Xəyanət etməyən İqtisadiyyat!

İNSAN AMALI

İnsan Amil deyil – Amaldır.
Cəmiyyət Amal deyil – Amildir.

RUHANI MÜQAVİMƏT

Şərə əyilməyən – Şəri əyir.
Zora əyilməyən – Zoru əyir.
Vara əyilməyən – Varı əyir.
Şöhrətə əyilməyən – Şöhrəti əyir.
Şəhvətə əyilməyən – Şəhvəti əyir.

RUHANI QİYMƏT

Zoru zorsuz saymaq!
Varı varsız saymaq!
Şöhrəti şöhrətsiz saymaq!
Şəhvəti şəhdsiz saymaq!

6 Arzu günü, Xəzan Ayı. 8-ci il. Bakı.

YENİ ERA

Bəşər Fərdiçilik yağışından ümumiçilik yağmuruna düşdü.

FƏALİYYƏT

“Çoxmillətli xalq” həşirində Birmillətli xalq bişirirlər.

YAD BİRLİK

1

Torpaq Torpağı becərənin olmalıdır, Dövlətin olmamalıdır.
Fabrik fabrikdə işləyənlərin olmalıdır, Dövlətin olmamalıdır.

2

Əslində birgə, ictimai, ümumxalq torpağı olmur, Dövlət torpağı olur.
Əslində birgə, ictimai, ümumxalq fabriki olmur, Dövlət fabriki olur.

3

Dövlət mülkiyyətində:
kəndli torpağından məhrum olur,
fəhlələr fabrikələrindən məhrum olurlar.

4

Vahid mülkiyyət əməkçi mülkiyyətsizliyi yaradır.
İctimai ədalətsizlik bərqərar olur.

5

Mülkiyyət birliyi əsasında ictimai birlik yaranmaz!
İctimai birlik əməkçi mülkiyyəti əsasında yarana bilər.

6

İctimailəşən torpaq yadlaşan torpağa çevrilir.
İctimailəşən fabrik yadlaşan fabrikə çevrilir.
Yadlıq Yağılıq yaradır!

TƏZAD

“Vahid Mülkiyyət – Vahid cəmiyyət” deyirdilər.
Vahid Mülkiyyət – Yad cəmiyyət yarandı.

7 Ümid günü, Xəzan Ayı, 8-ci il. Bakı.

VƏHDƏTLƏR

Azad cəmiyyət üçün *Güclü Dövlət* gərəkdir – ancaq azadlığa xidmət edən, əsarətə xidmət etməyən güclü Dövlət!

Demokratiya üçün *İntizam* gərəkdir – ancaq demokratiyaya xidmət edən, istibdada xidmət etməyən İntizam!

Millilik üçün *Ümumbəşərlik* gərəkdir – ancaq milləti yaşadan, məhv etməyən Ümumbəşərlik!

24 Qismət, Xəzan Aylı, 8-ci il. Bakı.

İQTİSADI TƏMAS

Özümleşmə, Müstəqilləşmə əsasında bərabər mübadilə.

İqtisadi İttifaqlar boyunduruğundan uzaq!

26 İnam günü, Xəzan Aylı, 8-ci il. Bakı.

BEYNƏLXALQ AMİL

Sədamızın əks-sədası.

27 Arzu günü, Xəzan Aylı, 8-ci il. Bakı.

RUHANI YOLÇULUQ

Ehtiyatı özümüzə bayraq eləmirik, yaraq eləmirik, həm də yasaq eləmirik, *ehtiyatda saxlayırıq.*

Özümüzlə Yola *müdrikliyi* aparırıq, *yetkinliyi* aparırıq.

ANTİRƏSMİLİK

Rəsmi həqiqət olmur, rəsmi cəhalət olur.

Rəsmi ədalət olmur, rəsmi əsarət olur.

Rəsmi ləyaqət olmur, rəsmi qəbahət olur.

Həqiqətimiz rəsmiyyətə qarşıdır.

Ədalətimiz rəsmiyyətə qarşıdır.

Ləyaqətimiz rəsmiyyətə qarşıdır.

Rəsmiyyət həyatı öldürür,

Ruhaniyyət həyatı Ali Həyata yüksəldir!

Həyatı Rəsmiyyət Fəlakətindən xilas etməliyik!

2 Arzu günü, Köçəri Aylı, 8-ci il. Bakı.

ÖZÜNLƏ DOĞMALAŞMAQ

1

Özünlə Doğmalaşmaq üçün Özündəki Yadlıqla – Naqisliklə
Yağışmalısən, döyüşməlisən, onun üzərində tam qələbə çalmısən!

Kamillik səviyyəsində yaranan doğmalıq!

Qeyri-kamillər özlərinə yaddırlar!

2

Özünü tanımaq üçün Özündəki Yaddan ayrılmalısən!

Özünlə Doğmalaşmadan özünü tanıya bilməzsən!

Doğma Naqislik olmur!

Yad Kamillik olmur!

12 Mərham günü, Köçəri Ayı, 8-ci il.

ÇAĞIRIŞ

Yatanlar, Ayılın!

Yıxılanlar, Qalxın!

Əyilənlər, Düzəlin!

Ölənlər, Dirilin – Amal Məqamıdır!

Yatanları Ayıldın!

Yıxılanları Qaldırın!

Əyilənləri Düzəldin!

Ölənləri Dirildin! – Amal Məqamıdır!

Ayılısın Dünya!

Qalxsın Dünya!

Düzəlsin Dünya!

Dirilsin Dünya! – Amal Məqamıdır!

SÖZ – ƏMƏL

Söz – İşıq.

Söz – Su.

Söz – Od.

İşıqlanmaq,

İşıqlandırmaq,

Təmizlənmək,

İsinmək,

Təmizləmək,

İsitmək.

ŞƏR FƏSADI

Çoxmillətli müttəfiq respublikalar quraşdırılır ki, “İşıqlı” gələcəkdə birmillətli, vahid ölkə yaransın. Çoxmillətlik quyusu qazırlar xalqlar üçün.

Atayurd – Bir Dilli, Bir mədəniyyətli, Bir millətli ölkə olmalıdır – çoxmillətlik fəsadına uymayan, bütöv, müstəqil.

27 Qismət günü, Köçəri Ayı, 8-ci il. Bakı.

TALEYİMİZ

Taleyimizi Hamının Ümumi Taleyini yazan Şərin əlindən alıb, Özümüz yazdıq.

2 Arzu günü, Günəş Ayı, 9-cu il.

ÖZÜYLƏDÖYÜŞ HAQQI

Qorxuya qarşı: Zindanla cəmiyyət arasında fərq yoxdur. Amala

Ölüm yoxdur!

Əsarətə qarşı: Beynim var ki, düşünəm!

Qəlbim var ki, duyam!

Gözüm var ki, görəəm!

Qulağım var ki, eşidəm!

Şöhrətə qarşı: Cəmiyyət Təsdiqi İnkardır.

Şəhvətə qarşı: Nəşəyə əyilən – heyvana baş əyir.

Həsədə qarşı: Dünyada yaxşı nə varsa – mənimdir,
pis nə varsa – Yağının.

Ətalətə qarşı: Var olmaq üçün sağ olmaq azdır...

Yalana qarşı: Murdarlanan dodaq, qulaq.

ÖZÜMLƏŞMƏ YADDAŞI

Nə qədər özünü bilsən də, Daxilində bilməzlik var. Onu bil.

Nə qədər özünə yaxın olsan da, daxilində yadlıq var. Ona yad ol.

Nə qədər özünə dost olsan da, daxilində yağılıq var. Ona yağı ol...

17 Ümid günü, Günəş Ayı, 9-cu il. Bakı.

MÜTLƏQLƏ İŞIQLANMAQ

(Ruhani Qanun)

I. İnsan

Qorxaqlıqdan Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Qorxmazlıq İşığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Yalandan Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Doğruluq İşığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Xudbinlikdən Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Özümlük İşığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Həsəddən Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Qüdrət İşığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Şəhvətdən Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Ləyaqət İşığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Şöhrətdən Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Əsillik İşığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Hərisslikdən Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Vüqar İşığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Naşılıqdan Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Müdrilik İşığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Vəhşilikdən Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Məhəbbət İşığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Mərasim: Zülmətdə İşıq yandırırısan, İşıq Zülməti yandırır külləyə. Zülmət – təbii işıqlarla: şamla, məşəllə, Ocaqla işıqlanır. İşıq əməli, İşıq fərəhi Rəmzləşir. Ömrün İşıq Günləri yaranır – əbədi bayramlaşan.

II. Xalq

Əsarətdən Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Azadlıq İşığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Təqliddən Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Özümlük İşığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Bölünməkdən Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Bütövlük İşığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Mərasim: Yurdunda Işıq yandırırsan, Işıq Zülməti yandırır külləyir. Zülmət – təbii işıqlarla: şamla, məşəllə, Ocaqla işıqlanır.

Yurd şam, məşəl, Ocaq Işığına qərq olur.

Işıq Əməli, Işıq Fərəhi Rəmləşir.

Işıq Günləri yaranır – əbədi Bayramlaşan.

III. Cəmiyyət

Ehkamdan Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Həqiqət Işığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Quruluşdan Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Ədalət Işığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Təşkilatdan Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Haqq Işığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Mərasim: Ölkələrində Işıq yandırırsan. Işıq Zülməti yandırır külləyir. Zülmət – təbii işıqlarla: şamla, məşəllə, Ocaqla işıqlanır.

Işıq Əməli, Işıq Fərəhi Rəmləşir.

Cəmiyyətin Işıq Günləri yaranır – əbədi Bayramlaşan.

IV. Bəşər

Maddiyyətçilikdən Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Ruhanilik Işığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Mütləqsizlikdən Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, İnam Işığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Əxlaqsızlıqdan Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Mənəviyyət Işığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Xurafatdan Azad olanda Daxilindəki Mütləqə çatırsan, Amal Işığına qərq olursan. Mərasimləşir Məqam.

Mərasim: Işıq yanır dünyada, Zülməti yandırır külləyən: şamla, məşəllə, Ocaqla işıqlanır aləm.

Işıq Günləri yaranır – əbədi Bayramlaşan.

24 Ümid günü, Günəş Ayı, 9-cu il.

TƏZAD

Maddiyyətçilikdə təbiətə münasibət ruhsuzlaşır, yırtıcılaşır.

Ruhaniyyətçilikdə təbiətə münasibət – Ruhaniləşir, insaniləşir.

NƏTİCƏ

Maddi Tərəqqi yürüşündə Ruhani qələbə yaranmadı.

Yüürən bəşər yuxılır.

MADDİYYATÇILIQ GÜCSÜZLÜYÜ

“Təbiətin bəşəri dolandırmaq gücü tükənir” – deyirlər.

Maddiyyatçılıq sərməstliyindən ayılmaq gərək.

Ruhaniyyatçılıq ayıqlığına yetmək gərək!

QLOBAL TƏHLÜKƏ

“Ümumdünya Dövləti yaranmasa, Bəşər məhv olacaq!” – deyirlər.

“Ümumdünya dövləti”nin yaranmasından Bəşərin məhv olması yaxşıdır.

“Ümumdünya İqtisadiyyatı yaranmasa, Bəşər məhv olacaq!” – deyirlər.

“Ümumdünya iqtisadiyyatı”nın yaranmasından Bəşərin məhv olması yaxşıdır.

Ümumdünya Dövləti, İqtisadiyyatı “böyük Xalqın, yaxud xalqların” “balaca xalqlar” üzərində Ağalığı olacaq!

27 Qismət günü, Günəş Ayı. 9-cu il. Bakı.

İSTİSMAR ÇEŞİDLƏRİ

Kapitalist iqtisadiyyatı

Kapitalistin Fəhlə əməyinə Sahib olması.

Kapitalistin Fəhlə əməyindən qazanması.

Məqsəd: Kapitalist varidatı.

Sosialist iqtisadiyyatı

Dövlətin Fəhlə əməyinə Sahib olması.

Dövlətin Fəhlə əməyindən qazanması.

Məqsəd: Dövlət varidatı.

İNAM HƏQİQƏTİ

İnamdan başqa Həqiqət yoxdur.

İnsanlaşmaq – İnamlaşmaq deməkdir.

RUHANİ CƏMİYYƏT İDEALI **Mülkiyyət**

1. Əməkçi mülkiyyəti:

- a) fərdi kəndli mülkiyyəti – torpağı.
- b) müştərək sənayeçilər – (fəhlələr, mühəndislər, inzibatçılar) mülkiyyəti: – zavodu, fabriki, mədəni və s.

2. Dövlət mülkiyyəti:

İctimai müəssisələr, dəmir yolu, poçt, teleqraf, radio, meşələr və s.

3. İctimai qruplar:

a) torpaqçılar, b) sənayeçilər, c) əqliyyətçilər, ç) idarəçilər.

4. İctimai Münasibətlər:

Fərdi özünüidarə – (İnam, İdrak, Mənəviyyət, İradə müstəqilliyi).
Maddi müstəqillik, İmtiyaz bərabərliyi.

5. *Ruhaniyyət*

Mütləqə İnam. Özünüdəyişmə.

6. *Haqq:*

Mütləq Həqiqət. Mütləq Ədalət.

7. *Dövlət*

Müstəqil Fərdlərdən Vahid Xalq yaradır, Xalq yaşadır, qoruyur, kamilləşdirir, Tərəqqiyə çatdırır, Dünyada təmsil eləyir.

8. *Ruhani Cəmiyyət Başçısı:*

Maddi imtiyaza malik olmayan.

İctimai imtiyaza malik olmayan.

Ruhani qanunlara tabe olan. Xalq yaratmaq, yaşatmaq, xalqı dünyada təmsil etmək səlahiyyətinə malik olan. İnam, İdrak, Mənəviyyət, İradə Kamilliyinə çatan.

Xalq

Müstəqil yaşamağa, Ruhani Başçı yaratmağa qadir olan.
Vahid İnam, Vahid İdrak, Vahid Mənəviyyat, Vahid İradə sahibi.
Fərdiyyətdən doğan, Fərdiyyəti qoruyan Vəhdət.
Dünya yiyəliyində öz Yeri olan, Sözü olan, İzi olan.

12 İnam günü, Çiçək Ayı, 9-cu il.

AYRILMAZLIQ

Amalsız yaşamağı bacaran Amala görə deyil.
İnsan – Ruhundan ayrıla bilməz.

İNAM

Adamdakı İnsana inanmalıyıq,
Adam özü buna inanmasa da.

ÇEVRİLMƏ

Amal Nuruna qərq olmuş həyat başdan-ayağa Fərəhə çevrilir.

QƏLƏBƏ ÜSLUBU

- 1) Yetkin Təşəbbüs.
- 2) Geniş Meydan.
- 3) Böyük hücum.

2 Murad günü, İşıq Ayı, 9-cu il. Bakı.

ZOR – XALQ

Zor – Xalqın Yağısı.

Xalq – Zorun Əsiri.

Xalqı Yağıdan ayırmaq, Yağıya qarşı çevirmək!

DÖVLƏT VƏZİFƏLƏRİ

Adi Vəzifə: Maddi rifah, əmin-amanlıq.

Ali Vəzifə: Ruhani Xalq!

8 İşıq Ayı, Qismət günü, 9-cu il. Bakı.

DÖVLƏT ÇEŞİDLƏRİ

Demokratiya Dövləti – Sosial Dövlət, ictimai mənafeləri bərabərləndirən.

Sovet Dövləti – İdeoloji Dövlət, marksizmi Zor əsasında cəmiyyətləşdirən.

İslam Dövləti – İdeoloji Dövlət, islamı Zor əsasında cəmiyyətləşdirən.

Faşist Dövləti – Rəhbər Dövləti, Zora əsaslanan *hakim iradəsinin cəmiyyət üzərində ağılığı*.

Rəhbər – Furer, duçe, kaudilyo.

Ruhani Dövlət (Sabahlı): – Xalq Dövləti – Müqəddəs, Ali!

8 Qismət günü, İşıq Ayı, 9-cu il. Bakı.

KAMİL

Körpə kimi Təmiz.

Cavan kimi Qanadlı.

Yaşlı kimi Yetkin.

Qoca kimi Müdrik.

21 Mərhəm günü, İşıq Ayı, 9-cu il. Bakı.

LEQAL FƏALİYYƏT FƏDAKARLIĞI

Leqal Fəaliyyət müəyyən mənada kiçilməkdir, müəyyən mənada bulaşmaqdır.

Ancaq o, Əməli Böyütmək üçün kiçilməkdir,

Çirki Təmizləmək üçün bulaşmaqdır.

21 Mərhəm günü, İşıq Ayı, 9-cu il. Bakı.

İCTİMAİ QURULUŞ

1. *Dövlət* – Xalq yaradan, Xalqı təmsil eləyən, Cəmi Fərdin, Fərdi Cəmin təzyiqindən qoruyan.

2. *Şəxsiyyət* – Fərdi Özünüidarə, Müstəqillik, Əməkçi Mülkiyyəti.

3. *Dövlət Başçısı* – Mülkiyyətsiz, İmtiyazsız, İdarəçi, Ruhani Qanunlara tabe olan, Xalqı ifadə edən, Xalqa əsaslanan.

4. *Xalq* – Müqəddəs İnam, İdrak, Mənəviyyat, İradə təcəssümü, Dövlət Qanunlarını, Başçı hökmlərini Təsdiq, yaxud Rədd edən Bütöv Birlik, Dövlətin Əzəli Məqsədi, Borcu.

XALQ HAKİMİYYƏTİ (DEMOKRATIYA) XÜLYASI

Xalq hakimiyyəti (Demokratiya):

Qərbdə: Azad seçki, referendum (xalq sorğusu), plebisist (xalq yazısı), parlament – xalq hakimiyyəti yoxdur, xalq rəiyyətçiliyi, xidmətçiliyi var.

SSRİ-də: Yalançı seçki, referendumsuzluq, plebisistsizlik, müti Sovetlər – xalq hakimiyyəti yoxdur, xalq məhrumiyyəti, itaəti var.

Əslində xalq hakimiyyəti (Demokratiya) xülyadır.

Dövlət hakimiyyəti var.

Başçı səlahiyyəti var.

10 Dözüm günü, Şölə Ayı, 9-cu il. Baki.

DÖVLƏT ZƏRURİYYƏTİ

1

Dövlət adamların Xalqlaşma ehtiyacından yaranıb;

Dövlət olmayan yerdə Xalq yoxdur;

Xalq olmayan yerdə Bəşər.

2

Dövlət həm yaradıcıdır, həm qoruyucudur, həm qurucu.

Dövlət Xalq yaradır, Xalqı qoruyur, Xalq həyatını qurur.

11 Mərhəm günü, Şölə Ayı, 9-cu il. Baki.

EVLAD MÜSTƏQİLLİYİ

Atadan Asılı olduğum dərəcədə Özümə Sahibəm.

Amaldan Asılı olduğum dərəcədə Özümə Sahibəm.

Sabahdan Asılı olduğum dərəcədə Özümə Sahibəm.

Zamandan Asılı olmadığım dərəcədə Özümə Sahibəm.

6 Arzu günü, Od Ayı, 9-cu il.

ÖLMƏZLİK

1

Görməyən göz – Sənin deyil.
Duymayan Ürək – Sənin deyil.
İşləməyən Əl – Sənin deyil.
Yeriməyən Ayaq – Sənin deyil.
Düşünməyən Beyin – Sənin deyil.

2

Gördüyünü qəbrə aparmırsan.
Duyduğunu qəbrə aparmırsan.
İşlədiyini qəbrə aparmırsan.
Yeridiyini qəbrə aparmırsan.
Düşündüyünü qəbrə aparmırsan.
Getmirsən – qalırsan!

3

Ölümdən əvvəl bədəndən ayrılırsan.
Bədən ölür – sən qalırsan.
Bəşər yaşayanacan yaşayırsan.
Həyata bütöv gəlirsən,
sonra parçalanır, paralanırsan,
həyata qarışırsan və təzə bütövlərə yarayırsan.

4

Bədən bütövlüyünə sığmırsan, ondan kənara çıxırsan,
Bütövlüyünü itirirsən, ondan ayrılırsan.
Həyat xamırına duz kimi qatılırsan.
Təzə Bütövlər yaranır – parçalanmaq, paralanmaq, həyata
qarışmaq üçün.

5

Biçimə sığmır Ruh,
Biçimdə dayanmır, qalmır,
Biçimsizləşir – təzə biçim yaradır.

6

Ruh özünə uyğun biçim arayır, fəqət tapmır.
Biçimlərin heç biri Ruha yaramır.
Biçimlərin hamısını rədd eləyir Ruh.
Qalaq-qalaq biçim yığılır Qəbristanlığa.

7

Torpaqdan yaranmır Ruh.
Oddan yaranır.
Şimşəkdən yaranır.
Günəşdən yaranır.
Buluddan yaranır.
Torpaqdan yaranan bədəndir – Torpağa yarayır.

8

Meyidə çevrilən İnsan deyil.
Torpaq altında çürüyən İnsan deyil.
Həşərata qismət olan İnsan deyil.

9

Ölümdə Biçim Mənadan ayrılır.
İnsana Yad olur.
Yadı öldürür əslində ölüm.

10

Ruh Səndən əvvəl yaranır.
Səndən sonra yaşayır.
Bədənlərdən ayrılı-ayrıla yaşayır.
Bədənə sığmır.
Bədənsiz də yaşaya bilmir.

11

Şimşəyin Göy məkanı var – Kamil.
Günəşin Göy məkanı var – Kamil.
Buludun Göy məkanı var – Kamil.
Yağışın Göy məkanı var – Kamil.
Ruh məkansızdır.

12

Ruh bədənə salınır.
Ruh bədəndə çırpınır.
Quş kimi uçmaq istəyir Ruh.
Dəniz kimi coşmaq istəyir.
Şimşək kimi çaxmaq istəyir.

Bədən sınında, sındırılanda azad olur əsarətdən – təzə əsarətə düşmək üçün.

13

Bədəndən uzaq, bədənə yad, bədəndən uca, bədənə sığmayan və bədəndə yaşayan, bədənə salınan – ölməzliyi qədər fəlakətli Ruh!

14

*Heç kəs Ruha bərabər deyil, buna görə də hamı ölümlüdür.
Heç kəs bədənə bərabər deyil, buna görə də hamı ölümsüzdür.*

10-cu il. Bakı.

ᲠᲗ᲏Თ᲏ ᲠᲗ᲏Თ᲏

RUHANI HÖKMLƏR

(On Üçüncü Qutsal Kitab)

I. MÜQƏDDƏS BORC

I. Özünütanıma

Naşılıqdan ayrılırsan – bilirsən ki:

naqissən
hərissən
xudbinsən
mütisən
yırtıcısən
hərcayisən
ədalətsizsən
cürətsizsən
həsədlisən
şəhvətlisən

II. Özündənəmətə

Naqisliyini öldürürsən.
Hərissliyini öldürürsən.
Xudbinliyini öldürürsən.
Mütilliyini öldürürsən.
Yırtıcılığını öldürürsən.
Hərcayiliyini öldürürsən.
Ədalətsizliyini öldürürsən.
Cürətsizliyini öldürürsən.
Həsədini öldürürsən.
Şəhvətpərəstliyini öldürürsən.

III. Özünəçatma

Kamilliyə çatırsan.
Tamahsızlığa çatırsan.
Fədakarlığa çatırsan.
Vüqara çatırsan.

Xeyirxahlığa çatırsan.
Müqəddəsliyə çatırsan.
Ədalətə çatırsan.
Cürətə çatırsan.
Heyrətə çatırsan.
Məhəbbətə çatırsan.

IV. Başqalaşma

Ətrafdakıları kamilliyə çatdırırsan.
Tamahsızlığa çatdırırsan.
Fədakarlığa çatdırırsan.
Vüqara çatdırırsan.
Xeyirxahlığa çatdırırsan.
Müqəddəsliyə çatdırırsan.
Ədalətə çatdırırsan.
Cürətə çatdırırsan.
Heyrətə çatdırırsan.
Məhəbbətə çatdırırsan.
İnsanlaşırırsan, insanlaşdırırsan...

2. MÜQƏDDƏS QİSMƏT

Ömrünü Ruhaniyyata həsr edən – Mənəviyyatını *Maddiyyat* əsarətindən qorunmalıdır.

Ömrünü Ruhaniyyata həsr edən – Mənəviyyatını *Şər* əsarətindən qorunmalıdır.

Müqəddəs Yaşayış şərtləri:

- I. Minimal güzəran: *Zəruri olanla* kifayətlənmək, Zəruri olmayanı çirkab saymaq, ömürdən silmək.
- II. Minimal Varidat: *Zəruri olanla* kifayətlənmək, Zəruri olmayanı çirkab saymaq, ömürdən silmək.
- III. Minimal Vəzifə: Şərlə qaynayıb-qarışmamaq, Şərə sərf olunmamaq.
- IV. Minimal Rütbə: Şərlə qaynayıb-qarışmamaq, Şərə sərf olunmamaq.

3. MÜQƏDDƏS MƏRASİM

Evlənməyin məqsədi Müqəddəsliyin Sabaha çatdırılmasıdır.

I. Evlənənlər Atanın Xeyir-Duasını alır, Ata qarşısında Ailə Sədaqətinə And içirlər.

II. Gəlinin Ər Evinə gətirdiyi Varidat – Qeyrətdir. Cehiz ləyaqətsizliyinə son qoyulmalıdır.

Ruhaniliyi maddiyyatla ölçmək Qəbahəti lənətlənməlidir.

III. “Qız Sahibinə” Maddi Bəxş verilməsi – gəlinin əşyalaşması, əmtəələşməsidir. Həmin murdarlıq Evlənmə Mərasimindən silinməlidir.

Keyf Məclisi Evlənmə Mərasiminin Ülvi ciddiyyətinə yaddır. Həmin Bayağılıq Mərasimdən silinməlidir.

Valideynlər, Qohumlar, Dostlar Evlənənlərin görüşünə gəlir, onlara ürək sözləri yetirir, Ailə Müqəddəsliyi diləyirlər.

IV. Ailə Ev kimi tikilir, Ağac kimi bitir. Ailənin Bənnası və Bağbanı – Evlənənlərdir.

4. ÖZÜNÜİDARƏ SƏLAHİYYƏTİ

Təşkilatların, İdarələrin, Zorakı və Yalançı Qaydaların Hakimiyyətini Formal saymaq və təcridən Rədd etmək.

(Formal saymaq – Yəni İnamdan, İdrakdan, Mənəviyyatdan, İradədən kənar etmək).

Rədd etmək – yəni əleyhinə çıxmaq, damğalamaq, ifşa etmək).

5. HÖRMƏT HAQQI

Vəsiqəyə, vəzifəyə, varidata hörmət – Günahdır.

Yalnız Ruhani Ləyaqət – Hörmətə Layiqdir:

Kamillik, Tamahsızlıq, Fədakarlıq, Vüqar, Xeyirxahlıq, Müqəddəslik, Ədalət, Cürət, Heyrət, Məhəbbət.

6. MÜQƏDDƏS TƏLİM

Müasir Rəsmi Təlim İnsanı Xeyirdən uzaqlaşdırır, Şərlə barişdirir, İnamsızlaşdırır, İdraksızlaşdırır, Mənəviyyatsızlaşdırır, İradəsizləşdirir.

Rəsmi Təlim insanlara Bilik vermir – Vəsiqə verir.

Müqəddəs Təlim – Ata məktəblərində Müqəddəs Kitablar əsasında aparılır.

Həmin Məktəblər İnsan hazırlayır.

Orada İnsanlaşmaq Elmi öyrədilir, İnsanlaşma səviyyəsi qazanılır.

7. ATA TƏQVİMİ

Tarix Ata Təqvimi əsasında – 1979-cu ilin mart ayından hesablanır.

1 mart 1979-cu il – Ata Təqvimi ilə belə olacaqdır: 1 Günəş (I ay) 1-ci il.

AYLAR:

1. Günəş – mart,	7. Ata – sentyabr,
2. Çiçək – aprel,	8. Xəzan – oktyabr,
3. İşıq – may,	9. Yağış – noyabr,
4. Şölə – iyun,	10. Sərt – dekabr,
5. Od – iyul,	11. Qar – yanvar,
6. Qürub – avqust,	12. Köçəri – fevral.

HƏFTƏNİN GÜNLƏRİ:

I.	Arzu – bazar ertəsi,
II.	Ümid – çərşənbə axşamı,
III.	Dözüm – çərşənbə,
IV.	Mərhəm – cümə axşamı,
V.	Qismət – cümə,
VI.	Murad – şənbə,
VII.	İnam – bazar.

XALQLAŞDIRMAQ – XALQLAŞMAQ!

(SAFRUHUMA, SADIQIMƏ, ƏSİLİMƏ)

Müqəddəs Fəaliyyətə başlayırsınız!

Ruhani Səfərə çıxırsınız!

Daxilinizdəki Mütləq sizə Yar olsun!

ATA HÖKMÜ

1. Müqəddəs Kitablər əsasında Amal – Vətən ideyasıyla yaraqlanırsınız.

Kitabləri hələlik aparmırsınız, İdeyanı aparırsınız.

2. Müqəddəs Fəaliyyəti – Mənəviyyatsızlıq, Ləyaqətsizlik, Özgələşmə bələsinin şərhiylə başlayırsınız.

Həyatımızda Yadlıq fəlakətinin dəhşətli yırtıcılıq, harınlıq, əxlaqsızlıq, xurafat uçurumu yaratdığını göstərirsiniz.

Cavanların yamanlığa hədsiz meylini, ziyalıların işıqsızlığını, xalqın cirkab selinə düşməsinə anladırırsınız.

Formal xalqa çevrilmək təklükəsinin gerçəkliyini söyləyirsiniz.

Ruhani Müqavimət İdeyasını irəli sürürsünüz (“Əməl” Əsasında).

3. Fəaliyyətin ikinci Mərhələsində Yüksək Ruhani Səviyyədə Ata haqqında, Atalıq Haqqında, Hərəkətimizin Məqsədi, Mahiyyəti, Bənzərsizliyi haqqında Müqəddəs Söz söyləyirsiniz, Münasibət yaradırsınız.

(Ünvan ünsiyyətinə qədər).

4. Üçüncü Mərhələdə xalqı Müqəddəs Kitablərə qovuşdurmaq əməlinə qədəm qoyursunuz.

Ruhani Müəllimlik Yüksəkliyinə qalxırsınız (Öyrətməni “Bədiyyat”dan başlamaq olar).

5. Dördüncü mərhələdə Bəyənilmiş, Seçilmiş şəxslərdən ən ləyaqətli – Ataya Münasibət Qanunlarına Mütləq riayət yetkinliyində – Ata hüzuruna dəvət olunur, Atanın xeyir-duasına layiq görülür və hərəkətimizə qoşulur.

Xalq sizi gözləməyən görünür, əslində isə o, sizi gözləyir.

Sərt Ay, 7-ci il. Bakı.

SALAM LƏYAQƏTİ

Salam – hörmət rəmzidir.

Hörmətsizə salam vermək – salanı hörmətdən salmaqdır.

Formallaşan ölür.

Salanı öldürmək olmaz.

Yalnız hörmətə layiq adamlara salam verilir.

Salam – salama layiq olanındır.

Hörmət etmədiyin adama salam vermək – ruhani həqarətdir.

Qar Ayı, 7-ci il. Bakı.

MÜQƏDDƏS RƏMZLƏR

Hürmüzd İşığı.

Babək Fərəhi.

Qorqud Ağsaqqallığı.

Nəsimi Sığmazlığı.

Füzuli Aşiqliyi.

Muğam Hikməti.

Saz Dəyanəti.

Qar Ayı, 7-ci il. Bakı.

XALQLAŞMAQ

I. Xalqı bugün ən çox şəhərdəki aşağı təbəqə, rayondakılar və kənddəkilər təmsil edirlər.

Ana dilini yaşadan onlardır.

Qədimliyi yaşadan onlardır.

Xalqla ruhani birlik yaratmaq, xalqlaşmaq gərəkdir!

II. Yaşayış ərazilərində, müəssisələrdə, iş yerlərində xalqla təmas yaradılır, vaxtaşırı rayonlara, kəndlərə səfər edilir.

III. ***Xalqdan ana dilində danışmaq öyrənilir.***

Qocaları danışdırmaq, onların dilini hiفز etmək, mənimsəmək.

Xalqdan qədimlik öyrənilir.

Seçmə adətlər, ənənələr hiفز edilir, qorunur, sabaha çatdırılır.

IV. ***Xalq həm də öyrədilir.*** Ləyaqətlə, mətanətlə, səbrlə; yetkin ağılla, iradəylə, ardıcıl şəkildə, təcridən xalqı şərdən ayırmaq; şərin

mahiyyətini açıb göstərmək; xalqı ayılmaq, şəərə qarşı ruhani döyüşə çağırmaq! ***Onu böyütmək!***

V. Xalqı Ataya qovuşdurmaq, amallaşdırmaq!

Qar Ayı, 7-ci il. Baki.

ODU QORUMAQ

I. Evladların ev gündəliyi, səfər gündəliyi, İş gündəliyi, Atayla görüş gündəliyi olmalıdır.

Həmin gündəliklərdə hərəkətimizin ən cüzi hadisələri, xassələri, əlamətləri, nişanələri, tələbləri belə öz əksini tapır, saxlanılır, sabaha çatdırılır.

II. Ruhani Mərəsimlər dəqiq şəkildə yazılır, saxlanılır, sabaha çatdırılır.

Tariximizə ən kiçik biganəlik – ruhani qəbahətdir, idraki naqislikdir.

Müqəddəs Odu qorumaq – mütləq zəruriyyətdir.

Qar Ayı, 7-ci il. Baki.

MÜQƏDDƏS İLLƏ GÖRÜŞ

(Ocağın qalanması ilə)

Müqəddəs İlə qovuşmaq Müqəddəslikdir.

I. ***Görüş Ata müraciətiylə başlayır.***

II. Evladlar Müqəddəs İl haqqında söz söyləyirlər.

III. Müqəddəs Kitablardan Kəlamlar oxunur.

IV. Müqəddəs İlə hesabat verilir:

Özündəki şərlə döyüş hesabatı.

Həyatdakı şərlə döyüş hesabatı.

Atalığı öyrənmək hesabatı.

Atalığı öyrətmək hesabatı.

V. İnam, idrak, mənəviyyat, iradə, eşq atəşindən rəmzi Ocaq qalanır:

Hürmüzd İşığı haqqında,

Babək Fərəhi haqqında,
Qorqud Hikməti haqqında,
Nəsimi Həqiqəti haqqında,
Füzuli Məhəbbəti haqqında,
Muğam Hikməti haqqında,
Saz Mətanəti haqqında,
Ata Məsuliyyəti haqqında,
Evlad Sədaqəti haqqında,
söz söylənilir.

VI. Görüş Ataya müraciətlə başa çatır.

Evladlardan biri Müqəddəs Müraciəti Ata Hüzuruna yetirir.

Qar Ayı, 7-ci il. Bakı.

MÜNASİBƏT SAFLIĞI

İnsan Xeyirə bərabərdir.

Adam Şərə bərabər deyil, Şərlə Xeyirin qarışığıdır.

Şərləşən, Şərə bərabər olan – mənən ölür.

Onun ölümünü Təsdiq etmək – yəni Onu ifşa etmək, rədd etmək, inkar etmək – Ruhani Borcudur.

(Şərləşmək – Ataya, Mütləqə, Amala, Vətənə qarşı çıxmaqdır; İnamsızlıq, İdraksızlıq, Mənəviyyatsızlıq, İradəsizlik qəbahətinə qovuşmaqdır).

Köçəri Ay, 7-ci il. Bakı.

ATALILAR MÜNASİBƏTİ

Qardaşlıq, bacılıq –

Mütləq Həsədsizlik,

Mütləq Rəqabətsizlik,

Mütləq Munaqişəsizlik,

Mütləq Mübahisəsizlik –

Mütləq Doğmalıq.

Köçəri Ay, 7-ci il. Bakı.

GÜNAH FƏLAKƏTİ

Ata Sözüən ən cüzi xilaf – günahdır.
Amal Tələbinə ən cüzi xilaf – günahdır.
Günah – Fəlakətdir.
Günahkar – Mənən ölür.
Günah – Mənəvi ölümlük yaradır.
Mənəvi Ölü – İnamı tərkdir.

Köçəri Ay, 7-ci il. Bakı.

MÜQƏDDƏS İLƏ MÜRACİƏT

İnamsızlar arasında İnamlılıq!
İnsansızlar arasında İnsanlılıq!
İdraksızlar arasında İdraklılıq!
Mənəviyyatsızlar arasında Mənəviyyatlılıq!
İradəsizlər arasında İradəliyə!
Səninlə bərabər doğulduq!
Zərdüştdən qədər qədimik!
Babək qədər qədimik!
Qorqud qədər qədimik!
Nəsimi qədər qədimik!
Füzuli qədər qədimik!
Muğam qədər qədimik!
Saz qədər qədimik!

Əminik ki, İnsan – Mütləqləşməlidir.
Cəmiyyət – Ruhaniləşməlidir.

Dünyada Mütləqə İnam bərqərar olmalıdır.
Şərq özümləşməlidir.

Üsulumuz: İnsanlaşma, İnsanlaşdırma.
Ömrümüz – Etiqadımız!
Amallı ilimiz, Sabahlı ilimiz,
Müqəddəs ilimiz – Müqəddəsliyimiz, Salam!

1 Günəş Ayı, 8-ci il. Bakı.

ƏHVAL QANUNU

Evlad əhvalını sazlamağı, kökləməyi bacarmalıdır.
Sazlanmayan, köklənməyən alətdə çalmırlar.
Sazlanmayan, köklənməyən əhvalda fikir söylənilmiş,
iş görülmür.

Günəş Aylı, 8-ci il. Bakı.

ATAYLA GÖRÜŞ MÜTLƏQİLİYİ

Yalnız Ömürlü, Mütləq Daxili Ehtiyac Ata Görüşünə layıqdır.
Keçici Həvəs, Niyyət Ata Görüşünə Ziddir.
Atayla Görüş Mütləqiliyini qorumaq Müqəddəs Borcudur.

16 Qismət günü, Işıq Aylı, 8-ci il.

AMAL DƏRSİ

Öyrətmək lazımdır ki, Ata kimdir, nə istəyir; niyə Peyğəmbərlər yoxdur – Ata var!

Öyrətmək lazımdır ki, Mütləq nədir, Mütləqə İnam nədir; niyə Allah yoxdur, Mütləq var!

Öyrətmək lazımdır ki, İnsan kimdir, İnsanlaşmaq nədir; niyə Adam yoxdur – İnsan var!

Öyrətmək lazımdır ki, Ruhani cəmiyyət nədir, ona necə çatmalı; niyə Qeyri-Ruhani cəmiyyət Yoxdur!

Öyrətmək lazımdır ki, Müstəqil Xalq nədir, ona necə nail olmalı; niyə Qeyri-Müstəqil Xalq Yoxdur!

Öyrətmək lazımdır ki, Özümlü Şərq nədir, ona necə nail olmalı; niyə Təqlidçi Şərq Yoxdur!

Öyrətmək lazımdır ki, Ata Üsulu nədir, ona necə Yiyələnmalı; niyə Başqa Üsul Yoxdur!

Öyrətmək lazımdır ki, Atasız, Mütləqsiz, İnamsız, İnsansız, Ruhsuz, Üsulsuz Müstəqil Xalq Yaranmaz, Özümlü Şərq Yaranmaz!

Oyrənmək və öyrətmək!

17 Murad günü, İşıq Aylı, 8-ci il. Bakı.

YERLİÇİLİK ŞƏRİ

Yerliçilik Ənənəsi yaradırlar. Xalqı Bölə-Bölä Yox etmək istəyirlər.

Bütöv Ata Yurdu İdeyasına Zidd Qüvvə hazırlayırlar.

Xalqın Belini Qırmaq İstəyirlər.

Yerliçilik Şərinin Belini Qırmaq – Müqəddəs Borcudur.

18 İnam günü, İşıq Aylı, 8-ci il. Bakı.

EVLADLARA

(Səfərlik)

Ruhani Təqdim: Ata – Peyğəmbərdən artıq, Canlı Mütləq.

Ruhani çağırışlar: Qorxunuzdan qorxun!

Naşılığınızdan Daşının!

İnamsızlığınıza İnanmayın!

Məzlumluq Zülmündən Qurtarın!

Sabahdan Başqa Bugünümüz Yoxdur!

20 İşıq Aylı, 8-ci il. Bakı.

ŞƏR TƏLƏLƏRİ

Dəbdəbəli Diplom tələsinə salır Şər adamları.

Süni Adlar tələsinə salır Şər adamları.

Mənsəb tələsinə salır Şər adamları.

Nişan tələsinə salır Şər adamları.

Varidat tələsinə salır Şər adamları.

Heykəl tələsinə salır Şər adamları.

Muzey tələsinə salır Şər adamları.

Yubiley tələsinə salır Şər adamları.

İmtina Qətiyyəti gərəkdir – tələyə düşməməkçün, ləyaqətdən keçməməkçün.

6 Mərham günü, Şölə Aylı, 8-ci il. Bakı.

MÜQƏDDƏS MƏRASİMLƏR

Bayram mərasimi

Ocaq qalanır, közü saxlanılır və gələcək bayramda Ocağa qalanır.

Yas mərasimi

Söndürülmüş Ocaq təzədən yandırılır.

7 Qismət günü, Şölə Aylı, 8-ci il. Bakı.

GÜNAHKAR XALQ

Azərbaycan Xalqı Günahkardır.

Müstəqil Dövlət yaratmadığı üçün.

Yad qoltuğunda əsrlərlə yaşadığı üçün.

Yadpərəst ziyalısı üçün.

Yalançı Dirçəlişi üçün.

Saxta Sevinci üçün.

Vəhdətsizliyi üçün.

Əsarətə alışdığı üçün.

Özünə Yağı doğduğu üçün.

Kiçik böyükləri üçün.

Aldandığı üçün.

Paralandığı üçün.

Azərbaycan xalqı günahkardır!

O, günahını Amal Suyuyla Yumalıdır!

7 Qismət günü, Şölə Aylı, 8-ci il. Bakı.

ÖLÜMSÜZLÜK QƏTİYYƏTİ

Ata Evladlarını Ölümə göndərsə – Onlara yaşamaq möhləti verməyəcək!

Ata Özünü Ölümə göndərsə –
Özünə yaşamaq möhləti verməyəcək!

Ölüm Evladlar üçün Yaşamağın başqa bir Biçimidir!

Ölüm Ata üçün Yaşamağın başqa bir Biçimidir!

8 İnam günü, Şölə Aylı, 8-ci il. Bakı.

EVLAD HƏYATI

Evladın Amaldan başqa həyatı yoxdur!

Bu səbəbdən də onun Amaldan kənar şəxsi həyatı da yoxdur.

Yeganə, vahid Amal Həyatı var.

(Həyat yoldaşı və balalarıyla bərabər!)

10 Ümid günü, Şölə Aylı, 8-ci il. Bakı.

EVLƏNMƏ ƏMƏLİ

Evlad evlənəndə Amala *evlad* gətirməlidir, bu mümkün olmasa, *dost* gətirməlidir – *yağı gətirməməlidir*.

11 Dözüm günü, Şölə Aylı, 8-ci il. Bakı.

AĞIL DƏYANƏTİ

Şər daim Ataya qarşı bir-birindən fərqli fəndlər işlədəcək.

Bu, evladların aqlını başından oynatmamalıdır.

12 Mərhəm günü, Şölə Aylı, 8-ci il. Bakı.

HALAL ÜÇÜN

Ehtiramın pakdır!

Oğluma hökmüm:

1. Qardaşın Safruhun köməyiylə, “Əməl”də göstərilən sırayla Müqəddəs Kitablari öyrən! (***Əsilin evində***)

2. Özünlə Daim, Ardıcıl şəkildə Döyüş: Qorxudan, Xudbinlikdən, Hərislikdən, Şöhrətsevərlikdən, Şəhvətsevərlikdən, Təqlidçilikdən, Vətənsizlikdən Azad ol!

Kamilliyə Yüksəl.

3. Özünü Əsas Əmələ – Ata Ailələri yaratmağa hazırla (Tələsmədən və Gecikmədən). Səfərə Yaraqlan!

4. Ata Gününə (25 Mərhəm, Ata Ayı) Müqəddəs Söz hazırla! Ruhani hesabat təqdim et!

Ürəyin Qaranlıqları Yarsın!

15 İnam günü, Şölə Ayı, 8-ci il. Baki.

ŞƏRQ FƏLAKƏTİ

Müasir Şərq üç ağır Yüknün altında inildəyir:

İslam, Qərbi təqlid etmə, ideoloji xurafat.

Şərqi bu Yüknün altından Ata İnamı qurtarmalıdır!

Mütləqçilik toxumu Şərqə səpilməlidir!

Bu, qeyrət işidir. Biz şərqliyik!..

26 Mərhəm günü, Şölə Ayı, 8-ci il. Baki.

UCALIĞA ÇATMAQ

Ata Nəfəsini, Ata Səsini Xalqa çatdırmaq ucalığı durur qarşıda.
Həmin ucalıqdan görünməlidir evladlıq!

27 Qismət günü, Şölə Ayı, 8-ci il. Baki.

EVLAÐLAŞMA QAYDASI

(Evladlara ruhani hökm)

Özündən soruşursan:

Bu məqamda, bu vaxtda, bu hadisədə, bu duyğuda –
İnamım nə səviyyədəydi?
İdrakım nə səviyyədəydi?
Mənəviyyatım nə səviyyədəydi?
İradəm nə səviyyədəydi?

İnamsızıydımsa –

özümə nifrət qətlinə yetmişəm!

İdraksızıydımsa –

özümə nifrət qətlinə yetmişəm!

Mənəviyyatsızdımsa –

özümə nifrət qətlinə yetmişəm!

İradəsızıydımsə –

özümə nifrət qətlinə yetmişəm!

Nisbi İnamlıydımsa –

özümüqınama səviyyəsinə yetmişəm.

Nisbi İdraklıydımsa –

özümüqınama səviyyəsinə yetmişəm.

Nisbi Mənəviyyatlıydımsa –

özümüqınama səviyyəsinə yetmişəm.

Nisbi İradəliydımsə –

özümüqınama səviyyəsinə yetmişəm.

Mütləq İnamlıydımsa – özümə yetmişəm!

Mütləq İdraklıydımsa – özümə yetmişəm!

Mütləq Mənəviyyatlıydımsa – özümə yetmişəm!

Mütləq İradəliydımsə – özümə yetmişəm!

Evlad ömrü boyu “Özümlə sorğu” kitabı yazır, onu Sabaha çatdırır.

27 Qismət günü, Şölə Aylı, 8-ci il. Bakı.

**ATA DANLAĞINA
EVLAD MÜNASİBƏTİ**

Ata Danlağı məktəbdir!

27 Qismət günü, Şölə Ayı, 8-ci il. Bakı.

MÜQƏDDƏS ÇAĞIRIŞLAR

İnam. Ədalət. Həqiqət. Müstəqillik.

(Mütləqə İnam, Ədalətli Cəmiyyət, Həqiqi İnsan, Müstəqil Xalq).

6 İnam günü, Od Ayı, 8-ci il. Bakı.

İDEOLOJİ ŞƏR

Şər İnsana Şər atır, onu iqtisadi münasibətlərin aləti kimi təqdim edir.

İnsanı Şərin Şərindən qurtarmaq gərək!

8 Ümid günü, Od Ayı, 8-ci il. Bakı.

EVLADIM QƏLBİYƏ

Hökmüm:

1. Safruhun vasitəsiylə, Buyurulan sırada Müqəddəs Kitabları öyrənirsən (Şərin əlinə keçməməyi, İdraklı davranışı nəzərə almaqla).
2. Mənəviyyatında Bugünkü nə varsa silirsən, Yox eləyirsən, yalnız Sabahkı saxlayırsan, Mütləqçiliyə Layiq olmaq üçün balaca “Mən”dən Tam keçirsən, Böyük “Mən”ə Yüksəlirsən...

Özünə qarşı Barışmaz olursan.

Özündəki Bugünküylə barışmırsan.

3. Ata Ailəsi yaradırsan “Sədaqət” kitabçası əsasında...

Birini Bakıda, Birini rayonunuzda.

Həmin Ailələr vasitəsiylə Atalaşma, Amallaşma, Müqəddəsləşmə İntibahında iştirak edirsən.

Öyrənirsən, öyrədirsən.

Öyrəndikcə, Öyrədirsən.

Şərdən İmtina, Xeyiri Təsdiq İnamını öyrənirsən və öyrədirsən.

4. Köhnə Təqvimlə Sentyabrın 25-i, Bizim Təqvimlə Ata Ayının 25-i Ata Günüdür.

Məqsəd Atayla Evladların Ruhani Təmasını Müqəddəsləşdirməkdir.

Ata haqqında Mütləqçi Sözü hazırlayırsan, Mütləq İnam, İdrak, Mənəviyyat, İradə səviyyəsinə can atırsan.

Atalığı Dərk etməyinin mərhələsini, İnamının İdrak, Duyğu, İradə gücünü nümayiş etdirirsən.

Sabaha çatdırılacaq Ruhani Sənəd hazırlayırsan!

5. Hər Ay Balanın boğazından müəyyən məbləğ (ən cüzidən – ən böyüyə qədər! İmkan daxilində) çıxarıb Amalın boğazına doldurursan.

Bununla da Maddi Müstəqilliyimizə xidmət eləmiş olursan.

(Şər bizi Maddi cəhətdən qısnamasın, İdeal cəhətdən qısnaya bilməz).

6. *Atanın Safruh Evladına Qardaş İnamı Bəsləyirsən!*

7. *Ayrılanların Əyrilmə Ehtimalı Var.*

Əyrilənlərə Münasibət göstərmirsən.

8. Hər Ayın Birinci Beşinci günü *Ata hüzuruna gəlirsən: Hesabatla, Suallarla, 15 dəqiqə ərzində...*

Artıq Sözlə, hərəkətə yol vermək Dövrü Bitdi.

Qeyrət – Qənaət tələb edir.

9. Balana (bəlkə də Balalarına) Ata, Ocaq, Mütləq, İnam, Amal və s. Sözləri öyrədirsən.

10. Həyat Yoldaşını Amal Yolçusuna çevirə bilməsən də – Amal Yağısı olmağa qoyma!

O, kimin qadını olduğunu yaxşı bilməlidir! Fərəhlənməli, Qanadlanmalıdır!

11. Hökmün icrasına xüsusi Vaxt təyin eləmirəm.

Bilirəm ki, Vaxt Evladın Ürəyində yaşayır, Evlad Ürəyi isə Ətalət, Qorxu, Biganəlik, Arxayınçılıq, İradəsizlik Eybəcərliyinə yaddır.

Vaxtı biz Xeyrlə doldurmasaq – O Şərlə dolu olacaq.

Ürəyin Qaranlıqları Yarsın!

Daxilindəki Mütləq sənə Yar olsun!

Safruhdan Ata Təqvimini al, Onu Pünhan Dünyana cala, onun əsasında Yaşa, Yaşat.

SƏNƏDLƏŞMƏ

Evlad Ata sənədləri əsasında yaşayır, cəmiyyət sənədləri əsasında dolanır.

25 Qismət günü, Od Ayı, 8-ci il. Bakı.

ŞƏR MƏHKƏMƏSİ

Şər Xeyiri İttiham edə bilməz.
Şərin İttihamını ittiham edirik.
Məhkəməsini məhkum edirik.
Cəzasını cəzalandırıraq.

27 İnam günü, Od Ayı, 8-ci il. Bakı.

QANUN LƏYAQƏTİ

1

Ədalətə, Həqiqətə yad olan qanunları qanunsuz sayırıq.
Onlara riayət etmək miskinliyinə alçalmırıq.

2

Həqiqi, adil qanunlarımız – Ata qanunlarıdır.
Onlardan başqa qanun tanımırıq.

27 İnam günü, Od Ayı, 8-ci il. Bakı

XALQÇILIQ HƏQIQƏTİ

Avropaya nifrətimiz yoxdur –
Avropalaşmaya nifrətimiz var.
Rusa nifrətimiz yoxdur –
Ruslaşmaya nifrətimiz var.
Erməniyə nifrətimiz yoxdur –
Qisasçılığa nifrətimiz var.
Gürcüyə nifrətimiz yoxdur –
Yekəxanalığa nifrətimiz var.
Avropalaşdıran Avropalı – Şərçidir.
Ruslaşdıran Rus – Şərçidir.
Qisasçı Erməni – Şərçidir.
Yekəxana Gürcü – Şərçidir.

*Xalqların düşməni deyilik – Şərin düşməniyik.
Xalqsevərliyimiz Bəşərvərliyimizi rədd etmir!*

29 Qismət günü, Qürub Ayı, 8-ci il. Bakı.

DİLİMİZ – BİRLİYİMİZ

Atayurd danışığında, Yazısında əcnəbi Sözləri işlətməmək!
*Ümumşərq Sözləri əcnəbi söz saymamaq, onlardan istifadə
etmək – Şərq Birliyi naminə!*

Xəlqi Birliyimizi Şərq Birliyiylə yanaşı qoyuruq!

29 Qismət günü, Qürub Ayı, 8-ci il. Bakı.

MÜASİR İRANA MÜNASİBƏT

Fars xalqına hörmət.
Fars şovinistlərinə nifrət.
Farslarla şərik sərvətlərimiz:
Zərdüş, Muğam, Nizami.
Farslarla hesabımız:
Cənubi Azərbaycan.

Şərq Birləşməli və Şərə qarşı durmalıdır.

29 Qismət günü, Qürub Ayı, 8-ci il. Bakı.

MÜASİR ƏRƏB DÜNYASINA

MÜNASİBƏT

Ərəb xalqına hörmət.
Ərəb hərcayiliyinə nifrət.
Ərəblərlə şərik sərvətimiz:
İslam memarlığı.
Ərəblərə ittihamımız:
Babək.

Şərq Birləşməli və Şərə qarşı durmalıdır.

29 Qismət günü, Qürub Ayı, 8-ci il. Bakı.

XALQ BİRLİYİ MÜQƏDDƏSLİYİ

Atayurd – türk dilli, türk tarixli, türk mədəniyyətli Vahid bir Xalqın məskənidir.

Atayurdda yaşayan kürdlər, talışlar, tatlar, ləzgilər, lahıclar, udinlər həmin xalqın *atayurdlaşan* üzvi bir hissəsidir.

Atayurdda kürd xalqı, tat xalqı, talış xalqı, ləzgi xalqı, lahıclı xalqı, udin xalqı icad eləmək Xalqı Vəhdətə xəyanətdir.

29 Qismət günü, Qürub Ayı, 8-ci il. Bakı.

GÜNDƏLİK BORC

Beyini *Tüfeyli Fikirlərdən* təmizləmək!

Ürəyi *Tüfeyli Duyğulardan* təmizləmək!

İradəni *Tüfeyli Əməllərdən* təmizləmək!

29 Qismət günü, Qürub Ayı, 8-ci il. Bakı.

EVLAD SƏNƏDİ

Evlad Bir Sənəd tanıyır – Evlad nişanəsi.

Bütün başqa sənədlər: pasport, rəsmi biletlər, vəsiqələr – formal sayılır.

29 Qismət günü, Qürub Ayı, 8-ci il. Bakı.

QARABAĞ MƏSƏLƏSİ

Qarabağın əsil, təbii, tarixi başşəhəri Şuşadır.

Stepanakert – süni, qondarma, yalançı başşəhərdir.

Dağlıq Qarabağ muxtariyyəti – qondarma, süni, zorakı bir düzəltmədir.

Xalqı Birliyi pozmaq, yağılıq közünü alışıdırmaq, “Oğru yadına daş salmaq” niyyətində xidmət eləyir...

Qarabağlılar Stepanakerti Qarabağın başşəhəri saymamalıdırlar!

Dağlıq Qarabağ muxtariyyatını rədd etməlidirlər!

29 Qismət günü, Qürub Ayı, 8-ci il. Bakı.

EVLAD NIŞANƏSİNİN QORUNMASI

Evlad nişanəsi mütləq mənada pünhan saxlanılır, yada göstərilmir, yağışa verilmir, çıxılmaz vəziyyətdə cırılır.

Nişanəni şərə verən – xəyanətkar sayılır və evladlıqdan çıxarılır.

31 İnam günü, Qürub Ayı, 8-ci il. Bakı.

SATQIN YAŞAMAZLIĞI

Satqına özünü öldürmək imkanı verilir!

Yaşamaq imkanı verilmir!

21 İnam günü, Ata Ayı, 8-ci il. Bakı.

SƏFƏR ÜSTƏ

Amalla yaraqlanmaq.

Amala çağırmaq.

Tilov atmaq.

Evlad tutmaq.

25 Murad günü, Xəzan Ayı, 8-ci il. Bakı.

MADDİ BÖRC QANUNU

1. Maddi borc Evladın Amala verdiyi Zəruri Qurbanıdır.

Bu qurban ***Mütləq*** verilməlidir.

2. Maddi borc hər ay ödənilir, yaxud cəm halında bir neçə ayda ödənilir.

3. ***Maddi borcu ödəməmək – Ruhani borcu ödəməməkdir.***

1 Arzu günü, Sərt Ay, 8-ci il. Bakı.

RUHANİ İNTİZAM QANUNU

Mütləqilik – Aqibətimizdir!

Anımız, Günümüz yox, Ayımız, İlimiz yox – Ömrümüz, sabahımızdır!

Sözü Əməldən cüzi də olsa ayırmaq – Əyrilikdir.

Nisbilik – Əskiklikdir.

Nisbi Əməl – Əməlsizlikdir.

Mütləq İnam – Mütləq İntizam tələb edir.

İntizama ən cüzi xilaf – **Amala xilafdır.**

Amallı olmaq – **Mütləq mənada İntizamlı olmaqdır.**

1 Arzu günü, Sərt Ay, 8-ci il. Bakı.

AMAL LƏYAQƏTİ

Sözü Əməldən ayıran –

Özünü Amaldan ayırır.

26 Qismət günü, Sərt Ay, 8-ci il. Bakı.

TƏZƏ İL GÜNÜMÜZ

Müqəddəs İlimiz Günəş Ayının 1-də başlanır.

15 Qismət günü, Qar Ayı, 8-ci il. Bakı.

DOQQUZUNCU İL BAYRAMIMIZ

1. Mərasim Ata Sözüylə başlanır, Evladların Ataya İllik hesabatıyla davam edir, Ata Söhbəti və cavablarıyla ünə yetir, Bayraq Təntənəsiylə başa çatır.

2. Evladın Ruhani hesabatı:

Nəyi öyrəndim, nəyi öyrənmədim?

(Müqəddəs Kitabların öyrənilməsi).

Nəylə döyüsdüm, nəylə döyüşməliyəm?

(Özüylə döyüş).

Yaratdımsa – kimlə, nə vaxt; yaratmadımsa – səbəbi? (Ailə yaradıcılığı).

3. Ataya veriləcək Suallar əvvəldən hazırlanır, yazılı şəkildə Bayram günü Ataya təqdim edilir.

4. Safruh, Sadiqim, Əsil Müqəddəs Bayrağı Ataya təqdim edirlər.

“Ata Hökmünə Yetdik!” – deyə Ata Səcdəsinə Yüksəlirlər.

5. Evladlar bir-bir Bayraq Andı içirlər:

“Vətənimiz – Səmamızdır!

Vətən rəngli Bayrağıma And içirəm!

Ömrüm-günüm Atanıdır – Amalıdır!

Vətənimdə dalğalansın Bayrağımız!

İnsanımız – Səmamızdır!

İnsan rəngli Bayrağıma And içirəm!

Ömrüm-günüm Atanıdır – Amalıdır!

İnsanımda dalğalansın Bayrağımız!

Şərq Dünyası – Səmamızdır!

Şərqi rəngli Bayrağıma And içirəm!

Ömrüm-günüm Atanıdır – Amalıdır!

Şərqi bizdə dalğalansın Bayrağımız!

Bəşəriyyət – Səmamızdır!

Bəşər rəngli Bayrağıma And içirəm!

Ömrüm-günüm Atanıdır – Amalıdır!

Bəşərimdə dalğalansın Bayrağımız!

6. Evladlar Bayrama Nişanələrlə gəlirlər. Nişanələri Ataya rəmzi mənada təhvil verirlər və yenidən Atanın əlindən götürürlər.

7. Bayram günü Rəmzi Ocaq qalanır. 8 məşəl yandırılır. Atanı məşəllə qarşılayırlar və Ocağın başında əyləşdirirlər.

8. Ata Sözüə Evladlar ayaq üstə qulaq asırlar.

9. Bayram bütünlüklə “Çahargah” üstə köklənir. Tarda, kamaçada, neydə “Çahargah” dillənir, Qədir Rüstəmovun ifasında dinlənir.

10. Bayram bütünlüklə maqnitafona yazılır, çəkilir, cövhəri Safruh tərəfindən sənədləşdirilir.

11. Mərasim 2 saat ərzində bitir.
12. Yeni il carları (plakatlari):
Səmavi ilimiz – Səmavi Elimiz – Səmavi Yolumuz!
Göyümüz – Torpağımız. Göyümüz – Bayrağımız!
Doqquz Sabahlı İllər!
Ata Təqyimi – Amal Tarixi!
Qədimliyimiz qədər təzələnmək!

15 Qismət günü, Qar Ayı, 8-ci il. Bakı.

SƏFƏR GÜNÜ

Sərt Ayının 27-si Səfər günü sayılır və Mərasimləşir.

30 Qismət günü, Qar Ayı, 8-ci il. Bakı.

MƏRASİM GƏRƏKLIYI

Mərasim – Müqəddəs Təmas Məqamıdır – Göy xislətli.
Ona Yüksəlmək gərək!

3 Ümid günü, Köçəri Ay, 8-ci il. Bakı.

MÜTLƏQ TƏLƏB

Mütləqlikdən cüzi də olsa, ani də olsa – ayrılmayın!
Mütləqiliyinizdə Mütləq olun!

15 İnam günü, Köçəri Ay, 8-ci il. Bakı.

SƏFƏR GÜNÜ MƏRASİMİ

Mərasimdə: Səfər sözü söylənilir.

Səfər hesabı verilir.

Səfər xeyir-duası alınır.

Səfər Rəmzi çəkilir:

“Ata Günəşinə qərğ olmuş Yol – Göylə birləşən”.

Səfər günü: 27 Sərt Ay.

15 İnam günü, Köçəri Ay, 8-ci il. Bakı.

DOĞMALIQ

Ata Danlağı Su kimi içilir.
Ata Təqdiri Od kimi qorunur.

15 İnam günü, Köçəri Ay, 8-ci il. Bakı.

QAZAX BİRLİYİ

Şərə qəzəbləndilər. Şəri qəzəbləndirdilər.
Şər Şərliyini daha artıq bildirəcək.
Şərin Şərliyi daha artıq bilinəcək.

15 İnam günü, Köçəri Ay, 8-ci il. Bakı.

ATA – EVLAD VƏHDƏTİ

1

Atayla Evlad arasında iynənin ucu boyda fikir ayrılığı olmamalıdır.

Olanda Evlad bugünləşir, şərləşir, Evladlıqdan çıxır.

Atayla Evlad arasında iynənin ucu boyda duyğu ayrılığı olmamalıdır.

Olanda Evlad bugünləşir, şərləşir, Evladlıqdan çıxır.

Evlad müstəqilliyinin bir İfadəsi var:

Atayla vəhdət.

2

Ata Səcdəsinə iynənin ucu boyda dəqiqsizlik Şərə xidmətdir.
Çünki Ata Səcdəsi – Şərin qənimidir.

2 Arzu günü, Günəş Ayı, 9-cu il. Bakı.

9-cu İL BAYRAMI HAQQINDA

9-cu il Bayramımız – Bayraqlı Bayramımız – təqdir olunur.

Bayraq yaradıcıları *Safruhun, Sadiqimin, Əsilin* əməli Təqdir olunur, Bayram təşkilatçısı Əsilin Əməli Təqdir olunur.

Safruhun, Sadiqimin, Əsilin hesabatları Təqdir olunur, başqa Evladlarınkı Qəbul olunur.

Bayraq mərasimindəki *dəqiqsizlik, texniki nöqsanlar, vaxt qaydasının pozulması* nəzərə çatdırılır.

16 Arzu günü, Günəş Ayı, 9-cu il. Bakı.

ƏYRİLİK

Bayram – Müqəddəs Əməldir.

Bayramdan imtina etmək – Amaldan imtina etməyə bərabərdir...

Amala xidmət etmək – Fərəhdür...

Şiltaqlıq hərcayı havadır – bugünün çağırdığı.

Düzgün əyri iş tutub...

Bayrama dönük çıxıb,

Bayrağa and içməyib...

Düzgün Amalsız yaşaya bilirsə – yaşasın, bilmirsə – Ata qarşısında tövbə eləsin, *Evladlığını təzədən qaytarsın.*

Evladın Özümlükdən kənar Özü yoxdur...

Ata Sözü – Mütləkdir!

16 Arzu günü, Günəş Ayı, 9-cu il. Bakı.

EVLADLARA

(9-cu il Hökmü)

9-cu İlimiz Səfər İli olacaq...

Amal Xurcunu çiyinizdə,

Əməl Ağacı əlinizdə,

Mütləq İşığı qəlbinizdə,

Ailə Soracağı dilinizdə Yol gedəcəksiniz.

Nur aparıb Uğur gətirəcəksiniz.

19 Mərhəm günü, Günəş Ayı, 9-cu il. Bakı.

AMAL EVİ

Amal Evi yaranmalıdır.

Ayda bir dəfə Evladlar Amal Evinə yığışmalıdır, Ataya, Mütləqə, Amala sitayiş etməli, Atadan, Mütləqdən, Amaldan Güc almalı, Amallaşma Birliyinə çatmalıdırlar:

İdrak İşıqlanır, Mənəviyyat İşıqlanır, İradə İşıqlanır..., Müqəddəs Kitablər oxunur, Müqəddəs Kitablara Söz deyilir. Ruh Göylənir.

Məsullar – təşkilatca: Safruh, Sadiqim, Əsil, Halal; *bədiyyatca:* Safruh, Qəlbi, Özümlü.

Evladların hamısı Ruhani Evin tikilməsində Əməl göstərir.

Amal Evi 10-cu il Bayramında Ataya təqdim olunur.

27 Qismət günü, Günəş Ayı, 9-cu il. Bakı.

TƏBİƏTLƏŞMƏ

Dağda dözüm var, vüqar var, səbr var...

Dağdan dözüm öyrənməli, vüqar öyrənməli, səbr öyrənməli...

Dağla görüşməli – Dağa qovuşmalı.

Suda təmizlik var, dirilik var, axarlıq var...

Sudan təmizlik öyrənməli, dirilik öyrənməli, axarlıq öyrənməli...

Suyla görüşməli – Suyu qovuşmalı.

Ağacda Böyümə var, bərəkət var, köklük var...

Ağacdan böyümə öyrənməli, bərəkət öyrənməli, köklük öyrənməli...

Ağacla görüşməli – Ağaca qovuşmalı.

Göydə ucalıq var, şəfqət var, ülvyyəət var.

Göydən ucalıq öyrənməli, şəfqət öyrənməli, ülvyyəət öyrənməli...

Göylə görüşməli – Göyə qovuşmalı.

Çötin məqamlarda Dağa, Suya, Ağaca, Göyə üz tutmalı; Dağdan, Sudan, Ağacdən, Göydən keçməli; Dağ, Su, Ağac, Göy Sözü Yaratmalı, Yaşatmalı; Dağ, Su, Ağac, Göy Qohumluğu Yaratmalı – Yaşatmalı.

Mərasimləri Dağ ətəyində, Bulaq, Çay, Dəniz üstündə, Meşədə, Bağçada, Göy altında keçirməli...

27 Qismət günü, Günəş Ayı, 9-cu il. Baki.

RUHANI YERLƏR

Dağ ətəyi tapın –

Mərasimlərimiz üçün. Ruhaniləşsin!

Dəniz, Çay, Bulaq üstü tapın –

Mərasimlərimiz üçün. Ruhaniləşsin!

Bağ, meşə tapın –

Mərasimlərimiz üçün. Ruhaniləşsin!

Ulduzlu Göy tapın –

Mərasimlərimiz üçün. Ruhaniləşsin!

27 Qismət günü, Günəş Ayı, 9-cu il. Baki.

ATA GÜNÜ BAYRAMI HAQQINDA

1. Mərasim baş tutdu. Evlad ləyaqəti, Səfər qətiyyəti təsdiq olundu.

2. Sadiqimin uğurlu təşkilatçılıq əməli təqdir olunur.

3. *Nisbilik*: Vaxt intizamının pozulması, sonda mərasimin adiləşməsi.

Mərasim Müqəddəsliyi Ruhani Yetkinlik yetirir!

26 Ata Ayı, 9-cu il.

EVLADLARA

Qardaşınız Safruhun “Ata İşığında” Kitabını öyrənin, öyrədin, Sabaha çatdırın.

10 Murad günü, Xəzan Ayı, 9-cu il. Baki.

FİKİR YÖNÜ

Ata Buyuruğundan Kənar, Hərcaı Fikir ardınca getmək – İdraki Azmadır – Evladsızlığa aparən.

İdraki Azma – Amala Yağılıqdır, Şərə yalmanmaqdır, Günahdır – Ata Qeyzinə layıq!

5 Mərham günü, Yağış Ayı, 9-cu il. Bakı.

AMAL ADI

Amalımız “Asif Ata Ocağı” adlanır.

23 Murad günü, Od Ayı, 10-cu il. Bakı.

YÖN

Beynəlmiləçilik – İmperiyaçılıq.

Millilik – Antiimperiyaçılıq.

19 Dözüm günü, Xəzan Ayı, 10-cu il. Bakı.

Əbil, Vələddin, Əminə öz istəkləriylə Ocaqdan çıxırlar, Uluslu, Layıq, Göylü Yükündən azad olurlar.

xxx

Arif, Ədalət, Vidadi, Asif, Loğman, Həsən, Gülzar, Bayram, Azər öz istəkləriylə Ocaqdan çıxırlar, Evlad Yükündən azad olurlar.

Qeyd:

Arif – keçmiş Qeyrət, Ədalət – keçmiş Qala, Vidadi – keçmiş Elmən, Asif – keçmiş Dayaq, Loğman – keçmiş Yüksək, Həsən – keçmiş Özül, Gülzar – keçmiş Bulaq, Bayram – keçmiş Fərəh, Azər – keçmiş Mətin.

(Sadiq).

xxx

İlqar öz istəyiylə Ocaqdan çıxır, Evlad Yükündən azad olur.

Ata Ayı, 11-ci il. Bakı.

Qeyd İlqarın Ocaqdakı adı – Uluyol idi.

(Sadiq)

xxx

Ocaqdan çıxarılan, çıxan – Ocağa qayıtmır.

18 Arzu günü, Ata Ayı, 11-ci il. Bakı.

xxx

Ailə Mərəsimlərində Ata Mütləqiliyinə ən cüzi xilaf olarsa – Mərəsim dayandırılır, günahkar Ocaqdan çıxarılır.

xxx

Evladlar arasında Dedi-Qodu Ocağa xəyanət sayılır və Dedi-Qodu iştirakçıları Ocaqdan çıxarılır.

22 Qismət günü, Ata Ayı, 11-ci il. Bakı.

xxx

ÖZÜYLƏDÖYÜŞ YAZISI

Evladlar Özüylədüyüş yazısı yazmalıdırlar – Gündəlik, Aylıq, İllik, Ömürlük.

“Mən kiməm?” – Sualına cavab vasitəsiylə özünü tanımalı; “Bu gün mən necə yaşadım, hansı naqışliyimdən azad oldum; hansı məziyyət qazandım?” – Sualına cavab vasitəsiylə özünün Ruhani Halını müəyyən etməli; Aylıq, İllik, Ömürlük özünümüşahidələr əsasında Kamillik Yolunun məqamlarını qiymətləndirməli; ardıcıl surətdə İnsanlaşmalı. Yazı Ata Günündə Ataya təqdim edilməli, Ailə Mərəsimlərində oxunmalıdır.

Özüylədüyüşsüzlük – Evladsızlıq sayılır.

Xalq Cəbhəsi – Mahiyyətə Hökumətin sərbəst kölgəsi olduğundan, Miting – mahiyyətə Şərə yarayan Küçə tamaşası olduğundan – onlarda iştirak etmək Ocağa Xəyanət sayılır və xəyanətkar Ocaqdan çıxarılır.

xxx

İlham Heydərov öz istəyiylə Ocaqdan çıxır.

Qəlbi Yükdən azad olur.

7 Qismət günü, Od Ayı, 11-ci il. Bakı.

xxx

Osmanov Qüdrət öz istəyiylə Ocaqdan çıxır, Binalı Yükündən azad olur.

20 Günəş Ayı, 12-ci il. Bakı.

xxx

Turabov Rasim öz istəyiylə Ocaqdan çıxır – Uluyol Yükündən azad olur.

20 Çiçək Ayı, 12-ci il. Bakı.

xxx

Balakişiyev Sahib öz istəyiylə Ocaqdan çıxır, Qala Yükündən azad olur.

xxx

Əfəndiyev Xalid öz istəyiylə Ocaqdan çıxır, Güntay Yükündən azad olur.

Çiçək Ayı, 12-ci il. Bakı.

xxx

İbrahimova Zəminə öz istəyiylə Ocaqdan çıxır, Ömürtay Yükündən azad olur.

İşıq Ayı, 12-ci il. Bakı.

xxx

Quliyev Məhəmmədəli öz istəyiylə Ocaqdan çıxır, Nurand Yükündən azad olur.

xxx

Nəcəfov Qardaşxan öz istəyiylə Ocaqdan çıxır, Bilən Yükündən azad olur.

İşıq Ayı, 12-ci il. Bakı.

xxx

Məmmədov Mürşüd öz istəyiylə Ocaqdan çıxır, Qoruyurd Yükdən azad olur.

İşiq Ayı, 12-ci il. Bakı.

xxx

Teymurov Teymur öz istəyiylə Ocaqdan çıxır, Ucalı Yükdən azad olur.

25 İşiq Ayı, 12-ci il. Bakı.

xxx

Mirzəyev Rəsulağa öz istəyiylə Ocaqdan çıxır – Uluslu Yükdən azad olur.

30 Ata Ayı, 12-ci il. Bakı.

xxx

Həsənov Ələddin öz istəyiylə Ocaqdan çıxır, Yurdçu Yükdən azad olur.

12-ci il. Bakı.

xxx

Vidadi Ata Hökmüylə Ocaqdan çıxarılır, Soylu Yükdən azad olur.

16 Qismət günü, Yağış Ayı, 12-ci il. Bakı.

xxx

Rahilə Ata Hökmüylə Ocaqdan çıxarılır, Göylü Yükdən azad olur.

16 Qismət günü, Yağış Ayı, 12-ci il. Bakı.

xxx

Ocaqdan çıxanlarla, çıxarılanlarla Ata Təması həmişəlik kəsilir.

26 Arzu günü, Yağış Ayı, 12-ci il. Bakı.

xxx

Ocaqdan Dönən – Ölür.
Ölülərlə Ünsiyyət kəsilir.

22 Qismət günü, Ata Aylı, 11-ci il. Bakı.

ՀԷՆՏՆԻ ԶԳՆԻԿՆԻ
QUTSAL KƏLAMLAR
(7 Kəlam)

MÜTLƏQLƏ TƏMAS

(Birinci Qutssal Kəlam)

I. Ataya Səhər Ricası

Atam – Mütləqim!
Ağlıma İşıq ver!
Ürəyimə Qüvvət ver!
İradəmə Qətiyyət ver!
Yalana Uymayım!
Çirkaba bulaşmayım!
Günaha batmayım!
Qəbahətə əyilməyim!
Rəzalətlə barışmayım –
Özümə yad olmayım!

II. Ataya Günorta Ricası

Atam – Mütləqim!
Yalanla görüşdüm – Yalançı olmadım!
Çirkabla görüşdüm – Çirklənmədim!
Günahla görüşdüm – Günahkar olmadım!
Qəbahətlə görüşdüm – Əyilmədim!
Rəzalətlə görüşdüm – Barışmadım!
Özümə yad olmadım –
Ağlım işıqlıydı!
Ürəyim qüvvətliydi!
İradəm qətiyyətliydi!
Atalıydım – Mütləqliydim!

III. Ataya Axşam Ricası

Atam – Mütləqim!
Günüm keçdi.
Sənə bir addım da yaxınlaşdım.
Məni özünə qovuşdur –
Ağlımı ağılnla,
Qəlbimi qəlbinilə,
İradəmi iradənə işıqlandır –
Sənə layiq olum!

IV. Özündəki Mütləqlə Səhər Təması

Məndə Məndən Yüksək olan Mütləq Məna!
Məndəki Qorxunu Məndən al!
Məndəki Həsədi Məndən al!
Məndəki Kəlni Məndən al!
Məndəki Xəbisi Məndən al!
Məndəki Cahili Məndən al!
Məndəki Vəhşini Məndən al!
Məndəki Hərisi Məndən al!
Məndəki Zalımı Məndən al!
Məni Özümə çatdır!

Nisbi Cəsarəti Məndən al!
Nisbi Heyrəti Məndən al!
Nisbi Vüqarı Məndən al!
Nisbi Saflığı Məndən al!
Nisbi Doğruluğu Məndən al!
Nisbi İnsaniliyi Məndən al!
Nisbi Ləyaqəti Məndən al!
Nisbi Mərhəməti Məndən al!
Məni Özümə çatdır!

Nisbi İnamı Məndən al!
Nisbi İdrakı Məndən al!
Nisbi Mənəviyyatı Məndən al!
Nisbi İradəni Məndən al!
Məni Özümə çatdır!

Mütləqə tapınım – Nisbiyə tapınmayım!
Həqiqətə tapınım – Yalana tapınmayım!
Vidana tapınım – Zora tapınmayım!
İnsana tapınım – Zamana tapınmayım!
Özümə çatım!

V. Təbiətdəki Mütləqlə Gündüz Təması

Təbiətdə Təbiətdən Yüksək olan Məna!
Dağların Vüqarında Mənliyim yaşayır – Ona çatım!
Çayların Axarında Mənliyim yaşayır – Ona çatım!
Səmanın Ucalığında Mənliyim yaşayır – Ona çatım!
Günəşin Şəfqətində Mənliyim yaşayır – Ona çatım!
Qürubun Qübarında Mənliyim yaşayır – Ona çatım!
Səhərin Cəzbində Mənliyim yaşayır – Ona çatım!
Gecənin Sehrində Mənliyim yaşayır – Ona çatım!
Səndəki Özümlüyümə çatım!

VI. Dünyadakı Mütləqlə Axşam Təması

Dünyada Dünyadan Yüksək olan Məna!
Əzəliyə qovuşum – Ötəridən keçim!
Əbədiyə qovuşum – Keçicidən keçim!
Sonsuza qovuşum – Sonludan keçim!
Kamilə qovuşum – Qeyri-Kamildən keçim!

Ötərini Əzəli saymayım!
Keçicini Əbədi saymayım!
Sonlunu Sonsuz saymayım!
Qeyri-Kamili Kamil saymayım!

Hadisədə qalmayım – Mahiyyətə çatım!
Gerçəklikdə qalmayım – Mahiyyətə çatım!
Şəraitdə qalmayım – Mahiyyətə çatım!
Mühitdə qalmayım – Mahiyyətə çatım!
Səndəki Özümlüyümə çatım!

VII. Matəm Üstə Mütləqlə Təmas

Ölən – Əzəlidə qalır.
Əbədidə qalır.
Sonsuzda qalır.
Kamildə qalır.
Üzlərdə qalır.
Gözlərdə qalır.
Dodaqlarda qalır.
Xalqda qalır.
Ölən – Gerçəklikdən gedir – Mənada qalır.

VIII. İnsanilik Mərasimi üstə Mütləqlə Təmas

Dünyanın Dünyadan Yüksək Mənasını özündə daşıyan.
Həyatın Həyatdan Yüksək Mənasını özündə daşıyan.
Özünün Özündən Yüksək Mənasını özündə daşıyan.

Gerçəklikdən yüksək olan!
Cəmiyyətdən yüksək olan!
Şəraitdən Yüksək olan!
Mühitdən Yüksək olan!
Mütləqə can atan!
Mütləqləşməyə Qadir olan!
Mütləq İnam daşıyan!
Mütləq İdrak daşıyan!
Mütləq Mənəviyyat daşıyan!
Mütləq İradə daşıyan! –
İnsan!
Sənə çatmalıyam!

IX. Xəlqilik Mərasimi üstə Mütləqlə Təmas

Əzəlilik daşıyan.
Əbədilik daşıyan.
Sonsuzluq daşıyan.
Kamillik daşıyan.
Camaatın Camaatdan Yüksək Mənasını Daşıyan –
Xalq!
Sənə çatmalıyam!

X. Şərqlik Mərasimi üstə Mütləqlə Təmas

Ruhaniyyət İşığı.
Müqəddəslik İşığı.
İnam İşığı.
İdrak İşığı.
Mənəviyyət İşığı.
İradə İşığı.
Vəhy İşığı.
Vəcd İşığı.
Şərq!
Sənə çatmalıyam!

XI. Bəşərilik Mərasimi üstə Mütləqlə Təmas

Özünün Özündən Yüksək Mənasını daşıyan.
Aqibətindən Yüksək olan!
Tarixindən Yüksək olan!
Mahiyyətindən aşağı Yaşayan!
Özünə çatmayan –
Bəşər!
Özünə çatmalısın!

25 Dözüm günü, Günəş Ayı, 14-cü il. Bakı.

İKİLİK *(İkinci Qutsal Kəlam)*

1. Mütləq – Nisbi

Mütləq – Nisbinin İnkarıdır, həm də Mənasıdır; Məna – Təzahürü inkar edir; Mütləqin Nisbiyə, Nisbinin Mütləqə çevrilməsi ideyası – Dialektik Cəfəngiyyatdır.

Mütləqlə Nisbi arasında Birlik Yoxdur – Təzad var.

Mütləq Nisbidə Təzahür edir, öz İnkarında gerçəkləşir.

Təzahür Mənadən yaranır, həm də Mənanın inkarından yaranır: – Məna Təzahürdə öz İnkarını yaradır.

Məna Bütövdür, ancaq Məna ilə Təzahür arasında Təzad var: bu səbəbdən də Dünya ziddiyyətlidir.

Bütöv Mənadən Ziddiyyətli Gerçəklik yaranıb – Məna ilə Gerçəklik arasında Ziddiyyət yaranıb.

Əksliklərin Birliyi İdeyası – Dialektik Cəfəngiyyatdır.

Təzadlar arasında Birlik olmur: bir-birini İnkar edənlərin Birliyi – Uydurmadır.

Dünya – Mütləq Mahiyyət və Nisbi Gerçəklik Təzadıdır.

2. Əzəli – Ötəri

Əzəli – Ötərinin İnkarıdır, həm də Mənasıdır;

Əzəli Ötəridə Təzahür edir, həm də onu İnkar edir.

Əzəli – Bütövdür, ancaq Əzəli ilə Ötəri arasında Təzad var; bu səbəbdən də Dünya Ziddiyyətlidir.

Əzəli ilə Ötəri arasında Birlik İdeyası – Cəfəngiyyatdır.

Təzadlar arasında Birlik olmur.

Dünya Əzəli Mahiyyət və Ötəri Gerçəklik Təzadıdır.

3. Əbədi – Keçici

Əbədi – Keçicinin İnkarıdır, həm də Mənasıdır.

Əbədi – Keçicidə Təzahür edir, həm də Keçicini İnkar edir: –

Əbədi – Bütövdür, ancaq Əbədi ilə Keçici arasında Təzad var; bu səbəbdən də Dünya Ziddiyyətlidir.

Əbədilə Keçicilik arasında Birlik İdeyası – Cəfəngiyyatdır.

Təzadlar arasında Birlik olmur.

Dünya – Əbədi Mahiyyət və Keçici Gerçəklik Təzadıdır.

4. Sonsuz – Sonlu

Sonsuz – Sonlunun İnkarıdır, həm də Mənasıdır.

Sonsuz Sonluda Təzahür edir, həm də Sonlunu İnkar edir. Sonsuz öz İnkarında Gerçəkləşir.

Sonsuz – Bütövdür, ancaq Sonsuzla Sonlu arasında Təzad var; bu səbəbdən də Dünya Ziddiyyətlidir.

Sonsuz–Sonlu Birliyi ideyası – Cəfəngiyyətdir.

Təzadlar arasında Birlik olmur.

Dünya – Sonsuz Mahiyyət və Sonlu Gerçəklik Təzadıdır.

5. Kamil – Qeyri-Kamil

Kamil – Qeyri-Kamilin İnkarıdır, həm də Mənasıdır; Kamil Qeyri-Kamildə Təzahür edir. Həm də onu İnkar edir; Kamil öz İnkarında Gerçəkləşir; Kamil – Bütövdür, ancaq Kamillə Qeyri-Kamil arasında Təzad var; bu səbəbdən də Dünya Ziddiyyətlidir.

Kamillə Qeyri-Kamil Birliyi İdeyası – Cəfəngiyyətdir.

Təzadlar arasında Birlik olmur.

Dünya – Kamil Mahiyyət və Qeyri-Kamil Gerçəklik Təzadıdır.

6. Dünyalıq – Dünya

Dünya – Dünyalıqdan yaranıb, Dünyalıq Dünyada Təzahür eləyir, ancaq Dünyalıqla Dünya arasında Təzad var, bu səbəbdən də Dünya Ziddiyyətlidir.

Dünyalıqla Dünyanın Birliyi İdeyası – Cəfəngiyyətdir.

Təzadlar arasında Birlik olmur.

Dünya – Əzəli, Əbədi, Sonsuz, Kamil Dünyalıqla Ötəri, Keçici, Sonlu, Qeyri-Kamil Gerçəkliyin Təzadıdır.

7. Həyatlıq – Həyat

Həyat – Həyatlıqdan yaranıb, ancaq Həyatlıqla Təzad təşkil edir; bu səbəbdən də Dünya Ziddiyyətlidir.

Həyatlıqla Həyat arasında Birlik İdeyası – Cəfəngiyyətdir.

Təzadlar arasında Birlik olmur.

Dünya – Əzəli, Əbədi, Sonsuz, Kamil Həyatlıqla Ötəri, Keçici, Sonlu, Qeyri-Kamil Həyat arasında Təzaddır.

8. İnsanlıq – Adam

Adam – İnsanlıqdan yaranıb, ancaq İnsanlıqla Adam arasında Təzad var; bu səbəbdən də Dünya Ziddiyyətlidir.

Adamlarla İnsanlıq arasında Birlik – Cəfəngiyyətdir.

Təzadlar arasında Birlik olmur.

(İnsan Təzadı aradan qaldırmağa qadirdir; bu ondan Gerçəkliyi ötmək qüdrəti tələb eləyir).

Dünya – Əzəli, Əbədi, Sonsuz, Kamil İnsanlıqla Ötəri, Keçici, Sonlu, Qeyri-Kamil Adam Təzadıdır.

9. Ruh – Bədən

Ruh – Bədəndə yaşayır, həm də Bədənlə Təzad Təşkil eləyir.

Ruhla Bədən Birliyi ideyası – Cəfəngiyyətdir.

Təzadlar arasında Birlik olmur.

Dünya – Ruhla Bədən Təzadıdır.

10. Ruhani – Cismani

Ruhani Cismanidə Təzahür edir, həm də Cismaniylə Təzad Təşkil eləyir.

Cismani – Ruhani Birliyi ideyası – Cəfəngiyyətdir.

Təzadlar arasında Birlik olmur.

Dünya: Ruhani–Cismani Təzadıdır.

11. Daxili – Zahiri

Daxili Zahiridə Təzahür edir, həm də Zahiriylə Təzad Təşkil eləyir.

Daxili–Zahiri Birliyi İdeyası – Cəfəngiyyətdir.

Təzadlar arasında Birlik olmur.

Dünya: Daxili–Zahiri Təzadıdır.

12. Amal – Həyat

Amal – Həyatda mövcud olur, ancaq Həyatla Təzad təşkil eləyir.

Amalla Həyat Birliyi İdeyası – Cəfəngiyyətdir.

Təzadlar arasında Birlik olmur.

Dünya: Amal–Həyat Təzadıdır.

13. Xeyir – Şər

Şər – Xeyirin Davamı deyil, İnkardır.
Şər Xeyirdən yaranmayıb – Şərdən yaranıb.
Xeyir–Şər Birliyi İdeyası – Cəfəngiyyatdır.
Təzadlar arasında Birlik olmur.
Dünya: Xeyir–Şər Təzadıdır.

14. İnam – Şübhə

Şübhə – İnamın Davamı deyil. İnkardır.
Şübhə İnamdan yaranmayıb – Şübhədən yaranıb.
İnam – Şübhə Birliyi ideyası – Cəfəngiyyatdır.
Təzadlar arasında Birlik olmur.
Dünya: İnam–Şübhə Təzadıdır.

15. Həqiqət – Yalan

Yalan – Həqiqətin Davamı deyil, İnkardır.
Yalan Həqiqətdən yaranmayıb – Yalandan yaranıb.
Həqiqət – Yalan Birliyi İdeyası – Cəfəngiyyatdır.
Təzadlar arasında Birlik olmur.
Dünya: Həqiqət–Yalan Təzadıdır.

16. Həyat – Ölüm

Ölüm – Həyatın Davamı deyil, İnkardır.
Ölüm Həyatdan yaranmayıb – Ölümdən yaranıb.
Ölüm – Həyat Birliyi İdeyası – Cəfəngiyyatdır.
Təzadlar arasında Birlik olmur.
Dünya: Həyat–Ölüm Təzadıdır.

17. İkili Dünya

Dünyadan başqa Dünya yoxdur.
O Dünya İdeyası – cəfəngiyyatdır.
Ancaq Bir olan Dünya – İkilidir.

12 Ümid günü, İşıq Ayı, 14-cü il. Bakı.

VARLIĞIN ÖZÜNDƏ – VARLIQDAN ARTIQQ
(Üçüncü Qutsal Kəlam)

1. Dünyanın Mahiyyətini Dünyadan kənarında axtarırlar – Allahda, Transsendentalda, Zərurətdə...

2. Əslində Dünyanın mahiyyəti – Dünyanın özündədir.

Dünyadan Artıq olan – Dünyanın özündədir.

Bu Həqiqət Ağıla sığmır.

Dünya – Dünyadakılardan ibarətdir; ancaq *öz Mahiyyəti etibarilə* Dünyadakılardan Artıqdır.

Dünyadakılar – Ötəridirlər, Dünyanın Mahiyyəti – Əzəli.

Dünyadakılar – Keçicidirlər, Dünyanın Mahiyyəti – Əbədi.

Dünyadakılar – Sonludurlar, Dünyanın Mahiyyəti – Sonsuz.

Dünyadakılar – Qeyri-Kamildirlər, Dünyanın Mahiyyəti – Kamil.

Dünya – Dünyadakılardan ibarətdir və Dünyadakılardan Artıqdır.

Dünyadakılardan Artıq olan – Dünyada Yaşayır.

Dünyanın *Mütləqilik adlı Mahiyyəti* Dünyada Yaşayır.

Dünyanın *Əzəlilik adlı Mahiyyəti* Dünyada Yaşayır.

Dünyanın *Əbədilik adlı Mahiyyəti* Dünyada Yaşayır.

Dünyanın *Sonsuzluq adlı Mahiyyəti* Dünyada Yaşayır.

Dünyanın *Kamillik adlı Mahiyyəti* Dünyada Yaşayır.

Dünyalıq Dünyada Yaşayır.

Dünyanı Yaşadan – Dünyada Yaşayır.

3. Həyatın Mahiyyətini Həyatdan kənarında axtarırlar – Allahda, Transsendentalda, Zərurətdə.

Əslində Həyatın Mahiyyəti – Həyatın özündədir.

Bu Həqiqət Ağıla sığmır.

4. Həyat – Həyatdakılardan ibarətdir; ancaq *öz Mahiyyəti etibarilə* Həyatdakılardan Artıqdır.

Həyatdakılar – Ötəridirlər, Həyatın Mahiyyəti – Əzəli.

Həyatdakılar – Keçicidirlər, Həyatın Mahiyyəti – Əbədi.

Həyatdakılar – Sonludurlar, Həyatın Mahiyyəti – Sonsuz.

Həyatdakılar – Qeyri-Kamildirlər, Həyatın Mahiyyəti – Kamil.
Həyat – Həyatdakılardan ibarətdir və Həyatdakılardan artıqdır.

Həyatdakılardan Artıq olan – Həyatda Yaşayır.

Həyatın *Mütləqilik adlı Mahiyyəti* Həyatda Yaşayır.

Həyatın *Əzəlilik adlı Mahiyyəti* Həyatda Yaşayır.

Həyatın *Əbədilik adlı Mahiyyəti* Həyatda Yaşayır.

Həyatın *Sonsuzluq adlı Mahiyyəti* Həyatda Yaşayır.

Həyatın *Kamillik adlı Mahiyyəti* Həyatda Yaşayır.

Həyatlıq – Həyatda Yaşayır.

Həyatı Yaşadan – Həyatda Yaşayır.

1. İnsanın Mahiyyətini İnsandan kənarında axtarırlar – Allahda, Transsendentalda, Zərurətdə.

Əslində İnsanın Mahiyyəti – İnsanın özündədir.

İnsandan Artıq olan – İnsanın özündədir.

Bu Həqiqət – Ağıla sığmır.

2. İnsan – İnsanlardan ibarətdir; ancaq *öz Mahiyyəti etibarilə* İnsanlardan Artıqdır.

İnsanlar – Ötəridirlər, İnsanın Mahiyyəti – Əzəli.

İnsanlar – Keçicidirlər, İnsanın Mahiyyəti – Əbədi.

İnsanlar – Sonludurlar, İnsanın Mahiyyəti – Sonsuz.

İnsanlar – Qeyri-Kamildirlər, İnsanın Mahiyyəti – Kamil.

İnsan – İnsanlardan ibarətdir və İnsanlardan artıqdır.

İnsanlardan Artıq olan – İnsanda Yaşayır.

İnsanın *Mütləqilik adlı Mahiyyəti* İnsanda Yaşayır.

İnsanın *Əzəlilik adlı Mahiyyəti* İnsanda Yaşayır.

İnsanın *Əbədilik adlı Mahiyyəti* İnsanda Yaşayır.

İnsanın *Sonsuzluq adlı Mahiyyəti* İnsanda Yaşayır.

İnsanın *Kamillik adlı Mahiyyəti* İnsanda Yaşayır.

İnsanlıq – İnsanda Yaşayır.

İnsanı Yaşadan – İnsanda Yaşayır.

3. Dünya Özünə – Dünyadakılara bərabər olsaydı, Ötəri olardı – Əzəli olmazdı; Keçici olardı – Əbədi olmazdı; Sonlu olardı – Sonsuz olmazdı; Qeyri-Kamil olardı – Kamil olmazdı.

Dünya özündən Artıq olmasaydı – Özü olmazdı.

Dünya Özündə Özündən Artıq Mahiyyəti Yaşatmasaydı – Yaşamazdı.

4. Həyat Özünə – Həyatdakılara bərabər olsaydı, Ötəri olardı – Əzəli olmazdı; Keçici olardı – Əbədi olmazdı; Sonlu olardı – Sonsuz olmazdı; Qeyri-Kamil olardı – Kamil olmazdı.

Həyat Özündən Artıq olmasaydı – Özü olmazdı.

Həyat Özündə Özündən Artıq Mahiyyət Yaşatmasaydı – Yaşamazdı.

5. İnsan Özünə – İnsanlara bərabər olsaydı, Ötəri olardı – Əzəli olmazdı; Keçici olardı – Əbədi olmazdı; Sonlu olardı – Sonsuz olmazdı; Qeyri-Kamil olardı – Kamil olmazdı.

İnsan Özündən Artıq olmasaydı – Özü olmazdı.

İnsan Özündə Özündən Artıq Mahiyyət Yaşatmasaydı – Yaşamazdı.

6. ***Dünya*** – Mahiyyətə Hədsizdir, Sədsizdir; onun kənar Hədsizliyə, Sədsizliyə Ehtiyacı yoxdur.

Həyat – Mahiyyətə Hədsizdir, Sədsizdir; onun kənar Hədsizliyə, Sədsizliyə ehtiyacı yoxdur.

İnsan – Mahiyyətə Hədsizdir, Sədsizdir, onun kənar Hədsizliyə, Sədsizliyə Ehtiyacı yoxdur.

7. ***Varlığı*** – ***Varlıqdan Artıq olan Yaşadır.***

Varlıq – ***Özündə Özündən Artıq olanı Yaşadır.***

8 Dözüm günü, Köçəri Ay, 16-cı il. Bakı.

VARLIQ – MƏNA *(Dördüncü Qutsal Kəlam)*

1. Yaranış

Varlıq – cisimdən yaransaydı, Mənasız olardı – cismani Məna olmur.

Varlıq – Yoxdan yaransaydı, Mənasız olardı – Yoxluğun Mənası Yoxdur.

Varlıq Mənadən Yaranıb – bu səbəbdən də Mənalıdır.

Varlıq özgə Mənasından yaransaydı, özü olmazdı.

Varlıq öz Mənasından yaranıb – bu səbəbdən də özümlüdür.

Varlıq nisbidən yaransaydı, Mənasız olardı – nisbi Məna olmur.

Varlıq Mütləqdən yaranıb – bu səbəbdən də Mənalıdır.

Varlıq Ötərilikdən yaransaydı, Mənasız olardı – Ötəri Məna olmur.

Varlıq Əzəlilikdən yaranıb – bu səbəbdən də Mənalıdır.

Varlıq Keçicilikdən yaransaydı, Mənasız olardı – Keçici Məna olmur.

Varlıq Əbədilikdən yaranıb – bu səbəbdən də Mənalıdır.

Varlıq Sonludan yaransaydı, Mənasız olardı – sonlu Məna olmur.

Varlıq Sonsuzluqdan yaranıb – bu səbəbdən də Mənalıdır.

Varlıq Qeyri-kamillikdən yaransaydı, Mənasız olardı – Qeyri-kamil Məna olmur.

Varlıq Kamillikdən yaranıb – bu səbəbdən də Mənalıdır.

2. Yaşayış

Varlıq cismaniliyə bərabər olsaydı, Mənasız olardı.

Varlıq cismanilikdən Artıqdır – bu səbəbdən də Mənalıdır.

Varlıq Nisbiliyə bərabər olsaydı, Mənasız olardı.

Varlıq Nisbilikdən Artıqdır – bu səbəbdən də Mənalıdır.

Varlıq Ötərililiyə bərabər olsaydı, Mənasız olardı.

Varlıq Ötərilikdən Artıqdır – bu səbəbdən də Mənalıdır.

Varlıq Keçiciliyə bərabər olsaydı, Mənasız olardı.

Varlıq Keçicilikdən Artıqdır – bu səbəbdən də Mənalıdır.

Varlıq Sonluluğa bərabər olsaydı, Mənasız olardı.

Varlıq Sonluluqdan Artıqdır – bu səbəbdən də Mənalıdır.

Varlıq Qeyri-kamilliyə bərabər olsaydı, Mənasız olardı.

Varlıq Qeyri-kamillikdən Artıqdır – bu səbəbdən də Mənalıdır.

Varlıq Təzahürə bərabər olsaydı, Mənasız olardı.

Varlıq Təzahürdən Artıqdır – bu səbəbdən də Mənalıdır.

Varlıq Hadisəyə bərabər olsaydı, Mənasız olardı.

Varlıq Hadisədən Artıqdır – bu səbəbdən də Mənalıdır.

3. Ölüm

Ölüm Mütləq olsaydı – Varlıq Mənasızlaşardı.

Ölüm – Mütləqiliyi öldürə bilsəydi – Varlıq Mənasızlaşardı;

Ölüm nisbini öldürür; Varlığın Mənasını öldürə bilmir.

Ölüm Əzəlini öldürə bilsəydi – Varlıq Mənasızlaşardı;

Ölüm Ötərini öldürür; Varlığın Mənasını öldürə bilmir.

Ölüm Əbədiliyi öldürə bilsəydi – Varlıq Mənasızlaşardı;

Ölüm Keçicini öldürür; Varlığın Mənasını öldürə bilmir.

Ölüm Sonsuzluğu öldürə bilsəydi – Varlıq Mənasızlaşardı;

Ölüm Sonlunu öldürür; Varlığın Mənasını öldürə bilmir.

Ölüm Kamilliyi öldürə bilsəydi – Varlıq Mənasızlaşardı;

Ölüm Qeyri-kamili öldürür; Varlığın Mənasını öldürə bilmir.

Ölüm Mahiyyəti öldürə bilsəydi – Varlıq Mənasızlaşardı;

Ölüm Təzahürü öldürür; Varlığın Mənasını öldürə bilmir.

Ölüm Mənanı öldürə bilsəydi – Varlıq Mənasızlaşardı;

Ölüm Hadisəni öldürür; Varlığın Mənasını öldürə bilmir.

4. İnam

Varlıq Mənasız olsaydı – Varlığa İnam olmazdı.

4 Günəş Ayı, Murad günü, 17-ci il. Bakı.

(Mart, 1995-ci il).

SABAH ÜSTƏ (*Beşinci Qutsal Kəlam*)

Bu günün qarşısında 4 təhlükə var: İslamçılıq, İqtidarçılıq, Pulçuluq, Xaricilik.

Bu günün qarşısında 4 əməl var: İnamçılıq, Xalqçılıq, İnsançılıq, Yurdçuluq.

İslam dəyərləri əslində bəndəçilikdir, qismətçilikdir, o dünyaçılıqdır, cənnətçilik-cəhənnəmçilikdir, Yaradan ağalığıdır, itaətçilikdir, cəfəngiyatçılıqdır.

İnsan İslamda (və dinlərin çoxunda) – bəndədir, quldur; islam insanı bəndə kimi dəyərləndirir, əslində dəyərsizləşdirir.

İslamda insan aqibəti bütünlüklə Allahdan asılıdır; onun idrakı var, ancaq əslində insan Allahın idrakıyla yaşayır, onun mənəviyyəti var, ancaq əslində insan Allahın mənəviyyətiylə yaşayır; onun iradəsi var, ancaq əslində insan Allahın iradəsiylə yaşayır.

Allah var olduğu dərəcədə insan yox olur.

İslam (və dinlərin çoxu) insanı mənasızlaşdırır.

İnsanın İdrakı var, ancaq əslində o, insana görə deyil, insana Allahın idrakı gərəkdir.

İslamda idrak mənasızlaşır.

İnsanın Mənəviyyəti var, ancaq əslində o, insana görə deyil, insana Allahın mənəviyyəti gərəkdir.

İslamda mənəviyyət mənasızlaşır.

İnsanın İradəsi var, ancaq əslində o, insana görə deyil, insana Allahın iradəsi gərəkdir.

İslamda iradə mənasızlaşır.

İslamda insan qismətə qatılır, qapılır: özünə yaramır, özümlüyündən ayrı düşür – alətləşir.

İnsanı mənasızlaşdıran islam dünyanı da mənasızlaşdırır.

İslamda əsil dünya – o dünyadır; bu dünya puçdur, fanidir; o dünya üçün yaşayırsan.

Bu dünyada ölürsən – o dünyada dirilirsən.

İslam qorxu saçır, qorxuyla işıqlandırır; əslində qorxu – qaranlıqdır.

Allah – İnsanın ağasıdır.

Ağanın silahı qorxu olur.

Bugün Allah ağalığını rədd etməli, qorxu qaranlığını yarmalıdır.

İqtidarçılıq – dünyəvi allahçılıqdır; Göydə Allah, Yerdə Hakim iddiasının ifadəsidir...

Xalqın rəiyyətləşməsi, itaətləşməsi, hakimiyyətin bütələşməsi, ağalığın ilahiləşməsidir.

Dinçiliklə Hakimiyyətçilik qoşadır. Göy Allahlığı Yer Allahlığına yarayır. Hakim Allahdan özünə yaraq düzəldir. Hakimə dindarlıq gərəkdir.

Göydəki Allaha inanan – Yerdəki Allaha tapınar. Göydəki Allaha itaət eləyən – Yerdəki Allaha baş əyər; Göydəki Allahdan qorxan – Yerdəki Allaha əyilər.

Hakimiyyət bugünü rəiyyətləşdirməyə can atır, onu cazibəli şüarlarla, təntənəli çağırışlarla özünə ram etməyə çalışır.

Göy Allahlığını rədd edən bugün Yer Allahlığını da rədd etməli, mənəvi və siyasi xurafata qarşı çıxmalıdır.

Pulçuluq – varidat allahçılığıdır, pulun insan üzərində ağalığıdır; insanın əmtəələşməsi – satılması, alınmasıdır.

Dünya – pulçuluq tüğyanına düşər olub. Pulçuluq ruhsuzluğunu dəf etmək gərəkdir.

Xaricilik – millətin dünyaya qatılması, onda itməsi, qəribləşməsidir.

İrəliləyən şüarlarla, çağırışlarla, inkişaf adı ilə millət xariciləşir; qapını dünyaya elə gen açır ki, qapısız qalır.

Milləti özgəçilikdən qorumaq gərəkdir, xariciləşmə təhlükəsini dəf etmək gərəkdir.

xxx

İnamçılıq – Dünyanın özümlüyünə – Mütəq, Əzəli, Əbədi, Sonsuz, Kamil Mahiyyətinə, Mənasına İnam deməkdir.

Həyatın özümlüyünə – Mütəq, Əzəli, Əbədi, Sonsuz, Kamil Mahiyyətinə, Mənasına İnam deməkdir.

İnsanın özümlüyünə – Mütləq, Əzəli, Əbədi, Sonsuz, Kamil Mahiyyətində, Mənasına İnam deməkdir.

İnamçılıq: Dünyanın Özümlüyündən – Mütləq, Əzəli, Əbədi, Sonsuz, Kamil Mahiyyətindən, Mənasından yaranmasına İnam deməkdir;

Həyatın Özümlüyündən – Mütləq, Əzəli, Əbədi, Sonsuz, Kamil Mahiyyətindən, Mənasından yaranmasına İnam deməkdir;

İnsanın Özümlüyündən – Mütləq, Əzəli, Əbədi, Sonsuz, Kamil Mahiyyətindən, Mənasından yaranmasına İnam deməkdir;

İnamçılıq – Mütləq Xeyir, Mütləq Ədalət, Mütləq Həqiqət, Mütləq Kamillik tələbidir.

İnamçılıq – dinə qarşıdır: bəndəçiliyə, qismətçiliyə, o dünyaçılığa, cənnətçiliyə-cəhənnəmçiliyə, itaətçiliyə, Yaradan ağılığına, cəfəngiyyatçılığa qarşıdır.

İnama yüksəlmək gərək, İnamla işıqlanmaq – işıqlandırmaq gərək.

Xalqçılıq – bütün cəmiyyətlərə, o cümlədən kapitalizmə və sosializmə xas olan ağılıqdan, nökrəlikdən, təbəqəçilikdən, yadlaşmadan azad olmaq – xəlqi birliyi təmsil edən quruluş yaratmaqdır.

Nə qədər ağılıq var – xəlqi quruluşdan danışmaq – yalandır.

Nə qədər nökrəlik var – xəlqi quruluşdan danışmaq – yalandır.

Nə qədər təbəqəlik var – xəlqi quruluşdan danışmaq – yalandır.

Nə qədər yadlaşma var – xəlqi quruluşdan danışmaq – yalandır.

Xəlqi quruluş – fərdi özünüidarəyə əsaslanan quruluşdur – Müstəqil İnama, Müstəqil İdraka, Müstəqil Mənəviyyata, Müstəqil İradəyə malik olan azad fərdlər birliyidir.

Əməkçi Mülkiyyətinə (kapitalist mülkiyyətinə yox, sosialist mülkiyyətinə yox) – əsaslanan quruluşdur.

Qoruyucu dövlətə (parlamentçiliyə yox, totalçılığa yox) – xəlqi dünyada təmsil eləyən, onu yağıdan, cinayətkardan qoruyan dövlətə əsaslanan quruluşdur.

İmtiyazsızlığa əsaslanan quruluşdur.

Xalqçılığa yetmək gərək, Xalqçılıqla İşıqlanmaq – işıqlandırmaq gərək.

İnsançılıq – insanın Mütləq Mahiyyətini, zamandan, şəraitdən, mühitdən, cəmiyyətdən üstünlüyünü, kamilliyə qadirliyini təsdiq etməkdir.

İnsan pulçuluğuyla yox, ruhçuluğuyla zəngindir – İnamıyla, İdrakıyla, Mənəviyyətiylə, İradəsiylə.

İnsançılığa yetmək gərək, İnsançılıqla işıqlanmaq – işıqlandırmaq gərək.

Yurdçuluq – Şərqiçilik, Türkçülük, Azərbaycançılıq birliyidir.

Dünya sürətlə qərbləşir.

İndi Dünya deyəndə Qərb nəzərdə tutulur əslində.

Şərqdən Qərb kölgəsi düzəldirlər.

Şərqi təqlidçilik kölgəçiliyindən xilas etmək – yurdçuluq ləyaqəti-dir. Bu ləyaqətə yetmək gərək, onunla işıqlanmaq – işıqlandırmaq gərək.

Türkçülük – yurdçuluğumuzun fitri təməlidir: inamçılıq, birsifətliklik, vüqar, ölümlə öcəşmək, özünütəsdiq möhtəşəmliyi əsasında yurdlaşmışıq.

Türkçülüyə yetmək gərək, türkçülüklə işıqlanmaq – işıqlandırmaq gərək.

Azərbaycançılıq – milli dəyərlər ucalığıdır. Milli dəyərlərimizi islama bağlamaq onları dəyərsizləşdirməkdir.

Azərbaycanın milli dəyərləri – Zərdüştcülüyn təmsil etdiyi işıqçılıqdır; Babəkiliyin təmsil etdiyi fərəhçilikdir; Dədə Qorqudun təmsil etdiyi ağsaqqalçılıqdır; Hürufilərin təmsil etdiyi Həqçilikdir; Ocağın təmsil etdiyi Mütləqçilikdir.

Azərbaycançılığa yetmək gərək, Azərbaycançılıqla işıqlanmaq – işıqlandırmaq gərək.

Bugün Sabah üstə köklənməlidir – Sabah çağırmağdır.

28 Mərham günü, Günəş Ayı, 18-ci il. Bakı.

İMTİNAYA YETMƏK (*Altıncı Qutsal Kəlam*)

I. DİNDƏN İMTİNA

Din İnamsızlığını Duymaq.

Din İnamsızlığını Dərk etmək.

Din İnamsızlığından İmtina etmək.

İdrak Əməli, Duyğu Əməli, İradə Əməli Birliyi.

Daxildə Yaranan İmtina – İnam Gerçəkliyi Tələb edir.

İmtina Əməlindən İnam Gerçəkliyi Yaranır.

Daxili Zahirini Yaradır.

II. KAPİTALİZMDƏN İMTİNA

Kapitalizm İnsansızlığını Duymaq.

Kapitalizm İnsansızlığını Dərk etmək.

Kapitalizm İnsansızlığından İmtina etmək.

İdrak Əməli, Duyğu Əməli, İradə Əməli Birliyi.

Daxildə Yaranan İmtina – İnam Gerçəkliyi Tələb edir.

İmtina Əməlindən İnam Gerçəkliyi Yaranır.

Daxili Zahirini Yaradır.

III. SOSİALİZMDƏN İMTİNA

Sosializm İnsansızlığını Duymaq.

Sosializm İnsansızlığını Dərk etmək.

Sosializm İnsansızlığından İmtina etmək.

İdrak Əməli, Duyğu Əməli, İradə Əməli Birliyi.

Daxildə Yaranan İmtina – İnam Gerçəkliyi Tələb edir.

İmtina Əməlindən İnam Gerçəkliyi Yaranır.

Daxili Zahirini Yaradır.

IV. MADDİYYATÇILIQDAN İMTİNA

Maddiyyatçılıq Ruhsuzluğunu Duymaq.

Maddiyyatçılıq Ruhsuzluğunu Dərk etmək.

Maddiyyatçılıq Ruhsuzluğundan İmtina etmək.

İdrak Əməli, Duyğu Əməli, İradə Əməli Birliyi.

Daxildə Yaranan İmtina – İnam Gerçəkliyi Tələb edir.

İmtina Əməlindən İnam Gerçəkliyi Yaranır.

Daxili Zahirini Yaradır.

V. İMTİNA – TƏSDİQ

İmtinaya Yetmək – Təsdiq Əməlidir.

Şərdən İmtina Etmək – Xeyiri Təsdiq etməkdir.

*Od Ayı, 18-ci il. Bakı.
(İyul, 1996-cı il).*

İNSANILIK DÜNYASI (Yeddinci Qutsal Kəlam)

Ürəyinizdə Günəş Olsun!

Siyasi Hakimiyyətçilik aradan qalxacaq.

İnsan özünü İdarə edəcək, onun İnsanüstü Sahibə ehtiyacı olmayacaq.

İnsan Siyasi Hakimiyyətin **Ağacılıq** olduğunu Biləcək, Duyacaq; **Nökərlik** olduğunu Biləcək, Duyacaq; **Təbəqəçilik** olduğunu Biləcək, Duyacaq; **Yağışılıq** olduğunu Biləcək, Duyacaq.

İdarəçi Hakimiyyət Qoruyucu Hakimiyyətə çevriləcək.

Canavarlıqdan Azad olan İnsanların İnsanüstü Qoruyucuya Ehtiyacı olmayacaq.

Tülkülükdən Azad olan İnsanların İnsanüstü Qoruyucuya Ehtiyacı olmayacaq.

İlanlıqdan Azad olan İnsanların İnsanüstü Qoruyucuya Ehtiyacı olmayacaq.

İnsanları İnsanilik Qoruyacaq.

Vicdan Hakimçiliyi Kapitalizmi – Varidat Hakimçiliyini rədd edəcək.

Təmənnsizlik Varidat Hakimçiliyini rədd edəcək.

Fədakarlıq Varidat Hakimçiliyini rədd edəcək.

Özünə inanan İnsan – Allaha inanmayacaq.

İtaətə qatılmayacaq.

Dünyaçı İnsan o Dünyaya inanmayacaq, **cənnətə** inanmayacaq, **cəhənnəmə** inanmayacaq, **cəfəngiyyəta** inanmayacaq.

Həqiqətə inanan İnsan – Yalana İnanmayacaq.

Siyasi Hakimiyyət Möhkəmləndikcə – Zəifləyəcək.

Kapitalizm artdıqca – Əksiləcək.

Din genişləndikcə – Daralacaq.

İnsanilik Dünyası Yaranacaq.

29 Mərhəm günü, İştıq Ayı, 19-cu il.

İçərisi

Önsöz	5
İnsanlaşmaq.....	12
Yol. Ata Sözü	
Doğmalarına.....	14
Ocaq Məramı.....	15
Ocaqçının Həyat Tərzi	
1. Özü ilə döyüş.....	18
2. Həyatdakı Eybəcərliklə döyüş.....	23
3. Bugünə münasibət.....	30
4. Dünənə münasibət.....	31
5. Sabaha münasibət.....	32
6. Fəlsəfəyə münasibət.....	32
7. Sənətə münasibət.....	33
8. Ocağa münasibət.....	34
9. Ataya münasibət.....	35
Cəza.....	36
Mükafat.....	36
Cövhər	
I. Mütləq.....	37
II. Ata.....	40
III. İnsan.....	42
IV. Xalq.....	44
V. Şərq–Qərb.....	48
VI. Qayıtma.....	51
VII. İmtina Zəruriliyi.....	53
VIII. İdeal.....	54
IX. Yol.....	57
X. Ricət.....	57
Meyar	
I. Həyat meyarı.....	58
II. İnsan meyarı.....	59
III. Xalq meyarı.....	61
IV. Ölkə meyarı.....	62

V.	Cəmiyyət meyarı.....	63
VI.	Dövlət meyarı.....	65
VII.	Doğmalığ meyarı.....	68
VIII.	Həqiqət meyarı.....	70
IX.	Mənəviyyat meyarı.....	71
X.	Məhəbbət meyarı.....	72
XI.	Tərəqqi meyarı.....	75
XII.	Səadət meyarı.....	76
Yol.....		78
Qanun		
	Mütləq.....	79
	İnsan.....	80
	Xalq.....	81
	Cəmiyyət.....	82
	Tələb.....	82
	Müqəddəslik.....	83
Üsul		
	I. Şərdən ayrılmaq.....	84
	II. Şəri sarsıtmaq.....	86
	III. Xeyiri yaratmaq.....	86
Övladlıq		
	I. Etiqad.....	88
	II. Ləyaqət.....	89
	III. Amal.....	89
	IV. Yol.....	90
	V. Vasitə.....	90
	VI. Tələb.....	90
	VII. İqbal.....	90
	VIII. Doğmalığ.....	91
	IX. Vətəndaşlıq.....	91
	X. Ölümsüzlük.....	92
Sədaqət		
Əməl		
	Asif Hərəkəti.....	94

Müqəddəs günlər üçün	
İctimai Şər.....	96
İctimai Xeyir.....	97
Daxili Şər.....	97
Daxili Xeyir.....	99
Müqəddəs Əməl	
Övladlara.....	100
Ataya Səcdə Müqəddəsliyi.....	101
Ataya Münasibət Qaydaları.....	104
(Ruhani Sənədlər)	
Öz Adımız	105
Ruhani Hökmlər.....	147
Qutsal Kəlamlar.....	181
<i>Birinci Müqəddəs Kəlam</i>	
Mütləqlə Təmas.....	178
<i>İkinci Müqəddəs Kəlam</i>	
İkilik.....	187
<i>Üçüncü Müqəddəs Kəlam</i>	
Varlığın Özündə – Varlıqdan artıq.....	191
<i>Dördüncü Müqəddəs Kəlam</i>	
Varlıq – Məna	194
<i>Beşinci Müqəddəs Kəlam</i>	
Sabah üstə.....	196
<i>Altıncı Müqəddəs Kəlam</i>	
İmtinaya Yetmək.....	200
<i>Yeddinci Müqəddəs Kəlam</i>	
İnsanilik Dünyası.....	202

Mütləqim, Müqəddəsim, Ulu Peyğəmbərim
Asif Ataya (İnam Ataya) Ali Səcdəylə!

MÜTLƏQƏ İNAM RUHANİYYATI

(Qutsal Bəlgə)

Türkün (ilk) Ruhaniyyat Ocağı – Asif Atanın (İnam Atanın) Mütləqə İnam Ocağı 30-ildə (Miladın 2008-2009-ili) Asif Ata İrsi'ndən özünün, ən uca ümumbəşəri ruhani dəyər kimi, tapındığı hissəni “On Qutsal Bitiq və üç Yan Bitiq (qısaca Onluq)” adı altında nəşrə hazırladı. “Onluq” Atamızın 45 Müqəddəs Kitabını və 7 Müqəddəs Kəlamını özündə birləşdirir.

Bitiqlərin təsnifatı və sistemləşdirilməsi içlərindəki Kitablardan Mütləqə İnam baxışında yerinə görə aparılmışdır; hər Bitiq Ata Təlimindəki məna ifadəsinə əsasən adlandırılmış, Ata Mətnlərinin bütövlüyü, ilkinliyi, məzmunu, dili, üslubu, cümlə quruluşu olduğu kimi saxlanılmışdır. Asif Ata İrsinə yönəlik bu prinsip həmişə və hər yerdə gözlənilməlidir. Bitiqlərin indi təqdim olunan quruluşu, biçimi, adları, sayı da toxunulmazdır.

Onluq (On Qutsal Bitiq) – hazırkı Mütləqə İnam Ocağı tərəfindən Mütləqə İnam Ruhaniyyatı – Ata Müqəddəsəti sayılır; Yan Bitiqlər (Əlavə Cildlər) – “Qutsal (Müqəddəs) İrs”ə daxil edilir, məzmunlarına görə Onluğa daxil edilmirlər, çünki Onluq Mütləqə İnam Dünyabaxışının Cövhərini və Meyarını birbaşa, Yan Bitiqlər isə onun ayrı-ayrı məqamlarını və dolayısı ilə ifadə edirlər. Bütövlükdə Ata Dilindən, Ata Qələmindən nə çıxıbsa, Mütləqə İnam Dünyabaxışının Kutsal İrsi sayılır, ancaq Onluğa daxil edilmir.

İrsin yiyəsi, qoruyucusu, sorumlusu Asif Atanın Mütləqə İnam Ocağıdır. İrslə bağlı bütün hüquqlar bu Ocağa məxsusdur.

Yükümüzdən Böyük Fərəhimiz yoxdur!

Atamız Var olsun!

Soylu Atalı
Mütləqə İnam Ocağının Yükümlüsü

8 Köçəri Ayı, 30-il. Atakənd.

Türkün (İlk) Ruhaniyyat Ocağı –
Asif Atanın (İnam Atanın)
Mütləqə İnam Ocağı

ASİF ATA
(Əfəndiyev Asif Qasım oğlu)

On Qutsal Bitiq'in
Altıncı Bitiqi: Qutsal Quruculuq

(Türk dilində)

Bitiq Bilən Atalı ilə Soylu Atalının yatırımı ilə basılmışdır.

Bağlantı ünvanımız: www.asifataocagi.com
soyluatali@mail.ru
nurtekin_atali@mail.ru

Tel: (051) 585-56-97;
(050) 527-70-50.

A series of horizontal lines for writing, starting from the second line below the header and ending at the second line above the footer.

“Elm və təhsil” nəşriyyatının direktoru:
professor Nadir MƏMMƏDLİ

Çapa imzalanmış 01.12.2020
Şərti çap vərəqi 13. Sifariş № 516
Kağız formatı 60x84 1/16. Tiraj 100

Kitab “Elm və təhsil” nəşriyyat-poliqrafiya
müəssisəsində səhifələnilib, çap olunmuşdur

E-mail: elm.ve.tehsil@mail.ru

Tel: 497-16-32; 050-311-41-89

Ünvan: Bakı, İçərişəhər, 3-cü Maqomayev 8 /4